

Giới thiệu Chinh Phục Công Chúa

Công chúa được biết đến bởi sự kiêu kỳ, còn việc Chinh Phục Công Chúa có lẽ là ngoài sức tưởng tượng? Nhưng câu chuyện đó sẽ được tác giả Nhật Mi viết rất hay về quá trình chinh phục cô nàng kiêu kỳ này.

Vậy chàng hoàng tử đó là ai? Chàng phải vượt qua biết bao nhiêu người mới đến được với nàng?

Cùng đó là các nhân vật được khắc họa một cách hồn nhiên hài hước đầy thú vị, mời các bạn theo dõi truyện để tìm chàng hoàng tử nhé.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Buổi khai trường

6h30 tại biệt thự hoàng tráng, mĩ lệ nhà họ Nguyễn có tiếng hét lớn:

-Khánh Linh, Khánh Linh dậy đi học nhanh!

Tiếng mama nó la lên làm nó tỉnh ngủ luôn(chúng tỏ sức công phá rất lớn nha) chả là hum nay là ngày khai trường của nó ở Lightstar.

Nó lễ bước đi làm VSCN sau đó xuống ăn sáng với mama nó. sau 3ph nó xuống nhà vs bộ đồng phục của trường : chiếc áo sơ mi kẻ caro, chiếc nơ ở giữa cổ cug chiếc váy dài hơn đầu gối, đi đôi giày cao 10cm màu trắng, mái tóc buông xõa đến ngang lưng xoắn nhẹ phần đuôi màu hung đỏ. Bà quản gia Lý cúi chào:

-Xin chào tiểu thư! Chúc người 1 buổi sáng tốt lành!

-Cảm ơn bà!-Nó khẽ mỉm cười.

-Ra ăn sáng đi con-Mama nó khẽ lên tiếng

-Dạ mama!-nó tuân lệnh

Nó ngồi xuống bàn và bắt đầu công việc thiêng liêng: lấp đầy cái bao từ đang réo ầm ầm của mk. Xong xuôi, nó ngừng đầu lên hỏi:

-Mama ak, mama có chắc là con học trường đó sẽ ổn ko? Con đã chuyển qua hơn 5 trường rồi đó!

-Lần này ta chắc lun! Ta đã thuê cả vệ sĩ cho con rồi đó! Họ sẽ đi học cug con.-mama nó nói giống chắc nịch nhưng ko đề ý đến cái mặt bí xị của nó.

-Hừ, đi học đã chán rồi còn lôi thêm cả mấy tên vệ sĩ đáng ghét nữa!

Mama nó lắc đầu chán ngất

-Thui thui có oi, nếu có mún fan của cô đề chết cô thị hãy bỏ vệ sĩ đi nhà! h thị ăn đi còn đi học!

Nó làm mặt đưa đám trầm nghĩ"đã có 4 cái bằng đại học rồi mà vẫn phải đi học là sao!?!?"quả thật, mới học lớp 12 nhưng nó đã có cả gia tài bằng cấp. Nhưng pít sao dc ko thể thị làm sao thừa kế dc cả gia tài to sụ nhà nó.

Hum nay sẽ là ngày dài vs nó, ngày mà nó típ tục cái sự nghiệp đi học của mk.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chám)Net**.

Chương 2

Ăn sáng xong, nó cug mấy tên vệ sĩ đi xe lamborghini đến trường, chiếc xe trắng sang trọng dừng ở cổng của một ngôi trường lớn. Ngôi trường gồm 3 dãy nhà: 1 dãy là các phòng điều hành, 1 dãy của khu A và 1 dãy của khu B. Trường cấp 3 Lightstar là trường dành cho các con em nhà quý tộc nên có quy mô rất rộng. Ngoài phòng học ra còn có các nhà nghỉ(nói z nhưng nó như là khách sạn rồi) cho học sinh nghỉ ngơi hoặc ở lại qua đêm. Nó vừa xuống xe vừa nò 1 nụ cười chết người. Vì là 1 tiểu thư nên nó ko mún mất hình tượng của mk cug như gia đình mk. Đối chân thon thả lướt trên sân trường. Nó đi đến đầu, những tên háo sắc nhẹ là chảy máu mũi, nặng hthị ngất nhập viện. (Haizzz hum nay bệnh viện đông khách ời!).

- Sao mà có ng xinh thế ko pít ?- HS1

-tiền nữ ở đâu hạ phẩm kia!- HS2

-Mày ơi, sao chị ấy đẹp thế nhỉ! tao mún làm con trai quá đi!- Một hs nữ suýt xoa

_____ bla.....bla _____

Khen thị nhũ nhưng cug có một số thành phần đặc biệt:

-Thêm 1 con đáng ghét nữa kia Bảo Vĩ!

-Ukm đúng đó chị!

Lời nói đó chỉ có thể là của chị em nhà Tổ Uyên.

(Giới thiệu nhân vật chút:

Cao Tổ Uyên: xinh đẹp nhờ son phấn, tính tình kiêu ngạo, suốt ngày bám đuôi hần, gia đình khá giả dc cón tí nhà nó đầu tư vào.

Cao Bảo Vĩ em gái Tổ Uyên, nhan sắc có nguồn gốc giống y hệt chị, tính tình ko khác bao nhiêu)

Bỏ ngoài tai những lời nói đó, nó lướt qua mặt 2 nhỏ 1 cách nhẹ nhàng. Tổ Uyên tức giận, chánh chọc lên tiếng:

-Cô nghĩ cô là aai mà dám bơ tôi hà. Tôi sẽ cho nhà cô phá sản ngang lập tức đó.

Nó cười nhạt, bước qua nhỏ nói khẽ:

-Chưa pít công tí ai sẽ sụp trước đâu! về nhà mà điều tra đi đã nha! Sủa vớ vẩn thế này ng ta cho ăn dép lúc nào ko pít đó.- Câu nói của nó vs sức sát thương lớn chỉ đủ cho nhỏ nghe tiếng. Nó tiếp tục đi qua mặt nhỏ trc sự thán phục của mọi người vì từ trc đến h chưa có ai làm dc z cả.

- Mày... Mày...-Nhỏ tức tím mặt ko cãi lại dc nên "giận cá chém thớt" quay sang quát mọi ng:

-Nhìn j mà nhìn, tránh raaaaaaa!!!!!!

Nó lắc đầu rồi đi đến phòng hiệu trưởng. Cốc...Cốc...

- Vào đi- Tiếng ông hiệu trưởng trầm ấm vang lên.

Nó mở cửa bước vào ông quay ra nhìn nó rồi cười thật tươi:

- Chào cháu gái! Lâu rồi ko gặp, 2 mẹ con có khỏe ko?

- Dạ cảm ơn bác, 2 mẹ con cháu vẫn khỏe!- Nó lễ phép đáp lại

(hiệu trưởng là anh của mama nó nên 2 ng nói chuyện mới thân mật như z đó)

- Cháu sẽ học lớp 12A1. Còn bây h chúng ta đi dự lễ tpe nhé!

-Dạ vâng ạ!- Nó nói rồi đi cug hiệu trưởng đến phòng hội trường.

Trên khán đài 1 cô giáo cầm mic nói :

- Một năm học mới đã đến, các em có cảm thấy háo hức ko?

-Có ạ!-ở dưới đồng thanh đáp

- và bây h chúng ta sẽ chào đón hoàng tử Việt anh của trường.

Ở dưới tiếng vỗ tay hò hét ko ngớt. bước vào phong là 1 chàng trai cao 1m86,nc ra trắng hồng, mái tóc đen dc vuốt chín chu. Nhìn hần như 1 hoàng tử thực thụ. Hần bước lên khán đài nở nụ cười miễn phí cho nhữu ng pkai vào bệnh viện (đã báo là hum nay bệnh viện đông khách òi mà)

-Xin chào tất cả các bn. Tôi chắc là các bn đã có 1 kì nghỉ hè đầy lí thú đúng ko ạ? Tôi mong bước vào năm học mới mọi ng có thể làm tốt hơn tpe nữa!-hần nói vs giọng ấm áp vô cug. Sau câu nói của hann là bài phát biểu dài dằng dặc của hiệu trưởng và kết thúc hồi luyên thuyên đó bằng 1 câu mà mọi ng pkai chờ đợi:

-tôi xin giới thiệu 1 học sinh mới, con gái của tập đoàn K&L sẽ là nguồn đầu tư tiếp theo cho trường chúng ta, xin chào đón Nguyễn Trần Khánh Linh!!!!!!

Ông vừa dứt lời thì nó bước lên, nó tự tin sai bước. Giọng nói dịu dàng qua mic:

-Chào các bn, mk là học sinh mới nên có j sai sót mong mọi ng bỏ qua.

Ở dưới tiếng hò hét ko ngớt cug sự ngưỡng mộ, ghen ghét đố kị. Hann nghe có hs mới thì ngược đầu lên ko ngờ lại lơ mắt 5s rồi quay đi chỗ khác. Buổi khai giảng kết thúc sẽ là lúc để nhận lớp mới.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Xếp chỗ

*Tại lớp 12A1:

Trước cửa lớp lượn fan cuồng của hann bầu kín như ruồi nhìn thấy xôi. Mấy tên vệ sĩ làm việc hết công suất. Hann thì ngồi trong lớp ung dung nghe nhạc. Tiếng chuông báo hiệu vào lớp vang lên nhưng hình như tình trạng kẹt cửa vẫn ko khá quan hơn nấy cho tới khi :

-E hèm- Tiếng của cô Lan vang lên cug tiếng gõ thước bùm bụp. Đám đông đã dc giải quyết, hann thở phào nhẹ nhõm. CẢ lớp im phắc phắc ko 1 tiếng động nhỏ dù là cựa quậy. Chỉ có cco Lan này mới làm dc kì tích đó. Cô là giáo viên chủ nhiệm lớp 12A1-lớp đứng đầu trường về thành tích cug như là sự nổi tiếng (vì trong lớp có hoàng tử và công chúa mà!)

Sau khi đã dẹp loạn xong cô mới nhẹ giọng đi và nói típ:

- Lớp ta sẽ có thêm 1 thành viên mới, chắc các em đã pít là ai rồi đúng ko? Rồi em vào đi-Cô vẫy tay ra hiệu, nó bước vào và bắt đầu màn giới thiệu của mình:

-Minh tên là Nguyễn Trần Khánh Linh. Minh là hs mới nên có j sai mong các bn chỉ bảo.

Nó vừa nói vừa mỉm cười cho những hs nam ngáy ra và cug đồng thanh đáp(trong đó có cả hann)

-Tất nhiên rồi!

-Buổi đầu tên cô sẽ xếp chỗ và lập ra cán bộ lớp. Khánh Linh sẽ ngồi bàn 4 trên bàn của Việt Anh ở tổ 1. Tổ trưởng của tổ đó là...-Cô giáo lưỡng lự . Cũng thật khó cho cô vì 2 ng nó và hann học lực đều ko thua kém j nhau cả nhưng cuối cug thì cô quyết định:

-Việt Anh nha!

-What!-Nó ko kìm dc tự nhiên hét lên. Cả lớp đổ dồn về phía nó làm nó đỏ bừng mặt. Cô giáo hỏi:

- Có j ko em?

-Dạ ko ko có nói típ đi ạ!- Nó áp a áp ứng trong lòng bực bội lắm!"Vì sao lại ko phải mk nhĩ , rõ ràng mình giỏi hơn hann mà". Nhưng cái suy nghĩ tự kiêu của nó nhanh chóng dc dập tắt bởi câu nói của cô giáo:

-Việt Anh đã dc 4 cái bằng đại học nên sẽ giúp dc các bn nữa! Vì vậy chức đó cug xứng đó chứ!

-What!?!?- Tiếng nó lại vang lên"cái j z trời, hann ta cug đã có bằng đại học rồi sao. Z là mk có đối thủ nặng kí òi hehe" Nó nghĩ thầm rồi cười gian ko để ý đến 39 con nất khó hiu đang đổ dồn về phía nó.

Tiếng chuông hết h cuối cug cũng vang lên nó vừa chán nản vừa mặt mũi lê xác ra phía cổng trường mặc kệ mấy trăm con mắt trái tím đang đâm sầm vào nó. Nó vừa đến cổng trường thì mấy tên vệ sĩ cug đến nơi mở cửa cho nó vào.

Đi dc nửa đường nó bắt đầu cảm thấy bực bội với cái vận tốc rùa bò mà mấy tên vệ sĩ lái. Nó ko chịu nổi nữa nên phải dùng hạ sách dơ chiều "mĩ nhân kế" cho 1 mục đích hoàn hảo(đối với nó thui ak).

-Mấy a ak! Cho tôi lái xe nha! Tôi sẽ ko phò mẹ tôi đâu! nha nha- Nó nói giọng ngọt sớt.

-Xin lỗi tiểu thư nhưng phu nhân đã có lệnh nên chúng tôi ko dám trái lại-Một tên lên tiếng

Nó hậm hực lém nhưng vẫn cố gắng thuyết phục.

Và sau 10ph nó hat cái lưong cho vệ sĩ nghe, mấy tên đó đành chịu thua. Nó cười nhe nhên rồi lên lái, nhấn ga đi với vận tốc 300km/h khiến mấy tên vệ sĩ choáng váng , nòn mưa hết ra xe. "Vệ sĩ mà như z thì báo vệ con khi ak" nó thầm nghĩ. Mùi trong xe ngày càng khó chịu. Nó phanh kết 1 cái rồi lấy điện thoại gọi cho bà quản gia mang xe đến. Nó ngồi trên chiếc mũitrần đen phóng về nhà.

Tối hum đó đến bữa ăn nó cứ ngồi chọc đũa nhìn bát com thì mama nó lên tiếng hỏi:

-Con có chuyện j bực bội ak?

Nó chọc đũa mạnh hơn ẩm ức nói:

-Giáo viên ko có mắt ak mà cho hann làm tổ trưởng chứ!

Mẹ nó nghe xong bật cười thì ra là vì cái chuyện nhỏ như con kiến đó. Cả buổi tối hum đó nó nằm buồn chuyện vs 2 con bn là Huyền Trâm và Diễm Mi. (2 đứa này đều xinh đẹp nhà giàu học giỏi và chơi thân vs nó từ nhỏ)

-Chán quá chúng mày ới!-Nó than vãn

-Có j mà chán chết. Làm tổ trường chỉ tội một người!

-Nhưng vẫn ức chết! Tao cug có 4 cái bằng mà!

-Thui giận làm j cho già ra xấu kém+2 con ra sức hạ hỏa cho nó.^^

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: chương 4

Saul h đồng hồ làm VSCN, trang điểm, làm tóc,... Nó bước xuống ăn sáng vs bộ váy màu tím nhạt. Nhưng ngồi xuống ko ăn ngay mà nó xích lại gần mama nó làm bộ mặt cún con, giọng nói ngọt sớt:

--Mama ak, hum nay nhìn mama đẹp ghê lun á!

Mama nó nghe xong thị sặc nước

-Cô con gái cung lại có chuyện j đây!

-Ma cho con tự lái xe đến trường nha! Đi mà mà!

-Trường chuyện j, thế nào hum nay ngọt thế, ma cứ tưởng mặt trời mọc đằng tây chứ

-Mama cứ trêu con!

Thui đc rùi thá tự do cho cô đó!-Mama nó cuối cug cũng phải chịu thua.

-Con iu mama nhất- Nó mừng rỡ chạy ra hôn vào má mama nó rùi phóng thẳng đến trường. Mama nó gọi với theo:

-Ko ăn com ak con?

-Dạ con đến trường ăn cug đc!-Nó nhe nhòm phông xe vụt đi. Mama nó ko còn cách nào khác ngoài lắc đầu chịu thua đứa con gái của mình.

Vẫn là cái vận tốc bàn thờ đó nó đến trường chỉ trong 3ph. Vừa xuống khỏi xe, nó đã thaayss học chuc tên con trai đi đến gần nó. Nó chợt thấy nguy hiểm đang đến gần, người nó đang trong tư thế phòng thủ. Nào ngờ mấy cậu ầm lại dàn hàng ra tre mặt nó đồng thanh nói:

-Làm bn gái anh nha!

Rồi mỗi ng lấy ra 1 hộp nhưng đó trống đó là 1 cái nhẫn kim cương. Nó ngáy người ra trong vòng2s. Nó đang ở trong tình trạng cười chẳng đc khóc ko xong. Ko thêm mất thời gian vs mấy ng đó, nó đi thẳng rùi nói vọng lại:

-Nếu mún thị cứ đưa cho 2 ng bn tôi cầm hộ là đc òi.

Nó bước đi trên sân trường nói 1 lượng fan khủng bám đuôi theo. Gần đến lớp thị nó gặp Trâm và Mi vậy gọi. Nó rảo bước nhanh hơn đến chỗ 2 con bn nhưng lại bị ai đó ngăn chân, nó ngã nhào về phía trước thị có 1 bàn tay kéo nó lên đỡ lấy eo nó. Một màn trình diễn quá đẹp mắt. Hấn đỡ nó dậy trong sự hò reo của mọi người. Ngay cạnh đấy, Tô uyên tức mún phọt máu, nhỏ cổ tình cho nó về vs đất mẹ bao dung mà nó lại đc hấn cứu vớt, lại còn đỡ eo nữa chứ. nhỏ tức quá nghiền răng ken két rồi vùng vằng bỏ đi. Nó đi đến chỗ 2 con mất khê gất:

-Đứng là ức chế mà, phiền phức!

-Sướng thế còn j đc anh Việt Anh ôm- 2 đứa đồng thanh nói nhưng trong lòng đang lơ lửng ở tầng mây thứ mấy ko pít. Nó cóc cho mỗi đứa 1 cái cho chúng nó tình ngộ.

-Đứng là 2 đứa hám trai!

Hai con kia quay lại ngườm nó. Chợt nó thấy chục tên bắt nẩy đến liền chuẩn lẹ vào lớp. 2 con kia ở ngoài cứ ngỡ ngờ ngác ngác ko pít vì sao lại đc rùi quà đến z. "coi như quà chuộc lỗi của tao nha hehe"-nó nghĩ thầm.

Tiếng chuông vào lớp vang lên lớp 12A! lại xôn xao lên. Các tổ trưởng thí hành nhiệm vụ cao cả kiểm tra bài tập. Hấn kiểm tra bài những ng khác chr là qua loa xem có thiếu ko, còn đến chỗ nó thị khác.

-Thiếu 1 dấu chấm kết thúc bài coi như thiếu bài luôn!(Chắc là soi kĩ lắm đây, vì hấn mún tra thù nó vụ ban nãy: Hấn đỡ nó mà lại bị nó chửi là đồ DĐĐT và khuyến mãi thêm 1 cá giấm chân đau đầu vì nó đi giày cao gót mà!)

Nó thị vẫn cái mặt lạnh tanh(vì vụ hấn làm tổ trường), trong lòng nó đang sôi 1000độ c thẳm nguyên rủa cái tên đáng ghét chết tiệt.

Hấn ung dung về chỗ trong lăm cảm thấy vui vui. Tô Uyên thị ngườm nó ko ngớt (sắp lác mắt đến nơi òi). Hấn đi qua chỗ nó chả may lại bị nó ngăn chân suýt thị ngã(ui trời hình tượng hotboy z đó chẹp chẹp). Trong lòng nó đang cười hấn còn hấn thị như nc vừa sôi xong.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Học sinh mới

Từ ngày nó vào học trường Lightstar cũng đã dc 2 tuần. Công trình xây dựng phòng nghi riêng của nó cũng đã hoàn tất. Phòng của nó đc tách riêng ra khỏi dãy nhà nghỉ của các hs khác và cạnh phòng hấn. Sau trường cũng đc trồng 1 vườn hoa hướng dương theo đúng sở thích của nó. Trong 2 tuần đó, tâm trạng chung của nó là chán! Ngày nào nó cũng đc đổi lỗi về vụ thiếu 1 dấu chấm hay 1 nét chữ (khó thaanh chị quá). Thứ 2 tuần 3:

Cô giáo bc vào lớp. Đây là h sinh hoạt, nhìn cả lớp 1 lượt cô giáo nhẹ nhàng nói:

-Hôm nay lớp ta có 2 hs mới là 2 bn nam.

Các h nữ nhón nháo (trừ nó). Mi và Trâm cug ko ngoại lệ, 2 đứa đang mơ về 2 chàng hoàng tử của họ. Nó ngồi ung dung nghe nhạc, mắt nhắm nghiền, ko để ý đến lời cô giáo nói.

-E hèm-Tiếng cô giáo vang lên làm lớp im phăng phắc. Cô gặt đầu hài lòng nói típ:

-2 em vào đi!

2 chàng trai như 2 thiên thần bước vào tre ánh mắt ngưỡng mộ của các nữ xinh. Hấn sáng rực mắt, hơi ngờ ngàng vì 2 thằng bn thân mới tới hum qua báo ở Mĩ mà h lại lù lù 1 đồng ở đây òi. 2 tên thấy hấn như z thị mỉm cười.

-Mình là Vương Hoàng Nhật Minh. Rất zui vì là thành viên của lớp ta!

-Mình là Lê Đình Quang Huy. 2 bọn mk mới từ Mĩ về nên mong mọi ng giúp đỡ. Lớp 1 lần nữa lại nhón nháo:

-Wow 2 anh đẹp trai quá-NS1

-Như thiên thần ý!-NS2

-Lâm sao bằng Việt Anh của mk đc chứ!-Tô Uyên vênh mặt (nhoe này ngộ nhận quá)

Mi và Trâm thị đang cãi nhau chí chóe:

-Minh đẹp trai hơn-Mi vừa nói vừa khẽ liếc nhìn mình.

-ko phải. Huy đẹp trai hơn mà-Trâm cãi lại

-ko, Minh!

-Ko, Huy!

-Minh!

-Huy!

-Stop here!-Nó bực bội lên tiếng rồi nói típ:

-2 thằng đó đang tiến về chỗ chúng mày kia!

-Đầu đầu-2 đứa kia đồng thanh lên tiếng rồi quay qua quay lại tìm hoàng tử. Nhân cơ hội đó nó cốc cho mỗi đứa 1 cái rồi nói:

-Đúng là 2 con hám trai!

-Ko chết đc là đc- 2 đứa đồng thanh tập 2

-Có cần tao mới bác sĩ chữa cái căn bệnh thể ki đấy cho 2 chúng mày ko há. Bệnh nặng lắm rồi đó-Nó nói vs giọng trêu đùa và liếc đầu về tiếc nuôi.

-Mày mún chết ko há- Đồng thanh tập 3

2 Đứa đó đang định quay xuống cốc cho nó phát nhưng lại pị tiếng của cô giáo ngăn lại.

-Hừ... coi như mày may mắn- Đồng thanh tập 4

Cô giáo típ tục:

-Để tiện cho việc giữ trật tự trong h học cũng nhưng việc học của Linh và Việt Anh thị cô sẽ xếp chỗ như sau: Việt anh và Linh ngồi bàn cuối, trên là Mi và Minh típ theo là Trâm và Duy. Bây h các em chuyển chỗ đi!

Trong khi 2 con bn đang sượng như điên thị nó lại hét toáng lên:

-What! Why?

-Có việc j ak Linh?- Cô thắc mắc

-Em ko ngồi vs hần đầu!-Nó nói thẳng

- Em có pít là bao nhiêu bn đang mơ ước ko há?

-Em ko cần pít!

-Nhưng đây cũng là mún tốt cho em nên ko cãi nhai nhỉ!

Nó ko cãi đc nên đành vùng vằng bỏ cặp xuống ghế rồi ra sau trường ngắm nhìn những bông hoa hướng dương. Tiết này là tiết tự học nên nó ko lên lớp nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Tổ Uyên sau khi nghe cô giáo xếp chỗ xong thị tức lắm. Nhỏ gọi cho Bảo Vi rồi dẫn thêm chục tên con trai ra sau trường định cho nó 1 bài học nhớ đời. Nó nghe có tiếng bước chân đến gần thị đứng dậy, nhìn mấy tên cao to đen hời kia cười nhạt. Nhưng chính nụ cười nhạt nhẽo đấy lại như hoa như nắng làm mấy tên kia đồ rạ, bất tỉnh nhân sự lun."Haizz mới có thể mà lại đồ rùi sao" nó nghĩ thầm

-Mấy được lắm, tưởng có chút nhan sắc là ra oai z sao. Tao sẽ cho mày pít tay!-Tổ Uyên tức lắm nhưng vẫn bình tĩnh nói rồi ra lệnh:

-Bảo Vi ak! Gọi FC Việt Anh đến đây cho chị!

-Dạ-Vi răm rắp nghe theo.

Chục đứa con gái từ can-ten bước ra sân sau. Hần thấy lạ nên đi theo. Bọn chúng vừa đến thị Tổ Uyên ra lệnh:

-Lên cho tao!

-Nhưng... Nhưng.. Đây là...-Bọn kia ngập ngừng ko dám động đến nó vì bit nó là công chúa.

-Chúng mày có lên ko hay để tao xử tụi bay đây!-Tổ Uyên hét lên

Cả bọn xông lên nhưng lại pị 1 tiếng nói lạnh như băng chặn lại:

-Mấy người đang làm trò j ở đây há!

Theo phản xạ, tất cả đều quay lại phía tiếng nói đó(trừ nó). Nó lại nghĩ:"Đang zui mà sao lại ngăn lại làm j chó, tức chết mất"

Tụi nhỏ kia thị đang run sợ trước đồng lứa pháp phùng. Quá dễ dàng nhận ra hẳn đang tức đến mức nào.

-Cút hết cho tôi!-Giọng nói đó lại vang lên. Tất cả xếp hàng dài dòng dòng đi ra, ngay cả mấy tên vừa ngất vừa mơ mộng lúc nãy. Riêng nó thị vẫn cái thái độ ấy, đứng đưng như chưa có chuyện j xảy ra. Hần thấy ngạc nhiên kinh khủng vì nếu có ai đc hoàng tử như hẳn cứu thị phải cảm ơn rùi rít chó đầu như nó. Hần bực dọc lên tiếng:

-Cô ko định nói j vs tui sao?

-Nói j là nói j?-Nó thản nhiên

-Thị nói cảm ơn tui.

-Sao? Tôi phải cảm ơn anh ak?- Nó cười nhạt rồi nói típ:

-Ko bao h! Mơ đi nha!-Nó nhấn mạnh từng chữ.

Hần bị nó làm đơ hết ng rồi lấy lại tinh thần hỏi típ:

-Tôi cứu cô mà!

-Tôi cần anh cứu ak? -Nó vẫn z

-Nếu cô ko đc tui cứu thì cô tan xác rồi!

-Woo kinh z cơ ak. Hốt ghê nhì- Nó già vờ run sợ rồi cười nhạt:

-Anh nghĩ tôi là ai z. Máy chục con đố thì nhầm nhè j!

Hắn thực sự shock."cô ta vừa nói đùa ak? Mà ko phải đâu, điều này cug có thể lắm chứ, hum trước cô ta đập mình đau z mà"-Cuộc độc thoại của hắn kết thúc thì cũng ko thấy nó đâu nữa. Nó trở về phòng Vip của mình và thả mình lên chiếc giường trắng êm ái rồi chìm vào giấc ngủ. Rồi nó gọi cho hiệu trưởng xin nghỉ học hum nay.

Sau khi ko đánh dc nó mà còn bị hấn phát hiện, chị em nhà Tô Uyên tức phòi cả máu và chờ thời cơ hại nó.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Trong khi nó đang ngủ ngon lành thì trên lớp học:

-Ừa, Linh đâu rồi đây?-Mi quay xuống thì thăm vs Trâm

-Mấy ko phải lo. Nó call cho tao rồi, bảo là thấy mệt nên cúp học lun.-Trâm thần nhiên

-Cái j?-Mi hét nhô-Con lão loét nó nữa! Cúp học mà ko rù bạn rù bè j cá! Đứng là tức chết mà!-Mi nói to hơn làm Minh đang ngủ giật mình tỉnh giấc.(Anh này chăm ngủ gớm!). Minh tức giận quát Mi:

-Cô có pít là cô đã phá giấc ngủ ngàn vàng của tôi ko haaaaaaaaaaa !

Mi hơi đơ ng vì thái độ của cậu lúc này hoàn toàn trái ngược vs khi chào hỏi. Nhỏ ko ngăn ngại mà đáp trả:

-Ngủ từ tít sinh hoạt đến h vẫn còn ngủ! Bộ anh là con người hay là con heo or heo tiến hóa lên người. J mà giấc ngủ ngàn vàng chứ anh có tin tôi cho anh giấc ngủ ngàn thu ko hà!-Mi tuân 1 tràng làm Minh cứng họng

-Cồ... cồ.... Cồ...

-Cô j mà cồ. Cháu h mới bị đánh vắn ak?-Mi đe thế càng chọc tức Minh. Minh tức quá ko làm j đc bèn đập bàn đập ghế (ui khổ thân cái bàn ghế quá!). Duy lần đầu thấy mình cãi thua ai(trừ hắn) thì lấy làm khoái chí lắm rồi cùng Trâm cười ha ha. Vô tình 2 ánh mắt chạm nhau, 2 khuôn mặt đồ ùng, 2 ng quay 2 phía khác nhau cười thầm(Hình như hơi nhũu 2 nhì).

Nhỏ Tô Uyên ko thấy nó đâu thì vác cặp ra chỗ hắn ngồi, nhưng chưa kịp đặt cặp xuống thì :

-Cút-ngay-lập-tức!-Giọng nói hấn vang lên cùng vs sự lạnh lùng. Tô Uyên lần đầu tiên thấy hắn như z thì hơi run sợ quay bước đi, tay nắm thật chặt.

Hắn cũng ko hiểu sao hắn lại như z nữa. Hắn cảm thấy khó chịu khi nó ko thêm đề ý đến hắn. “Ko lẽ mình thích Khánh Linh! Ko thể nào ! Việt Anh mày bị điên rồi!Suy nghĩ vỡ vắn j z”-Suy nghĩ trong đầu hắn lóc lên rồi lại tự chán an bản thân mình.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 8

Tại 1 căn biệt thự to lớn, đồ sộ, nguy nga (ko pít tả bằng tính từ nào đc nữa), nhìn cũng ko kém j sao vs nhà nó cá, hắn từ trên lầu bước xuống gian bếp ấm cúng ôm chầm lấy 1 ng phụ nữa trung niên (mẹ hắn-bà Cao Thanh Hiền, chủ tịch tập đoàn V&A). Bà quay lại ngườn yêu đưa con trai rồi mỉmng:

-Con 2 tuổi hay sao mà vẫn nhõng nhẽo như z hả?

Hắn lắc đầu nói nhỏ:

-Con íu mẹ mà! Con 2 tuổi càng tốt, càng đc ôm mẹ lâu! Hìhì!

Mẹ hắn nghe xong bật cười kí đầu hắn 1 cái:

-Chỉ đc cái lẻo mép ak! Lại có chuyện j đây ông tướng.

-Mẹ chỉ có hìu con ak!-Hắn nhe nhèn

-Tui ko hìu ông thì sao làm mẹ ông.-Mẹ hắn trêu

-Hum nay 2 thằng bn con ở bên Mi về, mẹ cho con đi chơi chút xùu nha!

-Ukm đi đi. Bảo 2 thằng là nếu rảnh thì về nhà mk chơi nha con!-Mẹ hắn dặn

-Dạ con pít ời. Bye mẹ ạ! Con yêu mẹ lắm lắm lun!-Hắn vẫy tay chào tạm biệt bà. Mẹ hắn mỉm cười rồi tip tục nấu com (vì hum nay ng làm xin nghỉ phép)

3 bọn hắn lâu ngày mới gặp nên dĩ chơi rất vui zê, quẩy tung búng cả cái quán bar Night lên. (Đó là bar mà mẹ hắn dựng lên cho hắn có chỗ vui chơi *đúng là nhà thừa tiền mà*)

Tại nhà nó:

-Sao hum nay thấy con mệt thế?Có pị sao ko để mama gọi bác sĩ cho!- Mama nó lo lắng hỏi.

-Dạ con hông có sao đâu ạ, mama cứ yên tâm đi!-Nó nói vs giọng mệt mỏi, nó ôm mama nó 1 cái rồi “đuối” bà ra khỏi phòng (dùng từ có quá đáng quá ko nh?). Nó lấy điện thoại gọi cho 2 con bn thân nhưng ko phải giọng mệt mỏi lúc này mà là cái giọng hách dịch:

-Tao cho chúng bây 5ph đề đến nhà tao!-Chưa kịp nghe câu trả lời nó đã vụt tắt.

2 con bn bực mk lém nhưng cũng phải tức tốc chạy đến nhà nó. Chỉ kịp chào mama nó 1 câu, 2 con chạy thẳng vào phong nó thờ đốc:

-Có cần gấp z ko hả?

-4ph38s26, chúng mày cũng nhanh nhì!

-Mấy còn nói nữa hả?-Tuy vẫn mệt nhưng Mi vẫn hét đc vs volum mạnh nhất. Nó bịt tai nhắm mắt:

-Thùng mặ nhĩ tao đến nơi. Ở nhà chán quá nên gọi tụi bay đến chơi thui mà làm j dữ z!

Trâm chỉ pít cười xua xua tay ngăn 2 con bn:

-T mới là người thùng mặ nhĩ đó. 2 chúng mày vận nhò loa lại giùm!

-Mà sao hum nay m nghĩ học ko rù bọn tao!-Mì tò mò hỏi

-T bị bọn Tô Uyên định đánh!-Nó thán nhiên trà lòi

-Mày có pị sao ko?-2 con đồng thanh rùi sờ khắp chân tay nó

-T ko có sao, chúng m nghĩ t là ai mà lại bị đánh đc cơ chứ-Nó vênh mặt (eo ơ iạo quá đc hẳn giúp cò j)-Mà ở lớp có chuyện j zui ko z-Nó hí hửng. Mì thì thẳm vào tai nó ko cho Trâm nghe rùi 2 đứa cười tùm lùm làm Trâm đơ ra ko hìu chuyện j. Nó hết to:’

-Duy và Trâm 2 mồi cười 2 mắt nhìn nhau rùi quay 2 phía, 2 mặt đỏ ừng là sao đây ta? – Mặt nó nhìn gian kinh khủng

-Chúng m...-Trâm đỏ mặt ko pít làm j lấy gối đập 2 con bn tứ tung. Tiếng cười vang lên khắp phòng. 2 con bn thán làm nó khỏe hẳn ra.

10h30’:

-Bye cung nha, bọn t về. Hum nay m hành hạ bọn này hơi bị ác đó.-Mì và Trâm cười tít cá mắt rùi vẫy tay phóng về nhà. Nó cười cười rùi lên phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

6h55’, tại căn biệt thự nhà họ Nguyễn:

-Aaaaaaaaaaaaaaaaa...-Nó hét toáng lên vì bầy h đã sắp muộn học.

-Bà quán gia, bà quán gia sao ko gọi cháu đây z. Huuuuuuu, sắp muộn học đến nơi ời!

Sau 2 ph lăm VSCN nó phòng như bay đến trường trong vòng 1’30s. Vừa đến cổng trường thì nó thấy bao nhieu là học sinh tụ tập ở đó. Tường là có chuyện lớn vừa xảy ra nhưng ai ngờ...

-A! A! A! Chị Khánh Linh đến rùi kìa mọi người ơi!-1Hs hét to

-Khánh Linh! Khánh Linh! Công chúa đã đến!-Tất cả mọi người đồng thanh hò hét làm nó ngớ người. “Mình nổi tiếng đến z sao?”Nó trầm nghĩ. Nó bước xuống xe vs chiếc váy xòe đến đầu gối màu xanh nõn chuối, mái tóc buông thả nhẹ nhàng. Vệ sĩ đi theo nó dẹp đường và cắt xe. Nó bước đi mà cứ như ngôi sao Hàn chẳng bằng. Nó đi qua Tô Uyên, nhò đang định giẫm lên chân nó làm nó ngã cho mắt mặt trc trường. Nhưng vs 12 năm học vô như nó thị đầu có dễ dàng như z. Ngoài mưu kế của nhò, ko những ko làm nó bị sao mà nhò còn bị nó làm cho ngã ngửa trc mặt bao nhieu người.

-Thật đáng đời!-Hs!

-Dám chọc chị Linh của tui sao?-Hs2 vs giọng khinh bỉ

-Đúng là đồ mặt đã đây lại còn chất thêm 10 lớp phấn chắc như z cũng ko đau nhĩ!-Hs3

_____ bla bla _____

Tô Uyên tức tím mặt, máu sôi đến 1000 độ, ko nói dc câu nào chỉ pít vùng vằng bỏ ra sau trường. Nhò hết to vs 2 hàng nước mắt chảy dài:

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Bảo Vi thấy chị mình z thị vỗ vai an ủi:

-Em sẽ cùng vs chị đánh bại 3 con nhò đó. Mỗi thù này em sẽ thanh toán cùng vs chị.-Bảo vi cười gian xảo

*Tại lớp 12A1:

-Anh có pít là anh đã sang chỗ của tụi ko haaaaaaaaaaaaa ! –Mì hét vào mặt Minh

-Cô zò zuyền vừa, con gái con nừa mà hét thùng mặ nhĩ ng ta rùi đó – Minh hét lại

-Thôi thôi con xin 2 bố mẹ-Trâm và Duy đồng thanh giảng hòa. 2 đứa bàn trên quay ngoắt xuống:

-À à 2 ông bà này hợp ghê ta! Haaaaaaaa-Mì nói cười gian gian. Minh vỗ tay hưởng ứng.

Ở bàn nó thị im phăng phắc ko ai nói vs ai câu nào cả cho đến khi:

-Aaaaaaaa!Gián! Gián! Có...có ...con gián-Nó nừa hể lên vừa ôm cổ và nhảy lên đầu hần, 2 hàng nước mắt chảy dài rùi nó ngất lịm. Hần khó hìu “Cô ta mà lại sợ gián sao.Ngạc nhiên nhĩ!” rùi mỉm cười và đưa nó xuống phòng y tế trc ánh mắt mờ ước của bao ng. Mì, Trâm hốt hoảng chạy theo. Minh,Duy thấy z cũng đi luôn. Nhò phù thủy thấy z thị cười gian xảo nhăm bảm

-Tôi đã pít điểm yếu của cô rùi. Từ nay trở đi, ngày nào tui cũng sẽ tặng cô một món quà đặc biệt. Haaaaaaaaa!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Quá khứ sắp đc mở

Sau khi đưa nó xuống phòng y tế, hần nhẹ nhàng đặt nó xuống giường rùi quay sang hỏi 2 con bạn đang đứng lo lắng:

-Sao cô ta lại sợ gián đến z?-Giọng nói khác hẳn vs cái vẻ nhẹ nhàng zui zẻ ngày thường.

-À à, chi là... tại pa...-Trâm ấp a ấp ứng đang định nói ra thị pị Mì véo 1 cái ra hiệu:

-Ak ko có j đâu! Chúng tụi ko pít j cả! Chắc nó sợ thui, con gái mà!-Mì vừa nói vừa gượng cười nhưng ánh mắt thị ko giấu đc nét buồn.

“Sao lại ko thể cho tụi pít?Đã có chuyện j xảy ra?” Hần tò mò khó hiểu nhưng cũng ko hỏi j thêm rùi quay sang nhìn nó. Nó lúc này đẹp như 1 thiên thần, ko còn cái nụ cười xà giao nữa. Mì và Trâm pị Minh, Duy lôi lên lớp học (thực chất là dành khoảng ko gian riêng cho cặp kia ý mà! 2 ông này pít điều ghê!)

“Thật đẹp quá! O sao mị lại cứ nghĩ như z mỗi khi ở cạnh cô ấy nhĩ? Ko lẽ...” Hần đang nghĩ thị pị tiếng hét của nó cắt quãng:

-Gián,gián đừng lại gần, đừng lại gần tụi! Huhuhuhuhu... .

Hắn lo lắng ngồi xuống cạnh nó, nắm chặt lấy bàn tay nó thò thè:

-Đừng sợ, tôi sẽ bảo vệ cô!

Sau lời nói đó, nó nín bắt, nù cười lại nở trên môi. Nó mở mắt ra thì

-AAAAAAAAAAAA! Anh có pit là chưa đứa con trai nào ngoài pa và anh tôi ợc nắm tay tôi ko há?

Hắn giật mình bỏ tay nó ra ngượng nghịu.

Còn về mẹ nó sau khi nghe Diễm Mi kể thì lo lắng vội vã đến trường đón nó về, mời bác sĩ đến khám cho nó.

-Bác sĩ con tôi có sao ko ạ?-Mẹ nó nồn nóng.

-Ak ko sao cả, chỉ do sợ quá nên ngất đi thôi! Chỉ cần nghỉ ngơi xong là khỏe!-Bác sĩ ân cần nói.

-Thui z thì cảm ơn ông! Chào ông!-Mẹ nó nói, mắt bấy h đã hoe hoe đỏ.

-Dạ, ko có chi! Chào phu nhân tôi về!-Bác sĩ kính cẩn cúi chào rồi đi ra về.

Nước mắt đã nhoe trên khuôn mặt thanh tú của bà. Bà đang nhớ về quá khứ, một quá khứ đau buồn của gia đình nó và người tội nghiệp nhất vẫn là nó.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Quá khứ đắm nước mắt

-Bà chủ! Bà chủ! Không xong rồi. Có chuyện lớn rồi.-Bà quản gia hốt hải chạy vào, về mặt tràn đầy lo lắng.

Lúc này, mẹ nó đang ru nó ngủ. Bà dừng lại hỏi quản gia, trong lòng có chút bồn chồn:

-Có chuyện j ko vậy?

-Dạ, thưa bà, ông chủ xảy ra chuyện rồi ạ!

-Cái, cái j cơ? Thì chúng ta ra ngoài nói chuyện. Tuyệt đối ko ợc để con bé pit.-Mẹ nó hơi shock nhưng trấn tĩnh lại rồi kéo quản gia ra khỏi phòng. Cuộc đối thoại đó đã lọt vào tai nó. Nó chưa ngủ. Nó lên đi theo mẹ mình.

-Ông ấy có sao ko vậy, nói nhanh!-Bà lo lắng đến mức hét lên.

-Sau khi máy bay cất cánh ợc 2h thì ko may bị nổ và ông chủ đã...-Nói đến đây, nước mắt quản gia tràn ra, mẹ nó đau lòng ngồi phịch xuống miệng ko ngừng lăm bắm

-Ko ko ko thể nào như thế ợc. Ko thể!

Nó nghe xong khóc nức nở rồi ngất lịm đi.

-Phịch!-Tiếng nó ngã xuống làm mọi người giật mình.

-Cô chủ, cô chủ.

-Khánh Linh con! Mau gọi xe cứu thương ngay!-Bà hét lên trong nước mắt.

Trong giấc mơ đêm đó, nó đang đi chơi vs papa nó thì có 1 lũ gián bắt papa nó đi, nó sợ hãi khóc thảm thiết.

-Ba!Ba! Đừng bỏ con! Về với con đi mà! Huuuuuuuuuuuuu-Nó hét lên rồi ngồi bật dậy.

Đó chỉ là 1 giấc mơ hoang đường nhưng lại có ảnh hưởng rất lớn đến nó. Từ đó nó rất sợ gián mà đúng hơn là sợ cái ngày mà nó mất đi papa...mãi mãi.

Bà sợ tình khi nó bất ngờ ôm từ phía sau. Nhanh nhẹn gạt bỏ những giọt nước mắt, bà mỉm cười với nó:

-Con khỏe rồi chứ, con yêu.

-Dạ khỏe rồi mama ạ. Hìhì-Nó cười híp mắt

-Ak mà thứ 7 mama đi họp phụ huynh cho con nha!-nó típ tục.

-Tất nhiên rồi! Mama sẽ sắp xếp công việc.-Bà nhẹ nhàng xoa đầu nó kìm nén dòng nước mắt trực trào ra.

Cả đêm hôm đó, hắn ko sao ngủ ợc. Hắn cứ nghĩ về nó, nghĩ về nét mặt hoảng sợ cùng dòng nước mắt nhạt nhào, tìm hắn lại nhói lên. Hắn mong trời sáng thật nhanh để ợc gặp nó.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Giải cứu-Ấm áp

Hôm nay là thứ 5, trời trong xanh, mát mẻ. Trong biệt thự tráng lệ nhà họ Nguyễn có 1 nàng công chúa tết tóc bệc dựa với bộ váy ngắn trắng tinh khiết. Nó xuống căn phòng khách hoành tráng rồi ôm lấy mama nó mừng nịc.

-Mama ak, con đi học đây! Chắc là con sẽ nhớ mama lắm lun á!

-Công chúa của tôi có tính nịnh nọt này từ bao h đây rồi!-Mama nó mắg yêu

-Đâu có mama! Sự thật 100% lun á!-Nó chu môi

-Con cứ như z thì bao h mama mới tống cổ con ra khỏi nhà ợc đây?~Mama nó ghẹo

-A! Mama ạ! Con ở vs mama suốt đời lun, ko đi đâu cả!-Nó hôn lên má mama nó rồi cấp cặp đi học.

Hôm nay, nó ko đi vs tốc độ ánh sáng nữa mà đi rất từ từ rồi rẽ vào 1 nhà hàng sang trọng.

-Dạ! Tiểu thư muốn dùng j ạ?-Chị nhân viên cung kính hỏi.

-Mang 10 món ngon nhất ở đây ra cho tôi là ợc rồi!-Nó ko xem qua thức ợn mà nói lun

-Dạ?-NỮ nhân viên như ko tin vào tai mình

-Chị ko nghe rõ ạ?-Nó hỏi ngược lại

-Nhưng tiểu thư có ăn đc hết ko ạ!-Nữ nhân viên típ tục hỏi

-Đc mà!-Nó nói

-Dạ tiểu thư đợi 1 chút ạ.-Nhân viên xin phép lui ra.

Tuy nó là tiểu thư như z nhưng nó ko hề ăn kiêng j cả mà ngược lại rất thoải mái

Cả 1 cái bàn đầy ắp thức ăn như z mà cái dĩa “ko đáy” của nó oánh hết trong có 10 ph thui ak Nó nhanh chóng thanh toán bằng 10 tờ 500k mới toanh, phẳng lì. rồi nó phóng xe đến trường.

Từ gara của trường bước ra, nó gặp khoảng 20 tên mặt mũi ghê rợn vây kín rùi:

-Đánh!-Tên đầu đàn hô to. Cả bọn xông vào làm nó trở tay ko kịp. Mặc dù võ nó cũng ko tồi nhưng để đánh 20 tên này mà chưa kịp chuẩn bị thì cũng hơi khó. Đc 15 tên thì nó trở nên đuối sức vào ngã xuống, bất lực chịu đựng những cú đá của bọn chúng. Bỗng có tiếng nói lạnh nhưng nó nghe lại rất quen:

-Dừng tay! Các người chính thức bị đuổi học. H thì cút đi!

Cả đám bắt nấy đơ 1 lúc rồi ai nấy chạy toản loạn. Nó mờ mắt “Là hần sao? Lại là hần cứu mk sao? Sao hần lại tốt vs mk như z nhỉ?” Nó đang định đứng dậy nhưng đau quá nên nó bất lực nằm bất động 1 chỗ. Hần chạy đến hỏi thăm:

-Cô có pị sao ko z? Có đau lắm ko? Để tôi đưa cô xuống phòng y tế!-Hần nói rồi rít. Giọng nói ấm áp xen chút lo lắng.

-Tôi ko sao!-Nó cố gắng nói ra

Hần thấy ko ổn nên chẳng chần chờ mà bế phốc nó lên. Nó dẫy dựa đòi xuống nhưng hần lại càng ôm nó chặt hơn. Nó biết là chẳng thể xuống đc nên dựa vào ngực hần thì thầm:

-Cảm ơn anh nhiều!

Hần nghe xong mỉm cười, trong lòng thấy vui khó tả.

Đã vào h học rùi mà ko thấy nó đâu thì Mi lo lắng và báo Trâm gọi cho nó xem sao.

-Bắt máy đi! Bắt máy đi!-Mi lăm lăm. Đến lần thứ 3 thì:

-Có chuyện j ko?-Hần bắt máy lăm Mi giật mk.

-Sao... sao anh lại bắt máy của Linh chứ?-Mi vẫn ngờ ngác

-Cô ta pị chặn đánh nên tui đưa xuống phòng y tế thui.

-What! Sao lại thế chứ? Nó gọi võ lăm mờ.-Mi ngạc nhiên ko tả đc

-Tự đi mà hỏi! Tôi chịu.-Hần nói xong tắt máy. Mi liền đứng dậy ra ngoài mặc cho những "câu hát cài lương" dai dẳng của bà giáo. Theo sau Mi là Trâm,Duy,Minh. Tất cả đều "y tế thẳng tiến" ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Suy nghĩ

Mi bước vào phòng, thấy hần đang ngồi cạnh nó thì kéo léo đuổi:

-Việt Anh ak, ra ngoài cho 3 đứa con gái tâm sự chút nhá!-Mi nói bằng giọng ngọt ngào làm Minh khó chịu.

Sau khi đã đuổi cổ dc 3 chàng "ngư lân" ak ko phải là "công tử rom" đi, Mi ko thương tiếc mà hét thẳng vào mặt nó:

-Sao mày lại thành ra thế này hả? Võ này đâu hết rùi!

-Tui đang mệt đó nha! Bà có cần phải hét to z ko hả!-Nó gãi vờ lấy tay xoa thái dương giọng mệt mỏi.

-Mà sao mày thoát đc z?-Trâm ngầy thơ hỏi.

Mi cốc đầu Trâm 1 cái rùi nói:

-Hồi ngu! Việt Anh đến cứu chứ sao!

-Wooo con này sướng thế, đc hotboy cứu thế t cũng muốn bị!-Cái tật hám trai của Trâm lại bộc phát.

-Chẳng phải mày đã có Duy rùi sao?-Mi châm chọc lăm Trâm cứng họng đỏ mặt.

-Hần ta kẻ ra cũng ko xấu xa j!-Nó h mới lên tiếng.

-Mà mày cũng nên nghĩ lại đi Linh ak.-Mi đợ giọng khuyên nhủ-Pa mày cũng đã qua đời 10 năm rùi, mày ko thể vì cái chết của pa mày mà pơ tất cả bọn con trai đc chứ! Ai cũng đối xử tốt vs mày sao mày lại ko cho người ta cơ hội! Đừng có quá cứng đầu như z chứ! Hãy nghe tao lần này đi! Chỉ lần này thui Linh nhé!-Mi lăm cho 1 tràng rùi kéo Trâm đi, chỉ để cho Trâm nói vs lại:

-Con Mi nói đúng đó! Suy nghĩ đi nhé!

Bây h trong phòng chỉ còn 1 mk nói vs 1 mớ suy nghĩ " Có nên làm theo lời Mi nói? Con trai ai cũng tốt vs mk mà sao mk lại ko thể chấp nhận tình cảm của họ? Có nên sống 1 cuộc sống thỏa mái mà rùi bỏ đi quá khứ?...v.v" Thoát ra khỏi cái dòng suy nghĩ bẽ bội đó, nó lấy điện thoại gọi cho mama nó báo tối nay sẽ ở lại trường vì ko mún mama nó phải lo vì những vết tím ở tay chân. Tối hôm đó, nó ko ăn com mà đi ngủ luôn nhưng ko thể nào ngủ đc bởi những câu hỏi lúc chiều.

-Cộc... cộc...cộc-Tiếng gõ cửa vang lên, lúc đó đã là 11h. Nó lê xác xuống giường ra mở cửa.

-Sao anh lại ở đây và tới đây vào h này hả?-Nó hỏi hần vs cái giọng ngái ngái dễ thương ghé lun.

-Cô chưa ăn j đúng ko? Đi ăn vs tui đi!-Hần cười cười. Hần vì lo lắng cho nó nên quyết định tối nay ở lại lun đây vs nó.

-Ăn á? Đc lun! đợi chút! (Nghe đến ăn là tỉnh bơ ak)

3ph sau nó chạy ra vs bõ vấy dài đến cổ chân, nhìn nó thật đẹp. Hần ngờ ngợ như bò, tìm pị lỗ mẩy mẩy nhip liền. Cuối cùng cũng lấy lại dc tỉnh thần, hần đưa nó đến 1 nhà hàng sang trọng. Vừa đi đến cửa thì 2 nhân viên đã cung kính chào:

-Chào cậu chủ ạ! Chào tiểu thư.

Ko quan tâm đến lời nói đó, hần dẫn nó 1 mạch đến 1 bàn ăn gần cửa sổ rùi gọi phục vụ.

-Tiểu thư dùng j ạ?-Người phục vụ cung kính hỏi

-Cho tôi 10 món ngon nhất ở đây!-Vẫn như thói quen thường ngày của nó nhưng lại làm cho chị phục vụ hoa mắt chóng mặt, hần thì ngờ ra vì ko pít nó là người hay héo mà ăn nhiều đến z (Thông cảm cho em nó từ sáng h chưa ăn j mà)

1 lát sau, chị phục vụ bung ra và bày hết lên bàn. Nó ăn mà ko thèm để ý đến hần. Hần ko nói j chỉ lắc đầu sau đó lấy thìa múc súp thì bị nó ngăn lại:

-Ai cho anh ăn há?-nó

-Tôi cho tôi ăn đấy thì sao? Có nhiều món z mà!-Hần

-Đây là dành cho tôi, anh muốn ăn tự đi mà gọi.-Nó 1 mực

-Tôi gọi cô đi ăn mà!-Hần thấy tức

-Vô li, anh gọi tôi đi ăn chứ có nói anh cũng ăn đâu nhĩ?-Nó (bà này li sự cùn ghê lun)

-Hừ... Có thật là..-hần lăm bầm, còn nó thì cứ cắm đầu vào ăn. Nó chọc tức hần là z nhưng trong lúc nó ăn hần lại ngồi ngắm nó mà thấy ko ăn cũng no. Nhìn nó cứ như thể "lâu ngày ko ăn hum này mới ưc ăn bù z"

Mãi ngắm đến nỗi mà nó đi từ lúc nào mà hần ko pít. Ngóanh lên đã thấy nó ra xe. Chị phục vụ đi ra thanh toán, cuối cùng thì người trả tiền vẫn là hần. Hần đặt 10 tờ 500.000đ phẳng lì rồi đuổi theo nó (Khiếp, bữa nào cũng thế này thì nhà hần phá sản sớm mất)

Nó đi lên xe vào đc hần hộ tống về trường trc ánh mắt của mọi người.

(Ngưỡng mộ hay ghen ghét?)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Anh yêu

Hôm nay là thứ 6, như thường lệ, nó mặc bộ đồng phục của trường. Vừa bước ra cửa thì vô tình gặp hần. (ko phải vô tình ak nhà, hần đứng đó đợi nó ra mà!)

-Cô đã dậy rồi sao heo?

-Ài là heo z há?

-Ai đó mà tôi qua ăn hết 5 triệu tiền thức ăn của tui đó!-Hần cười cười

-Là anh mời tôi đó chứ. Nhưng dù sao thì cũng cảm ơn anh!-Nó gấn cổ lên rồi nhẹ giọng cảm ơn.

-Ko có j! Mà cô đi lên lớp cùng tôi ko?

-Tôi còn chưa ăn sáng mà!

Tút...Tút...Tút...Điện thoại của nó thông báo có tin nhắn. "Ra cổng trường có bắt ngờ" Tin nhắn đó đến từ số lạ. Nó tò mò vội bye hần rồi bước ra cổng trường kéo theo ko pít bao nhiêu fan cuồng cả trai lẫn gái. Trước cổng trường, 1 chiếc xe miu trần dừng lại. 2 anh chàng tuấn tú bước ra: 1 người tóc màu vàng óng và 1 người tóc đen đều mặc đồng phục của trường. Nó đơ trong 5s, lòng đang thầm nghĩ "Chiết tiêu rồi! Ngày tháng tự do của mình đã kết thúc! HUUUUUUUUU...Sao mama ác thế!". Trái với dòng suy nghĩ đó, nó chạy ra ôm trầm lấy Khánh:

-Anh yêu ak! Sao anh tự nhiên anh lại về đây z?-Nó mở to mắt chờ câu trả lời. 2 từ "Anh yêu" của nó làm mọi người cứng đờ. "Ko nhẽ công chúa đã có người yêu rồi sao?" Đó là câu hỏi của tất cả mọi người hiện nay. Khánh kí đầu nó rồi cười tươi:

-Em có pít là em đang nói j ko há?

-Nói là "Anh yêu!"-Nó thán nhiên.

-Em đang làm mọi người shock đó!

-Ukm thì anh trai yêu quý ưc chưa?

Nó nói mà làm mọi người từ cứng đờ mà mún xỉu tập thể vậy. "Anh trai yêu quý" mà rút gọn thành "Anh yêu" cơ ak, đúng thật là quá đáng (đúng ra là lười quá đáng ^-^, mọi người hiu ý chứ?)

-Em nhớ anh quá lun á!-Nó chu môi kéo dài chữ "nhớ" làm anh nói bật cười.

-Thôi đi cô ạ!Anh còn lạ j tính cô nữa!

"Sao pít hay z trời"-Suy nghĩ của nó còn miệng thì:

-Đầu có, em nhớ thật mà!

Khánh cười và nói típ:

-Thui h chúng ta đi gặp hiệu trưởng !

3 người vừa đi khỏi thì ko pít bao nhiêu lời bàn tán vang lên:

-Hai anh đó đẹp trai quá cơ!-NS1

-Anh em công chúa đúng là tuyệt sắc gia nhân mà!-Ns2

-2 ảnh chắc chẳng kém j so vs 3 hotboy hiện tại là mấy!-Ns3

.....bla.....bla.....

*Trong lớp 12A1:

Mi vừa đến lớp thì thấy Minh đang nằm ngủ ở bàn liền đi đến nhò nhẹ:

-Anh Minh đẹp trai, phong độ ak!-Mi cố tình kéo dài chữ " đẹp trai và phong độ" ra rồi hét lớn:

-Có pít là anh đang sang chỗ của tui ko z há con heo kiaaaaaaaaaaaaaaaaaa!

Nói rồi Mi đánh tới tập vào người Minh. (Tội cho cái anh này gặp đúng sư từ hà đồng ời)

-Cô đang nói ai là heo z há? Heo mà đẹp trai như tui á? Còn lâu!-Minh cũng "ko phải dạng vừa đâu"

-Oe! Cái loại heo suốt ngày ngủ như anh mà đẹp trai á? Có mà đập trai tri có! Anh có tin tin cho anh giắc ngủ ngàn thu ko há!-Mi cãi lại làm Mi cứng họng (Mi thật là pro quá, Mai sau chắc Mi làm luật sư quá!!!!)

Trâm va Duy chỉ pít ngồi đó ôm bụng cười, sau đó thì đồng thanh:

-Hai bố mẹ "hợp nhau" quá cơ. Bộ 2 người ko cãi nhau thì ko sống ưc chắc!-Trùng nhau đến từng li từng tí ko chệch 1 mĩli nào lun (ko pít ai vs hợp nhau ha)

Mi và Minh thấy thế nhìn nhau cười gian rồi lại đồng thanh:

-2 người nói giống nhau ghê nhỉ?

(t/gtóm lại là cả 2 cặp này đều hợp hết)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tình địch đã xuất hiện

Trừ 4 ông bà đó ra thì ai ai cũng bàn tán về 2 anh chàng mới đến :

-2 anh đẹp trai thật đó! Ước j 2 anh ấy đọc lớp mình ha!-Thu Nga lên tiếng, 2 tay chắp lên ngực như cầu nguyện. Chợt có ai đó vỗ vào vai nhỏ:

-2 anh nào đấy? Nói nghe coi!

-Là 2 anh mới đến đó! Tin hot thế mà bn ko pít sao? -Nhỏ vẫn hồn nhiên trả lời mà ko thèm quay lại nhìn.

-Thật sao?-Người đó tiếp tục hỏi

-Chẳng thật thì ko ak? Sao bn hỏi làm thế nhỉ?- Nhỏ bực bội gất rùi quay lại.

OMG

-Dạ em xin lỗi cô! - Nhỏ cúi gằm mặt vì pít mk vừa nói vs cô giáo.

-Học ko lo chỉ lo tám chuyện ko đâu thui ak!-Cô bực bội nói

-Sẽ ko có lần sau ạ!-Nhỏ gơ tay thề

-Hừ-Cô giáo hừ lạnh 1 tiếng rùi bước lên bục giảng và giới thiệu:

-Hôm nay lớp mk có 2 bn mới.-Cô giáo nói rùi ra hiệu cho 2 chàng bước vào. Lớp ãc dịp xôn xao.

-Minh là Nguyễn Trần Nhật Khánh.

-Minh là Dương Thiên Phong. Minh là người Việt kiều nên có lẽ vẫn còn nhũ sai sót, mong các bn giúp đỡ.

Cả 2 đều cười rất tươi làm tiếng xì xầm trong lớp to hơn. Có nhữu lời khen từ học sinh nữ và có những lời chê bai ghen tị của học sinh nam. Nhưng chỉ có nó, hần là vẫn thế. Nó thì vẫn cái tai nghe và hần thì chăm chú nhìn nó. Từ lúc bước vào lớp mắt Phong cứ dán lên người nó làm nó và hần đều khó chịu. Phong thầm nghĩ "Đẹp quá! Ko ngờ thẳng bn mk lại có cô em gái đẹp đến thế!"

-2 em sẽ ngồi bàn cuối đây 3. H thì 2 em có thể về chỗ rùi!-Cô giáo lên tiếng làm lớp im phăng phắc. Phong vẫn ngó người vì vẻ đẹp của nó. Thấy thế, Khánh véo cho cậu ta 1 cái rùi cười gian:

-Lại mê em gái tui rùi hả?

Bị Khánh nói trúng tim đen nên mặt cậu ta đỏ bừng. Cậu ta lờm Khánh 1 cái rùi nói nhỏ:

-Có em gái đẹp mà gấu bn bè. Để xem lát tui xử ông sao!

Nói xong cả 2 đều bước về chỗ ngồi.

-Tút.....Tút.....Tút -Lại là thông báo tin nhắn từ điện thoại nói.

"Về đi chơi vs tui nha"-From Việt Anh. Nó quay sang hỏi:

-Sao tui phải đi vs anh?

-Để trả ơn tôi bừ tôi tối qua.

-Nhất thì tui tr lại tiền chứ j?

-Ko cần. Đi vs tui đi. Chỗ này đẹp lắm- Hần làm bộ mặt cún con năn nỉ.

-Đi đi mà. Khánh Linh xinh đẹp, dễ thương, nhân hậu, tốt bụng, giỏi giang, tài ba!Nha! Nha-Hần nói xong mà mún dứt hoi.(Bây h mới pít 1 tài năng mới của anh này nha:Trong 30s mà tìm đc bao nhũ tính từ tốt và nói 1 lâu. Thui chấp nhận đi chị ời, khổ thân anh ý quá!)

-Ko đi!-Nó từ chối thẳng thừng

Hần ko bỏ cuộc mà cứ lải nhải bên tai nó suốt 10ph.

-Thui đi rùi, ãc rùi! -Nó phán 1 câu làm hần thấy mừng rơn. Tiếng chuông hết h cũng vang lên ngay sau đó. Nó kéo 2 con bn 1 mạch xuống căn tin để lấp đầy cái dạ dày ko đầy của nó. Sau khi đã yên vị vào bàn thì Trâm lên tiếng:

-Để tui đi lấy đồ ăn. Các bà ăn j thì chọn đi.

-Cần j phải đi mất công đến z chứ.-Mi lên tiếng, còn nó thì giục:

-Nhanh lên ! Tui đói sắp ngất ra đây rùi đó.(Khiếp, bà này dùng thấp xưng ác quá đi)

-Cần j phải vội, xem tui nè.-Mi vừa nói vừa cười gian rùi hô to:

-Công chúa đói bụng hả? Để tui đi lấy đồ ăn cho bà nhè!

Mi vừa dứt lời thì đã có pít bao khay com bày ra trước mắt:

-Công chúa ăn của em nè!

-Công chúa ăn món này ngon lắm!

-Công chúa phải ăn của em chứ!

_____Bla bla_____

Mi cười thật tươi cảm ơn bọn họ rùi nhanh chóng giải tán hết nhân viên tình nguyện. Nó ngòm Mi rùi nói:

-Sao bà dám lấy danh dự của tui để lợi dụng hà Mi!-Nó vừa nói xong thì ngay 1 chiếc pizza nhét vào miệng nó.

-Ăn đi! Tui tưởng bà đói sắp chết rùi mà.

Thế rồi cả 3 giải quyết chiến trường thức ăn ngất ngưỡng đó. Tụi hần (gia nhập thêm 2 thành viên mới) Đứng từ xa nhìn 3 nang từ này đến h thì shock toàn tập chi pít cười trừ.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Tài năng mới

T/g viết mỗi chương hơi ngắn 1 xâu thì đừng có trách nha.Hjhi Vì nội dung của chương nên sẽ có chương ngắn chương dài mong mọi người thông cảm. Cảm ơn mọi người đã đọc truyện của mk

Chap trc mình chưa kịp giới thiệu 2 anh chàng mới đến nè:

-Nguyễn Trần Nhật Khánh: Là anh trai song sinh vs nó nhưng ngoại hình lại chẳng có điểm nào giống nhau vì mỗi người mang 1 nét đẹp riêng (Thế nào hum trc mọi người tưởng ný của nó thật). Đẹp trai, phong độ, dễ gần. IQ: 200/200.

-Đương Thiên Phong: Là bn thân của anh trai nó bên nước ngoài. Là 1 người Việt kiều. Có đôi mắt màu xám tro và mái tóc màu đen. Giống như anh nó cũng đẹp trai, dễ gần. Thích nó ngay từ ánh nhìn đầu tiên. IQ: 200/200

2 người này đều về Việt Nam chủ yếu là để tìm gấu (có ai mún làm ko đăng kí nè)

Bây h thì tiếp tục truyện thôi

Buổi chiều, hần tới đón nó đi chơi rất đúng h.

-Lên xe đi-Hần

-Tôi đi xe của tôi.-Nó từ chối

-Đợi cô lấy xe xong thì tôi đi mất rồi.-Hần ko cho nó phản mk

-Càng tốt.-Nó lạnh tanh

-Thui đi đi mà. -Hần lại phải đỡ chiều cún con

-Hừ... Vậy thì đi. -Nó bực bội.(Đc đi vs hotboy mà vẫn bực sao? Chịu chị này lun)

10ph sau hần đã đưa nó tới 1 cánh đồng mệnh mông cô lau và bỏ công anh. Sau vài ph đơ người vì khung cảnh tuyệt vời này, nó hét to:

-Đẹp quá!

Rồi như 1 đứa trẻ, nó chạy lăng xăng khắp cánh đồng lấy hoa bỏ công anh thôi. Trông nó như 1 tiên nữ hạ phàm. Hần đứng đó chăm chú nhìn nó rồi lấy giấy bút ra vẽ. (Lại phát hiện 1 tài năng mới đây).

Sau 1 hồi chạy nhảy ko pít mệt mỏi, nó đi lại phía hần mỉm cười:

-Cảm ơn anh đã đưa tôi đến nơi này! Nó thật là tuyệt vời đấy!

Hần vẫn chăm chú vẽ tiếp.Nó thấy vậy thì tò mò ra xem:

-Anh vẽ j z? Cho tôi xem vs!

Nó vừa đến nơi thì hần cũng vừa xong tác phẩm nghệ thuật (ko pít là có ra hình người ko nữa). Hần thu dọn đồ đạc và nói vs nó:

-Nếu thích thì tôi có thể đưa cô tới đây thường xuyên.

-Ai thèm! Tôi tự đi dc mà!-Nó lè lưỡi vs hần rồi chạy ra xe. Hần lắc đầu rồi cũng đuổi theo nó và trở nó về nhà.

Vừa về đến nhà nó đã chạy đến và ôm trâm lấy Khánh:

-Anh hai! Anh hai!

-Bỏ anh ra đi! Sắp...sắp nghẹt thở rồi đấy.(Hóa ra là có tình ak)

Khánh đẩy nó ra thì nó làm mặt giận dỗi:

-Anh hai ứ yêu em nữa rồi! Giận anh lun!-Nó phụng phịu.

Khánh bật cười thành tiếng rồi ôm nó, vuốt tóc cô em bướng bỉnh:

-Thôi mà! Anh yêu em nhất đó! Thiệt lun! Nhưng em ôm anh như z cứ như là sợ anh sẽ giám sát em nên định thủ tiêu anh lun ý chứ!

-Sao anh pít!-Nó cười toe toét rồi ngay lập tức nhăn mặt vì pị Khánh cốc đầu:

-Anh còn lạ j em nữa, em gái yêu! Mà em vừa đi đâu cùng ai z?-Đang giọng dịu dàng thì bỗng nhiên Khánh đổi giọng tra khảo.

-Anh đang thăm vấn em ý hả?

-Ak...ukm ko!

-Z em ko cần phải trả lời! Hjhi-Nó cười tít mắt vì đã chọc dc anh nó.

-Em thấy Phong thế nào?-Khánh đổi về mặt nghiêm túc.

-Phong? Ai z!- Câu hỏi của nó làm Khánh suyt ngất.

-Là cái cậu sáng ngày đi cùng anh ấy!

-Dạ? Có ạ? SAo em ko pít nh? -Nó vừa trả lời vừa gãi gãi đầu vs về mặt ngây thơ vô dối. (Trời ơi! Cái bà này! Tin hot thế mà ko pít.). Lần này thì Khánh ko phải là suyt nữa mà..... ngất lun.

*Tại biệt thự nhà hần:

-Mama ak, mai mama đi họp phụ huynh cho con nha!-Hần vừa về đã bỏ bực vẽ xuống và ôm lấy mama hần.

-Tất nhiên rồi con yêu!-Mẹ hần nhẹ nhàng nói rồi để ý đến bức vẽ của hần. Vừa cầm lên xem bà vừa trầm trồ:

-Con càng ngày càng vẽ đẹp nha!

-Đc hường tất từ mẹ đó!

-Là 1 cô gái giữa 1 cánh đồng bỏ công anh sao?-Mẹ hần hỏi (Ak thì ra là vẫn ra hình người)

-Dạ vâng!

-MÀ người trong hình là ai mà đẹp z? Con kiểm đc người mẫu ở đâu đó!-Mẹ hần trên

-Đó là bạn con ạ!

-Oh z sao? Hum nào dẫn con bé về đây chơi nha!

-Dạ....-Hần trăm tư rùi " vâng" nhẹ 1 tiếng

Tối hum đó cả nó và hần đều ngủ rất ngon. Còn ai kia thì đang nghĩ về người con gái mới gặp...(đoán đc ko cả nhà!)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Cuộc gặp mặt bất ngờ

Hôm nay là thứ 7, là buổi họp phụ huynh của trường Light Star. Mama nó dậy từ sớm để chuẩn bị mọi thứ. Bà Mai trang điểm nhẹ rùi diện 1 chiếc váy đen tuyền quý phái, tóc dc búi cao trong rất thanh lịch. Bà tuy đã ở độ tuổi 40 nhưng xem ra vẫn còn xuân sắc. Bà đi chiếc xe lamborghini đến trường nó. Vừa xuống xe bà đã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người. Bà thật mệt mỏi khi phải đáp lại những lời khen ngợi, lời chào hỏi hay những lời nịnh nọt ngọt xớt đê lấy lòng. Bà cảm thấy thật thương cho cái tai của mình. (Ai biểu bà là chủ tịch tập đoàn lớn làm chi! Ko mún khó thì chia cho t/g ít đi! ^_^)

Bà thờ phào nhẹ nhõm vì đã thoát ra khỏi những cái "loa rè". Bà thanh thản bước lên hàng ghế danh dự. Chợt bà nhìn thấy ai đó rùi 2 người đơ đi 5s sau đó mặt cười hớn hở, ôm trắm lấy nhau tay bắt mặt mừng:

-Là bà đó sao?-Người đó

-Lâu lắm ko gặp bà, tôi nhớ bà quá đi!-Mẹ nó

-Tại bà chứ tại ai!-Người đó nói giọng trách móc

-Tôi? -Mama nó lấy tay chỉ vào mình

-Chứ ko phải? Nhớ lần trước chúng ta là bn thân bao năm. Vậy mà oánh cái bà đi lấy chồng rùi theo chồng ra nước ngoài bỏ lại tôi 1 mình bơ vơ.

-Thế bà cũng lấy chồng rùi đó chốc. Mà sao bao năm nay tôi ko liên lạc đc cho bà?

-Ukm thì tại tôi nhiều việc quá nên...

-Bơ tôi lun chứ j? Bà quá đáng ghê! Thế mà còn trách tôi cơ mà!

-Hìhì-Người đó cười cười.

-Con bà tên j? Học lớp nào z?-Bà Mai hỏi

-Việt Anh-12A1. Còn con bà thì sao?

-Bằng tuổi con tui đó. Chúng nó cùng lớp lun. Con tôi là Khánh Linh.

-Con gái ak? Sinh tháng nào z?

-Tháng 12. Bà đang nghĩ như tui có đúng ko đó.-Mẹ nó cười gian gian

-Hay là...-Nói lấp lửng ở đây rùi 2 bà đó tưởng tượng 1 chuyện nào đó và phá lên cười.

(Cật cả mình! Lúc đầu tự nhiên lại đơ rùi tay bắt mặt mừng làm t/g tưởng 2 người đó là... của nhau chứ! Ai có cùng suy nghĩ vs t/g ko?)

Sau màn chào hỏi (hơi có vấn đề) đó, ông hiệu trưởng huyền thuyên 1 hồi thì tất cả đều đi về lớp để họp riêng. Cả buổi hum đó 2 bà chỉ nghe thấy cô giáo khen nó và hần thui ak! Chán chết! (Chắc tại nghe nhiều quá rùi đây mà! Chẳng bù cho t/g tí nào). Kết thúc buổi họp đó 2 người rủ nhau đi coffe rùi kể cho nhau nghe chuyện trên trời dưới bể thế mà t/g nghề đc nỗi câu chào tạm biệt (hixhix):

-Thôi tôi phải về rùi! Tối nay dẫn con bà đi ăn tối nha!-Bà Mai nói rồi ra thanh toán tiền và đi về. Mẹ hần thì vui vô vùng vì vừa gặp lại đc bn thân lâu ngày vừa có cơ hội... (Ai thông minh thì sẽ đoán ra ý đồ nhưng nói bây h thì mất zui nên từ từ nhè bñ!)

Ở 2 căn biệt thự khác nhau nhưng cuộc đối thoại giữa 2 cặp mẹ con thì lại giống nhau:

-Tối nay đi ăn vs mama nha!

-Dạ. Mà sao tự dưng lại đi ăn ạ?

-Đi ăn vs 1 người bn rất thân của mama ý mà!

-Dạ!

Bà Mai và nó đang nói thì Khánh nhảy vào:

-Cho con đi vs mama!

-Ko đc!

-Tại sao? Mama cjr thương em thui ak!-Khánh nói vs giọng gặng dỡ. (như thể trè lên 3 ý nhì)

-Mama sẽ đền cho con bữa khác nha! Bữa này con ko đi đc! Ok? -Bà ghé sát tai Khnhs nói nhỏ.

-Dạ, mama.-Khánh nói vs giọng meo meo.

Bà Mai lắc đầu:

-2 đứa con của tôi cứ như thế này thì bao h mới lớn đc đây! Kiểu này còn phải tốn gạo dài dài.

-MAMA!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Quyết định khó tin

*6h30 chiều:

Nó đi xuống nhà vs bộ váy tím nhạt quá gối, tóc dc tết thác nước nhìn rất là dịu dàng, xinh đẹp. Nó cùng bà Mai (Mẹ nó) đi đến 1 nhà hàng Pháp sang trọng, nổi tiếng nhất thành phố. 2 người đi đến nơi làm cho mọi người 1 lần nữa lại thấy ngưỡng mộ (Vì họ đã có 1 phen ngưỡng mộ 2 người trước đó rồi mà! Là ai chắc t/g ko phải nói) Đến 1 bàn ăn góc khuất thì gặp mẹ con nhà hần.

-Là anh/cô sao?-Nó hần đồng thanh

-Con gái bà xinh đẹp quá đó nha! Nhìn giống bà lúc xưa ghê lun đó!-Bà Hiền (mẹ hần) trầm trồ khen ngợi nó

-Tất nhiên con phải giống mẹ rồi!-Bà Mai vỗ ngực tự hào rồi cũng khen hần:

-Con trai bà thì có khác j đâu! Nhìn đẹp như chạm khắc đó chứ!

Cả 2 bà cùng cười nói rất là vui zề. Bà Hiền để ý nó kì hơn 1 chút rồi phán:

-Nhìn cháu quen quen ý!Hình như ta đã gặp cháu ở đâu rồi thì phải!

Nghe xong hần cúi gằm mặt xuống và cầu nguyện mong sao mama hần ko nhớ về chuyện bức vẽ.

-Dạ, chắc là bác nhầm người thôi ạ! Cháu chưa gặp bác lần nào đâu!-Nó thoáng ngạc nhiên rồi cũng lễ phép đáp lại.

-Có rồi mà!-Bà vẫn kiên quyết còn hần vẫn mơ ước. Rồi bà "ak" lên 1 tiếng làm hần giật mình, trái tim nhỏ bé của hần vỡ vụn (Nhớ lắm đề!) "Thôi chết rồi mama mà nhớ ra thì thành ra là tố cáo con đi về trộm đấy! Mama đừng nói ra nha, hãy cứu vớt đứa con đẹp trai, giống giang này mama nhé!" Đó là dòng suy nghĩ của hần. (Đến nước này rồi mà vẫn tự kiêu dc! Haizzz hết nói rồi). Nhưng bà Hiền lại ko hiểu cho nỗi lòng của hần:

-Bác nhìn thấy con ở trong bức vẽ của Việt Anh hôm qua.

-Dạ! Bức vẽ sao?-Nó quá ngạc nhiên

-Đúng ko hà Việt Anh? -Bà quay sang hỏi hần để giải đáp cho sự ngạc nhiên của nó.

-Dạ phải!Hần đáp nhẹ rồi lại cúi gằm mặt.

-Anh dám vẽ lên túi sao hả? Sao anh tự tiện z chứ? Hừ....đồ đáng ghét!-Nó nói rồi quay ngoắt ra hướng khác

-Thôi thôi chi là bức vẽ thôi mà có j đâu! Mà con dc nó vẽ là quà phúc rồi còn j !-Bà Mai như vị cứu tinh của hần, hần ngẩng đầu lên cười tươi rồi:

-Đừng rui đấy. Chi là vẽ thôi mà! Xin lỗi ! Cô đã vịnh dự khi dc làm người mẫu của tôi đó!

-Hà tôi mà phải vì dự khi làm người mẫu cho cái tên vẽ như gà bới anh sao? Đừng mơ!

-Cô pít là tôi vẽ đẹp lắm ko hà?

-Vẽ đẹp như j hả? Như cái kiểu vẽ trâu ra ngựa ý hả?

-Cò...-Hần đã tịt, nó đã thắng.

-Thui dc rồi tôi tha lỗi cho anh lần này!-Nó nói rồi quay lại tập trung vào việc ăn. Còn 2 bà kia nghe nó và hần cãi nhau thì ngồi cười lên cười xuống. Sau khi bình tĩnh lại thì bà Hiền nháy mắt vs bà Mai 1 cái rồi 2 bà nói chuyện về chuyện sáng nay:

-Cả buổi họp cô giáo chỉ có khen 2 đứa thui ak!-Bà Mai nói trước, 2 nhân vật chính gật gật

-Đúng đó! Cô còn bảo là 2 gia đình tạo điều kiện cho 2 đứa học cùng nhau!-Bà Hiền

-Chính vì vậy, 2 chúng ta QUYẾT ĐỊNH cho 2 đứa sống riêng ở căn biệt thự ngoại thành!-Bà Mai

-Ồ đó rất thoáng đảng và sẽ ko có bất kì người làm, lái xe hay vệ sĩ j cả! Chi có 2 con thui!-Bà Hiền

-Các con thấy sao?-Bà Mai

2 bà nói 1 tràng rất rất hợp nhau lại còn hô ứng dc cho nhau như đã lập sẵn và học thuộc kịch bản trước z. Bây h chúng nó vs tiếp thu hết. Mỗi người 1 thái độ: hần thì cười cười, vui vui, đồng ý cả 2 chân 2 tay luôn. Còn nó thì...

-Con ko đồng ý!-Rất quả quyết

-Tại sao?-Bà Mai

-Dạ, tại người ta có câu "Nam nữ thượng thụ bất thân" mà!-Nó hí hửng đáp lại vì cho rằng lí do của nó quá sắt đá.

-Ko sao đâu ! Ta nghĩ 2 con sẽ tự có ý thức cho việc này mà! Ta rất tin tưởng 2 đứa!-Bà Mai lên tiếng làm nó xịu mặt xuống nhưng vẫn ko chịu thua:

-Nhưng ai sẽ nấu cơm cho con ăn h?

-Con cứ yên tâm! Con trai bác biết nấu ăn mà, còn nấu giỏi là đảng khác chứ!

-Vậy thì càng tốt! Việt Anh bác nhờ cháu dạy Linh nấu ăn nha!-Bà Hiền làm bag Mai hưởng ứng nhau rất ăn ý.

-Dạ bác cứ yên tâm! Cháu sẽ chỉ cho Linh cách nấu ăn! Hìhì-Hần cười típ cá mắt (Sung sướng quá đấy mà!!!!!!)

-Nhưng...nhưng...-Nó ko tìm thêm dc cái lí sự nào nữa-Nói chung là con ko muốn!

-Hay là con chê nhà ta ko đủ rộng cho con ở?-Bà Hiền nhờ giọng

-Dạ ko phải đâu ạ! Tại... Tại...Ak tại an trai con mới về nên con muốn ở vs anh trai con nhiều!-Cái bóng đèn trong đầu nó lại lóe sáng và thêm dc 1 lí sự nữa

-2 đứa suốt ngày gặp nhau ở trường rồi mà! Ko chịu cũng phải chịu! Cứ z nha! Ko nói nhiều!-Bà Mai đã ra tay thì gao xay phải ra cám:

-Dạ- nó meo máo

-Mà mama cũng nói lun! Mama sẽ để cho 2 con 5 chiếc xe:1 Lamborghini, 1 mui trần, 1 Audi, 1 BMW và 1 chiếc mô tô phân phối lớn. Để nhiều như z nhưng 2 con phải đi cùng nhau để đảm bảo an toàn!-Bà Hiền

-Ta sẽ có người theo rồi 2 con đó!-Bà Mai

-Vâng-Nó đáp bằng giọng meo máo "Ko pít đã ở chung lại còn đi chung thế này thì ké thù cá mình tăng gấp mấy chục lần ko biết" Nó thầm nghĩ rồi run rẩy (Vây ké thù cá hần cũng tăng chứ bộ đầu phải nguyên nó ^^)

-Cứ z đi nha! Ngày mai là chủ nhật nên tranh thủ chuyển luôn đi Thịnh thoảng, 2 chúng ta sẽ đến tham-Bà Mai

-Uhm quyết định z nhé!

-Thui tạm biệt chúng tôi phải về đây!-Bà Mai nói rồi dẫn nó về. Trong lòng nó thầm nguyện rửa hần vì tội ko từ chối thì thôi lại còn hưởng ứng. "Đúng là cái tên đáng ghét chết tiệt mà!"

Hần thì vui ời là vui rồi! Trên đường về cứ cười cười như thắng tự ki ấy! (V/Anh: Kệ tui! Đc ở cùng người đẹp mà, lại còn nắn dc sự tự do ko zui sao dc! T/g zô zuyên vừa! _____ T/g: Dạ dạ em pít rồi, em xin lỗi "hốt người tai thính dữ z")

_____ QUYẾT ĐỊNH ĐÓ ĐÃ KHÓ TIN CHƯA Z MN ƠI _____

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đi ăn

Sáng hôm sau mới có 6h30 mà mama nó đã gọi um xiên lên:

-Khánh Linh ơi! Dậy đi ! Thu dọn đồ đạc nhanh lên!

-Dạ! Mẹ đuổi con đấy hả! Hôm nay chủ nhật mà! Cho con ngủ thêm 1 xiu xiu nữa thu!-Nó than vãn vs giọng ngái ngủ

-Thu! bác cứ để con! Phòng Linh ở đâu ạ? -Hắn thì thăm vào tai bà Mai

-Uk phòng 2 tầng 2.

-Dạ con chào bác!

-MAMA chuyện này là sao z hả!-Khánh hét lớn sau khi hắn đi khỏi

-Hìhì như con thấy đó

-Con phản đối!

-Con dám cãi lời ta sao?

-Dạ nhưng...

-Nhưng vs nhĩ cái j? Cầm lái nhái nhui ha!

Khánh thăm tiếc cho Phong

Cộc.....cộc.....cộc

-Cho con ngủ đi mẹ!

-Cô dậy hay để tôi vào lôi dậy đây.

-Xì, hóa ra là cái tên đáng ghét nhà người. Uk thích thì cứ vào-Nói nói xong mới biết là nk nghịch ngu nên vội sửa lại:

-Á! Ai cho anh vào phòng tôi hả! Đứng im ngoài đấy cho tôi!-Nó nói rồi vội dậy chạy đi vào VSCN nhanh nhất có thể

-Ô cô vừa bảo tôi vào đi mẹ!-Hắn cười

-Im ngay cho tôi-Nó vừa đánh răng vừa hét (Bái phục bái phục)

Xong xuôi nó ra mở cửa.

-Hả! Cô lại xong rồi sao? -Hắn ngạc nhiên (bởi vì chị ấy làm trong vào 2ph ạ)

-Xong rồi đây, dọn đồ cũng xong lun!-Nó thán nhiên làm hắn xiu. "Cô ta rất phù hợp vs nghề ăn cướp nha" (Ể ai cho đim hàng bảo người ta đi làm cướp z VIỆT ANH!!!! _____ V/ANH: Dạ xin lỗi t/g tại cô ta nhanh quá mà)

-Ể ể! Dậy nhanh! Ai cho anh ngắt ở phòng tôi z hả!-Nó hét toáng lên. Hắn thì cứ già vờ nằm li trên giường nó cho đến khi nó thay đồ xong (Ủa vào giường từ lúc nào mà t/g ko pít ta)

Nó bước ra khỏi phòng tắm hắn lim dim nhìn nó, trông nó đẹp đẹp thế nào ý làm cho hắn mở tròn 2 mắt nhìn và đơ trong 5s

-Đi ăn ko? -Hắn

-Tướng anh ngắt lun rồi chứ hả? -Nó

-Ờ thì thỉnh rùi! Mà cô nói nhui làm j? Có đi ăn ko? Tôi cho ở nhà lun bấy h!

-Đi chứ, chờ tôi vs -Nó nói rồi chạy theo hắn "Đồ ăn sắp đang tận miệng rồi thì tội j chứ! Dỡ tốn tiền của mama!" Nó thảm nghĩ (pó tay.com)

2 người lên 1 chiếc xe Ferrari và đi đến nhà hàng Royal Restaurant. Vừa ngồi vào bàn, như 1 thói quen nó gọi:

-Cho tôi 10 món ngon nhất nhà hàng!

Vì đã đi 1 lần vs nó nên hắn cũng ko quá choáng váng.

-Dạ của cô cậu đây! Chúc cô cậu ngon miệng!

10ph sau nó đã xư li hết đồng đồ ăn 1 cách "đẹp". Còn hắn thì chỉ ăn mấy cái bánh mì kẹp rồi ngồi nhìn nó ăn trong lòng có chút j đó ngọt ngọt_ Vị hạnh phúc. Nó ăn xong chưa kịp chau mép đã đứng dậy (Tiểu thư thế đấy!) Thấy thế hắn liền bịt miệng cười. Nó thấy lạ:

-Anh cười j z hả?

-Ko có j, chỉ là...haaaaaaaaaa-Hắn cười to hơn khi thấy nó ngơ ra như con nai chà hiu j.

-LÀ J Z HẢ!-Nó hét toáng lên

-Thì bên miệng cô đó-Hắn nói rồi đưa tay chỉ vào cạnh miệng mình.

-Ko phải dịch sang trái chút

-Đc chưa?

-Chưa, sang chút nữa

-Đc chưa z?

-Sang phải chút!

Mãi mà nó vẫn chưa lau đc. Thấy z hắn lấy khăn và lau dùm nó.

-Thu! tội tui làm đc!-Nó nói rồi lại đưa tay lên lau nhưng vô tình chạm trúng vào tay hắn. 3s sau khi cả 2 người đứng sững sững nhìn nhau thì nó vội rút tay ra. Hắn lên tiếng làm giảm bớt căng thẳng:

-Đi thôi-Sau đó lại 10 tở 500.000 phẳng lì lên bàn bước đi (Công nhận Khánh Linh khôn thật. Mn có hui t/g đang mún nói đến j ko?)

Ra xe nó thấy hắn đứng dựa vào xe. Nó thờ hồng hộc:

-Sao anh ko đợi tôi z hả?

-Cô đúng là heo nên chạy chậm mà, thế h có vô xe ko thì báo?

-Chờ tui xù-Nó chợt nhớ ra là mk để quên điện thoại trong nhà hàng nên định quay lại lấy

-Cô định quay lại làm j hả?

-Lấy điện thoại!

-Thui ko cần, lát mua cái khác (Khấp giàu v~ quên Iphone "sịn" mà bỏ lun như thật. Hehe càng lợi t/g sái lun ^^)

-Nhưng mà.... -Chưa kịp nói hết câu nó đã bị hấn bẻ vào xe tre con mắt ghen tị của ko ít người xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Chính Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Ngủ chung

Sau khi vác đé nó vào yên vị trong xe thì hấn chạy nhanh sang cửa hàng Smartphone bên cạnh và mua điện thoại dôi cho nó và hấn. Lưu lên số nó trong điện thoại là "Heo ngọc" và số hấn trong điện thoại nó là "Việt Anh đẹp trai" (Ọc ọc có mà đẹp trai trong "" cha nội ạ). Hấn mỉm cười hài lòng đưa điện thoại cho nó.

-Cái j đây?

-Của cô đó!

-Của tôi ak? Sao bữa nay anh tự nhiên "hào phóng" thế? (Trời ko hào phóng mà mỗi bữa cho chị ăn tận 5 tr há?)

-Chuyện tui hào phóng nhất nước đó!

-Độ tự sướng của anh ngày càng đỉnh nha!

-Học tắt từ cô đó!

-Oh z sao, nếu thế thì bá sư đi nhì sao lại học lên thế?

-Cô.. cô

-Ko phải cô mà là sư phụ!

Đó là cuộc đối thoại (nói cãi nhau thì hợp lí hơn) giữa nó và hấn. Nói xong, nó dán mắt vào cái điện thoại. "J chứ Việt anh đẹp trai á. ọc ọc. Xóa ngay ko nứt màn hình! Này thì đẹp trai!" Sau khi đổi thành "Đồ chết bầm!" thì nó cười đắc chí.

-Cười j?-Hấn

-Ko có j!

-Thiệt ko?

-Thiệt mà!-Nó nói vs nụ cười gian làm hấn ko khỏi hoài nghi. Đoán đc rằng nó đã xem danh bạ thì hấn ra lệnh:

-Đưa cho tôi cái điện thoại của cô đi!

-Để làm j?

-Thì cứ đưa đây!

-Vậy anh cũng đưa điện thoại anh đây!

-Uk thì đưa!

-Cái j đây hả? Ai cho anh/cô dám lưu tên tôi vào đt như thế này hả?-Đồng thanh tập 1

5s sau

-Xong!-Đồng thanh tập 2

Bây h "heo ngọc" dc đổi thành "Khánh Linh dễ thương", " đồ chết bầm" dc đổi thành "Việt Anh đẹp trai". Sau khi cả 2 xem xong thì..

-Khấp, tự sướng vừa!-Đồng thanh tập 3

-Thui đi bar chơi đi, sau đó thì về nhà.-Hấn đưa ra giải pháp để tránh cãi nhau típ

-OK! Đi thôi!-Nó hưởng ứng

Sau cả ngày đi chơi thỏa thích thì nó và hấn cùng về biệt thự ngoại thành. Đó là 1 căn biệt thự mang đậm phong cách châu Âu đẹp mê hồn.

-Haizzzz mệt thật!-Nó than

-Ukm nhanh vào nhà thui!

-Tôi đi trước, anh xách vali giùm tôi!-Nó chuồn lẹ

-What!?! Sao lại là tôi?-Hấn chưa kịp nói hết thì đã ko thấy nó đâu. Bực mk vác 1 đống vali vào nhà thì thấy nó đã bật tivi và yên vị nằm dài trên chiếc sofa hoàng gia.

-Rùi đó. Cô tự mang lên phòng đi!-Hấn bực bội nói

-Việt Anh đẹp trai ak mang giùm lun đi!-Mắt ko rời tivi, giọng ngọt sớt

-TRỜI OI! Cô lười vừa!-Hấn vừa nói vừa vác típ lên phòng

(Đại quá V/Anh ời)

Từ...tít...Điện thoại reo ầm lên

-Cô có điếc ko hà đi nghe đi kia-Hấn hét từ phòng xuống

-Rùi để đi!

-Alo mama hả

-Ukm sao h mới nghe máy hả

-Con đang xem tivi

-Ukm

-Mà mama gọi con có việc j ko ạ?

-Ak mama quên mất 1 điều là căn biệt thự có mỗi 1 phòng ngủ thôi nên 2 con chịu khó ngăn cách mà ngủ chung nhá!

-What!?!? Cái j ạ? Ngủ chung sao?

-Hjhh mama xin lỗi mama cúp máy đây.-Bà Mai tắt rụp vì pít sắp đc nghe sự tư gần

-WHY!?!?-Nó hét lớn.

-Có chuyện j z?-Hắn lo lắng chạy từ tầng xuống

-Căn nhà này chỉ có 1 cái giường thôi sao?-Nó quay sang hỏi hắn cho chắc

-Tại lúc trc chỉ có ông nội tôi ở đây nên có 1 phòng ngủ là đúng rồi. Và lại ông ko thích cho ai đến căn biệt thự này mẹ!

-Z nghĩa là....-Nó đang nghĩ j đó

-2 chúng ta phải ngủ chung sao?-Đồng thanh hét lớn

-Ko đời nào! Mơ ak? Hotgirl/hotboy như tôi mà lại phải ngủ chung vs tên chết bầm/con heo như anh/cô sao?-Đồng thanh tập 2

(Ồi trời thỉnh thoảng 2 người đó lại lên con tự sướng ko ai bằng nữa ời, t/g sợ quá chuẩn lẹ! ^^)

Cả hai cùng chạy thật nhanh lên phòng và nó bấu lấy tay hắn lay lay năn nỉ:

-Anh ngủ dưới sofa đi để cho tôi ngủ trên giường nha! Dù j thì tôi cũng là con gái (sức khỏe yếu mềm) mà!

-Sao, cô là con gái nhưng mà khỏe như trâu ấy nên cô ngủ dưới sofa đi!-Hắn nói rồi chạy lên ngả lưng vvaof chiếc giường làm nó ko đành dc. Tức giận nên ko thèm xếp quần áo vào tủ mà nó đi thay 1 bộ đồ dễ thương và chuẩn bị ngủ trên sofa. "Ko lên thật ak z chắc phải dùng các khác z". Hắn nghĩ rồi nhanh miệng:

-Lên ngủ vs tôi đi! Giường rộng mà!

-Anh hâm ak? Tôi là con gái đó!

-Thế bây h có lên ko hay là để tôi xuống sofa ngủ vs cô lun?

-Tôi thách!

-Dc thôi!-Hắn nói rồi vác gối xuống sofa

-Ấy ấy anh xuống thật ak?

-Chẳng lẽ ko?

-Thôi dc rồi lên thì lên!-Nó bủi môi "Dù j thì ngủ trên giường cũng dễ chịu hơn sofa mà! Saxxxxxxxx cái tên chết bầm nhà anh hãy đợi đấy! Ko pít tôi mắc nợ anh j đấy? Trời ơi là trời đất ơi là đất!" Nó thầm nghĩ

(Trời/đất: Đứa nào to gan dám phá giấc ngủ quý giá của ta z hả?)

T/g: Hehe đẹp ko có trời đất j hết nữa nhá! ^-^)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Đi chung

Sáng hum sau tại biệt thự ngoại thành:

-Cái con heo kia dậy nhanh ko? Bậy h tôi mới pít cô ko chỉ ăn tài mà còn ngủ khòe nữa đó!-Hắn hét thật to.

Nó thán nhiên bước xuống nhỏ nhẹ:

-Tôi dậy từ lâu rồi chỉ tội ko mún nhìn thấy cái bản mặt anh thôi!

-Đẹp trai thế này ko nhìn thì phí!

-Oe có mà "đập trai" may ra còn nghe lọt tai.

-Cô...cô

-Tôi làm sao?

-Hjhh ko sao cả, cô xuống ăn sáng!

-Thánh kiu, tốt quá nh!

-Mà sau trông cô khác thế? Ko mặc váy nữa hả?-Hắn ngạc nhiên hỏi.

Quả thật phong cách ăn mặc của nó khác hẳn so vs mọi khi. Ko phải là những chiếc váy tuyệt đẹp nữa mà đơn giản chỉ là 1 chiếc áo sơ mi trắng và chiếc quần bò màu cạp cao, tóc buộc cao đuôi ngựa.

-Thay đổi phong cách xui thôi mà! Xấu lắm hả?

-Ko phải, rất cá tính!

-Z là tốt rồi!-Nó vừa nói vừa đi lại bàn ăn và hét lên khi nhìn thấy thứ "sơn hào hải vị" trên bàn:

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA Sao anh lại cho tôi ăn mì tôm z hả?-Âm thanh ko thể to hơn

-Thì tại hum qua đi chơi ko kịp mua!

-Thế sao bắt nấy anh ko đi?

-Sao cô ko dậy mà đi?

-Việc nấu cơm là của anh mẹ!

-Ồ hay...Mà thôi tôi xin lỗi ! Ăn tạm đi! Tôi tôi đến cơ ha!

-Thui đi rồi, hum sau mà vẫn thế là anh chết chắc vs tôi!

-Đc! Đc!-Hắn đánh nhường nó

Ánh chén xong xuôi hắn lại hỏi:

-Cô đi xe j để tôi chở?

-Nhìn z thì đi xem j mà hỏi?

-Đi moto ak?

-Ukm!

Nói xong hắn chờ nó đến trường nhưng ngang đường thì:

-Dừng lại!

-Sao?

-Bảo dừng thì cứ dừng đi!

Hắn lại ngoan ngoãn nghe theo. Nó nói mà như hét lên:

-Đi như z bao h mới đến trường z hả? Xuống ngồi sau tôi lái cho!

-Nhưng mà kì lắm! Ai con gái lại lái con trai bao h?

-Vẫn còn muốn cãi hả?

-Ok! Ok!-Hắn tiếp tục nghe lời

(Hum nay chị này hơi quá đáng ak nha!)

Nó đợi hắn đã an vị đằng sau thì bắt đầu phóng như bay đến trường mặc cho hắn có hò hét:

-Cô có phải là con gái ko z? Muốn chết hay sao mà đi nhanh thế chứ! Tôi đẹp trai, tương lai còn sáng lạng nên chưa có muốn chết đâu nhá!.....bla.....bla.....

(T/g cũng đến chịu anh này, đến nước này mà vẫn tự kiêu ưc!

V/Anh: Sự thật mà! Thế giới mà mất 1 người đẹp trai như tôi là hơi 1 chênh vênh về kinh tế đó!

T/g: Ngất!)

Đáp lại sự hò hét ko ngừng nghỉ ko mệt mỏi của hắn thì cứ buồm 1 câu phủ phàng:

-Im ngay ko tôi cho anh đi bộ h!

Hắn ngay lập tức im bặt ko o oe thêm 1 từ nào cho đến khi đến trường.

Sau khi h/s trong trường nhìn ra nó và hắn thì tiếng xì xòa bàn tán lại vang lên:

-Công chúa vs hoàng tử đi cùng nhau kia!

-Trông họ đẹp đôi quá!

-Hum nay công chúa năng động ghê kún!

Nó cố gắng đi thật nhanh lóp còn hắn thì cứ lơ đãng theo nó làm nó tức điên lên nhưng cũng chẳng làm j đc.

Tại 1 góc khuất sau trường:

-Chị Tổ Uyên! Hôm nay con nhỏ đó đi cùng hoàng tử của chúng ta! (ngộ nhận quá đi)-Bảo Vi lên tiếng

-Thật sao?-Tổ Uyên pít chuyện thì giận tím mặt, tay nắm thật chặt rồi cười gian xảo:

-Em có cách j ko?

-Chị còn nhớ cái hum nó ngất vì giận chứ?

-Tất nhiên. Ý em là...

-Dạ đúng vậy ạ!

-Em chị có khác quá thông minh! (có mà quá độc ác thì có) Haaaaaaaaaaaa

2 chị em nhà phù phù cười 1 cách man rợ.

Tại lớp họp lúc ngày thì:

-Này này 2 người đi hok chung hả?-Mi hí hửng (Cái bà này bao h cũng nhanh miệng mà)

-UK-đồng thanh nó/hắn

-Kính!-Cả bọn đồng thanh

-CÓ QUAN HỆ J ĐÂY TA? -Trầm lên tiếng

-Làm j có j đâu! Tại hắn đến nhà mk năn nỉ nên mk mới đi cùng chứ!-Nó bóp méo sự thật. Nhầm ít ra thì sự dối trá đó làm cho Phong nhẹ nhõm cả người còn hắn thì tức giận.

-Á còn có quà nè!-Duy chỉ vào hộp quà trên bàn.

-Đừng nói vs tao là mày tặng Linh thui đó!-Minh cười gian

-Lâm j có mà chắc là ăn thui mà!

-Mở ra xem đi!-Cả bọn đồng thanh. Nó mở ra từ từ.....từ từ.....

-Aaaaaa.....gần!-Vừa nói nước mắt nó vừa rơi vào ôm chặt lấy cánh tay Phong. Hành động đó làm hắn rất khó chịu! Mặt h nhìn ko khác j đưa đám. Gập hộp cái "phịch" rùi mang vứt ra thùng rác. Ko khó để pít đc ai là âm mưu.(Mà t/g cũng khâm phục 2 nhỏ đó thật làm nhanh ghê lun nhà).

Nó vẫn sợ hãi, vẫn nép vào người Phong. CẢ bọn ai cũng lo cho nó. Ngày học trôi qua nhanh chóng, hắn lấy đt gọi cho ai đó:

-Lắp cho tôi chiếc camera ở lớp 12A1 nha!

-Dạ thưa cậu chủ!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Nấu ăn

Hắn gọi xong thì nó tươi rói đi ra "Ồm Phong xong sướng quá hay sao mà tươi z trời" hắn thẳm nghĩ (T/g: Chết chết lại ghen rùi đây)

-Đi thôi!-Nó lên tiếng làm hắn giật nk

-Đi đâu? -Hắn ngu ngơ hỏi

-Đi mua đồ ăn về ANH nấu-Nhấn mạnh từ cần thiết

-Hả, thui đi ăn nhà hàng đi!-Hắn lười

-Ko!-Nó cương quyết

-Đc thui!-Nhún vai-Đi thui!

-Linh ak!-Phong gọi nó cũng cười tươi (hắn đc Linh ôm sướng quá đây mà!!!!/T/g: Ghen ak cưng?////hắn: t/g pít còn hỏi, nhiiu chuyện!////T/g: ơ ơ hay)

-Có j ko Phong?-Nó zui zè trả lời

-Đi ăn vs Phong đi!-Phong ngại ngừng nói

-Ukm đc đi thui!-Nó quên lun hắn

-Ko đi đâu cả!-Hắn bực bội lên tiếng

-Why?

-Cô vừa bảo j z hả? Còn nhớ ko?

-Nhớ chứ! Nhưng h tui lại mún đi ăn vs Phong!

-Đc rùi đi đi!-Hắn vừa nói vừa rút điện thoại ra cười gian

-Đi thì đi! Tôi sợ anh chặc?-Nó ngang ngạnh cho đến khi:

-Ào bác Mai ạ?-Hắn chưa kịp nói típ thì nó gio tay xin hàng. Hắn tắt điện thoại đi. (t/g: Ủa đã nói j đâu mà tắt z?!!!!/hắn: Đã gọi đầu t/g!!!!!/T/gak)

Nó nhìn hắn bằng cặp mắt này lờ rùi nhìn Phong ái ngại:

-Sory baby! Linh ko có ý! Chỉ tại cái tên chết bầm nào đó *liếc xéo hắn*! Hum nào rành Linh mời Phong nha!

-Ko sao đâu!-Phong xoa tay

-Hay Phong đọc số cho Linh! Có j Linh call cho Phong nha!-Nó hớn hờ

-Ok! 01647xxx856!

-Rùi pp Phong!-Nó vẫy tay rùi đi theo hắn

-Pp Linh!

Suốt cuộc nói chuyện của nó và Phong hắn chỉ đứng đấy chán nản, khó chịu. Xong xuôi hắn dẫn nó vào siêu thị mua đồ ăn rùi quay về biệt thự ngoại thành.

Nó đang ngồi ăn bmbm ngon lành xem tivi, rảnh roi như con dờ hơi.

(Nó: T/G!!!!!!!!!!!!/T/g: hìhì chị có j chi báo em ạ?////////Nó: T/g vừa báo ai dờ hơi z?!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!/T/g: Hìhì nói cho có vắn xiu thui mà!////Nó: Hừ....)

Thấy thế hắn hùng hổ đi ra quát:

-Đi xuống nấu com nhanh!

-Đã báo là ko pít nấu mệ

-Ko pít thì học!

-Ừ phải học!

-Có nhớ lời mệ cô dặn tui phải dặn cô nấu ăn ko hả? Hay đề tui méc mệ cô h!

-Ukm đc rùi nấu thì nấu nhưng ko ăn đc thì đừng trách!

Vừa nói nó vừa phụng phịu xuống nhà bếp chân giẫm dầm dẫm (lún gạch mất chị ời)

Hắn dạy nó rất rất tận tình nhưng ngoài sự tưởng tượng của hắn. Nấu com thì thành ra nấu cháo, trứng rán mà đen xì xì, rau luộc cạn hết sạch nước thành ra khét lẹt và còn 1 số món quái dị hơn nữa. Nó ngán lại thành quả của nk 1 luotj rùi nói:

-Đặt vào bàn đi để ăn!

Hắn ngạc nhiên:

-Ăn mấy món này sao?

-Thế chẳng?

-Hay bỏ hết đi ăn quán đi!-Hắn thương cho cái dạ dày lăm lăm lun á

-Ko! Nấu rồi thì anh ăn đi ai bắt đòi tôi xuống nấu làm chi?

Thế là nó và hắn ngồi vào bàn "vui vẻ" ăn mấy cái món "son hào hải vị" do nó nấu.

(T/g thương cho hệ tiêu hóa của 2 người này quá! Ko pít tối nay có tranh nhauWC ko nữa?)

Đến nửa đêm nó đói ko chịu đc nữa liền xuống bếp kiểm cái j ăn. Bất chợt nó va vào ai đó.

-Aaaaaaaaaaaaaa!Có ma!Có ma!-Nó vừa nói vừa chạy vào góc bếp ngồi khóc lóc

Hắn vội bật đèn và cốc vào đầu nó 1 cái

-Ma!ma! Ma cái đầu cô ak mà mà? Có thấy mà nào đẹp trai như tôi chưa hả?

Nghe xong nó liền bật dậy:

-Anh xuống đây làm j hả?

-Thế còn cô?

-Tôi hỏi anh trước mà!

Đang cãi nhau thì cái bụng của cả 2 réo lên (Bụng: Cho tôi ăn nhanh lên, thừa calo ak mà đứng đó cãi nhau hả?)

Cả 2 ngượng ngùng cùng nhau cười rồi đi pha mì tôm. Ăn xong thì cả 2 lên giường và đánh 1 giấc đến sáng.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Giận dữ

-Dậy! Dậy nhanh! Heo lười dậy!-Hét thủng trần nhà

-Cho con ngủ thêm 1 xiu xiu nữa thui mama!-Ngái ngủ

-Ai là mama của cô z hở?-Tức giận

-Á sao mama lại tức giận z nhỉ?-Lơ mơ

-Đứng là đầu heo mà! Có dậy nhanh ko? Nhìn xem bốn thiếu gia đây là ai?-Điện rùi đây

-Ak ra là anh. Ai cho anh vào phòng tui tự tiện z hả?-Kêu om xòm

-Cô vẫn tưởng đây....-Chưa kịp nói hết đã ko thấy đối tượng đâu

(Hijj các bn có đoán đc đối thoại của ai vs ai ko nè)

Sau 30ph ngủ trong nhà vệ sinh thì nó bước ra vs 1 cây hồng: vấy hồng đến gối xếp li ko họa tiết, đôi giày hồng búp bê, cái nơ cài tóc cũng hồng, tóc ko pít từ bao h cũng cái mấy sợi hồng lun.

-Wow! Nhìn ngon ghê-Nó thốt lên

-Tôi pít tài năng nấu ăn trời phú của tôi mà!-Hắn tự sướng

-Thui đẹp, ăn đi, tôi đói sắp chết đến nơi òi nè!-Nó than

-Ukm z thì ăn đi!

Nó ăn 1 cách rất rất chăm chỉ (xiu) gấp lia lia ko thèm để ý đến hắn.

-Anh nấu ngon ghê!-ó vừa lau miệng vừa tám tặc khen

-Điều hiển nhiên!-Hắn nhún vai

-Đi thôi!

-Đi đâu

-Hỏi ngu! Đi học chứ còn đi đâu!

-Đi rửa bát đi!-Hắn nghiêm nghị

-Tôi ko pít!

-Đi nhanh!-Hắn quát

-Đi thì đi!-Nó nói rồi mang bát vào rửa nhưng trong lòng bực bội lăm

Xoảng.....xoảng.....xoảng.....

Hắn nghe thấy tiếng đồ vỡ liền chạy vào thì thấy bát đĩa mỗi cái 1 nơi mảnh vỡ bắn tung tóe nó thì đang đứng ôm tay. Hắn chạy lại hỏi rồi rít:

-Có sao ko? Sao mà hậu đậu thế? Chảy máu rùi nè! Đau lăm ko?

-Anh vừa lòng chưa?-Nó hét lên rồi bỏ đi

-Linh ak! Tôi ko có ý mà!-Hắn gọi với theo

Nó ko nói j, kệ lun cả cái tay phóng xe đến trường. Hắn cảm thấy có lỗi vs nó. "Cô ấy giận mk rùi sao?" Hắn sau khi dọn dẹp thì đi bộ đến trường. (Hơi nguy hiểm ak nha! Cần thận ko thì chết vì fan đó cung!////Hắn: T/g cứ yên tâm)

-Tay cậu bị sao z?-Cả bọn bạn thân của nó xúm lại hỏi

-Ko sao cả!

-Chảy máu thế này mà bảo ko sao?-Trâm trách móc

-Hijj ko sao thật mà!

Nó vừa nói thì hân cũng vừa đến (Đi nhanh dữ/////Hân: Bắt taxi đấy/////T/g: Khôn ghé).Hân nhìn thấy hộp quà thì ung dung mở ra xem rồi mang vứt ra thùng rác

-Ê! Cái tên chết bầm kia! Của tôi chứ của anh ak mà tự tiện z hả!-Nó bực bội nói

-Cô vẫn mún thưởng thức mấy con gián đó sao?

-Thích đóa thì sao?-Nó cãi bướng rồi đi ra khỏi lớp ra vườn hoa hướng dương sau trường. Phong thấy thế liền đi theo. Hân bực bội đá cái bàn (Thái độ j đây ta? Giận cái chém thớt ak? Tội cái bần quâ!)

Tại vườn hoa:

-Linh có sao ko?-Phong ngồi xuống cùng nó rồi ân cần hỏi

-Cảm ơn Phong! Linh ko sao cả!

-Có chắc ko z?

-Chắc mà! Phong để Linh yên tĩnh 1 lát nha!

-Thui để Phong ở đây cùng Linh nha!

-Tùy cậu z!

Thế là cả 2 ngồi đó ngắm những đóa hoa hướng dương. Lòng nó đã nhẹ đi dc phần nào.

Cả ngày học trời qua vô cùng nhàm chán. Tan trường nó nhanh chóng đi ra khỏi lớp (Tránh mặt đây mà). Hân cũng ko đuổi theo mà đi xuống phòng camera. Hân ra lệnh:

-Mở camera lớp 12A1!

-Dạ!

"Là cô ta? Mình đoán ko sai mà!" HÂN thầm nghĩ rồi gọi điện cho nó

1 cuộc.....2 cuộc.....3 cuộc..... đến cuộc thứ 5 nó mới chịu bắt máy

-Có j ko?-Lạnh tanh

-Tôi xin lỗi cô rồi mà! Vẫn còn giận tui sao?

-Ko pít!

-Tôi đã tìm ra người gửi những hộp quà đó cho cô rồi!

-Là ai?

-Cô ko cần pít! Tôi nay tôi sẽ xử lí! Cô ở nhà cẩn thận!-Hân dặn dò kĩ lưỡng nhưng..

-Chuyện của tôi ko muốn anh quan tâm.-Nó nói xong tắt máy. Hân cảm thấy buồn lắm

Hôm nay,nó đến nhà Khánh ăn cơm

-Anh hai chúng ra về thôi!

-Việt Anh đâu em?-Khánh tò mò hỏi

-Ko pít!-Nó quay ngoắt thái độ khi nhắc đến hân

-Z thì đi thôi!-Khánh nói rồi trở về nhà

Hai anh em nó ăn cơm rất vui vẻ (Vì mama nó đi công tác cùng mẹ hân nên ko có nhà)

-Hai ak tối đi bar vs em đi!

-Ko anh bận chút việc ở công ty!-Khánh ngại ngừng từ chối

-Ko sao đâu hai! Để em rủ 2 con bạn

Nó nói rồi rút điện thoại gọi cho Mì và Trâm

-Đi bar vs tao ko?-Nó hí hửng

-Tụi này bận rồi sory baby nha!

-Uhm ko sao! Tao đi một mk cũng đc!-Nó thất vọng tràn trề

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tha thứ

Nó ko mún về biệt thự vì sợ phải gặp hân nên đã tạt qua 1 shop quần áo vào mua đồ:

1 chiếc áo ba lỗ màu đen có hình đầu lâu xương chéo ở chính giữa, khoác ngoài chiếc áo da đen lừng, chiếc quần bò đùa khoe đôi chân dài miên man trắng ngần. Nhìn nó bấy h quà đúng chất 1 dân ăn chơi. Nó phóng moto đến bar Night (nhà hân đó tại nó ko pít thui) Nó xuống xe bỏ mũ rồi lắc lắc đầu để tóc lay lay về tự nhiên. Ngay lập tức nó đã là tâm điểm chú ý của cả bar. Nó bước vào vs bao nhiêu con mắt thèm thông của lũ dê già chính cống. Chọn 1 bàn góc khuất, nó gọi 1 chai rượu loại mạnh và từ từ uống. Rượu giúp nó tỉnh táo lại và pít mk đã quá đáng vs hân. Nghĩ thấu đáo xong nó đang định đi về thì thấy mấy tên côn đồ bước tới. Tên cầm đầu nói vs nó mà nc miêng chảy ra ko ngớt (Mất vệ sinh quá):

-Sao cô em lại uống rượu 1 mk thế này? Đang có chuyện pùn sao? Có cần chúng tôi giải tòa giúp ko?

-Cút!-Nó nói vs ngữ điệu lạnh băng người khác

tên kia có vẻ rùn sợ nhưng vẫn cứng đầu:

-Nếu tôi ko cút thì sao?

-Ko cút?-Nó cười nhạt rồi "phịch" tên đó đã ngã lộn trên sàn. Tên đó vừa đau đốn vừa tức giận quát lớn:

-Tụi bay đánh chết con nhỏ láo toét này cho tao!

Thế là cả bọn đàn em của hần ta xông lên. Nhưng chỉ 5 ph sau bọn ko pít điều đó đã bị hạ gục hết. Nhưng nó vừa mới uống rượu nên cũng rất mệt mỏi Những bước đi loạng choạng rồi ngã xuống. Đúng lúc đó thì Phong vừa đến bar. Thấy nó như z thì lòng cậu đau nhói chạy ra đỡ nó và ân cần hỏi:

-Linh có sao ko z?

Nó ko nói j chỉ lắc nhẹ đầu

-Để Phong đưa Linh về!

-Cảm ơn Phong!-Giọng nói mệt mỏi vô cùng

Hần ở nhà bồn chồn ko yên vì đã giải quyết xong việc rồi mà ko thấy nó đâu. Gọi điện thì ko bắt máy.

*Tua lại chỗ giải quyết việc nè:

Hần gọi Tổ Uyên đến phòng hội trường làm nhỏ ta mừng ron.

-Anh gọi em đến có chuyện j ko z?-Nhỏ ta những nha những nhẽo bầu lấy tay áo hần.

-Cút ra! Ngồi vào ghế cho tôi!-Giọng nói tức giận. Cô ta sợ hãi bỏ tay hần ra rồi ngồi nghiêm chỉnh vào ghế đối diện hần.

-Cò phải chính cô là người đã gửi những con gián đó cho Khánh Linh có đúng z ko hả?-Giọng nói ko thể lạnh hơn

"Lại là về con nhỏ đó" Tổ Uyên trầm nghĩ rồi chối phăng:

-Ko có! Em có nãm j cô ta đâu!

-Vẫn còn chối?-Hần tức giận

-Anh có bằng chứng ko mà vu khống cho em z hả? Sao em luôn quan tâm anh mà anh ko tin tưởng em z hả? Sao anh lại luôn quan tâm đến cô ta? Em có j ko bằng cô ta chứ? -Nhỏ thét lên 2 hàng nước mắt cũng chảy ra (Nước mắt cá sấu đấy mà)

-Cô nói đủ chưa? Chỉ là bằng chứng thôi mà! Muốn sao? Đc thôi!-Hần nói rồi mở đoạn băng cho nhỏ xem. Trong đoạn băng là cảnh nhỏ ta đang chính tay đặt hộp quà đó lên bàn. (Ai bắt mún tự tay làm cơ chứ?) Nhỏ cúi gằm mặt xuống bàn ko nói dc câu nào nữa

-Bây h cô muốn tôi phải phát cô j đây

-Anh phạt cũng đc miễn đừng đuổi học em!-Cô ta thà thiệt cầu xin

-Đc, lần đầu nên tôi phạt cô chép lại nội quy của trường và hội học sinh 100 lần, Tuổi nước cây trong trường trong vòng 3 tháng. Cấm đc nhờ ai giúp ko tới xẽ thẳng tay tổng cô ra khỏi trường này. Tôi cảnh cáo cô cấm đc đụng đến Khánh Linh ko thì cô sẽ nhận đc hậu quả thích đáng đó.-Hần cảnh cáo xong thì bỏ về. Tổ Uyên tức giận đập bàn đập ghế (Bàn/ghế: Em vô tội mà) "Tôi nhất định sẽ trả thù cô bằng mọi giá!")

*Quay về hiện tại:

Trong lúc lòng hần đang lo lắng thì có người gọi điện:

-Có j ko?-Hần

-Dạ ở bar vừa xảy ra chuyện.-Đàn em lễ phép

-Vs à?

-Dạ 1 cô gái. Ak hình như đó là tiểu thư nhà họ nguyên thì phải!

-Cái j cơ?Nguyễn Hoàng Khánh Linh sao?

-Dạ đúng rồi ạ!

Hần nghe xong ngay lập tức chạy xuống nhà định đi kiểm nó thì Phong cũng chở nó về đến cổng. Hần đánh núp sau cánh cửa xem thế nào (Làm j mà mình mà khinh z?)

-Cảm ơn Phong đã đưa Linh về!-Nó vừa nói vừa xuống xe

-Ko có chi! Lần sau có chuyện pùn cứ gọi cho Phong nha!

-Uk Bye Phong! Cậu về cẩn thận!-Nó vẫy vẫy tay chào tạm biệt Phong.

Hần đứng nhìn mà thấy khó chịu. Người cứu nó là phong chú ko phải là hần. Hần thấy mk vô dụng. Phong vừa đi khỏi thì hần chạy ra hỏi thăm riu rít:

-Em có sao ko? Có bị thương ở đâu ko? Tôi xin lỗi! Vì tôi mà em mới thành ra như z! Xin lỗi vì đã ko báo vệ đc em!

-Em sao?-Sau mấy phút đơ người thì nó hỏi

-Ukm! Đáng thì em cũng sinh sau tui 3 tháng cơ mà!-Hần ngượng

-Trời! 3 tháng mà cũng bắt người ta gọi bằng anh sao?

~.....

-Mơ đi cưng! Ple...-Nó tươi rói lê lười trên hần rồi chạy vào nhà. Nó ko còn giận hần nữa. Nó cảm thấy vui vì câu nói của hần. hần chạy theo vào nhà rồi bắt nó ngồi im để mk sức thuốc. Vừa làm hần vừa căn dặn:

-Nhớ đấy! Lần sau có sơ sẩy cho phép của tôi thì em ko đc đi bar 1 mk nghe chưa? Ko nghe là tui phạt đó nghe!

-Ừ nghe!-Nó ương bướng-Mà phạt j?-Nó tò mò

Hần cười gian nói:

-Bắt ăn mà tôi 1 tháng!

-Ừ chịu đâu, ừ chịu đâu!-Nó giãy nảy. Phạt j thì phạt chứ phạt ăn là ko đc đâu đó

-Z có đồng ý ko néo!-Hần cười tươi vì pít mk đã nắm chắc phần thắng

-Đc rồi!-Mặt bí xị.

Nhìn người con trai trẻ mặt ti mỉ sức thuốc cho mk, tim nó tự nhiên lổ đi mấy nhịp. Chẳng lẽ trái tim đó đã tan chảy?????

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Chủ nhật vui vẻ

Bình minh đã hé dạng. Những tia nắng buổi sớm chiếu vào gương mặt hoàn mĩ kia làm nó ko ngủ đc nữa. Nó cảm thấy có cái j đó đang đè lên người mình.Nó mở mắt và hét toáng lên:

-Aaaaaaaaaaaaaaaaa.....Anh đang làm trò j đấy hả? Bỏ tay ra nhanh lên!!!!

Volum quá to! Thì ra là hấn đang ôm nó ngủ ngon lành. (Chắc chắc chẳng trách!)

-Có j ko?-Hấn từ từ mở mắt nói vs giọng ngái ngủ và run sợ khi nhìn thấy 1 ngọn lửa đang bùng vùng cháy. (Haizz chết chết)

-Anh dám vượt biên sang chỗ tôi! Lại còn ôm tôi nữa chứ! Anh có pít tội này nặng lắm ko hà con heo kia!-Tuyệt chiêu "sử từ găm" đc tận dụng triệt để (Thương cho cái lỗ tai của biết bao người có bán kính 10km quanh ngôi biệt thự này)

Hấn chưa kịp mở miệng thì đã bị nó lấy gối ra sức đập đập và đập vào người. 2 ông bà này hiện tại là đang đuổi nhau khắp nhà. Cho đến khi nó chạy mất đà và va vào hấn cả 2 cùng ngã và đè lên nhau

-Aaaaaaaaaaaaaaaaa..... Anh dậy đi nầu ăn nhanh cho tôi!-Nó hét

-Em ko lên sao tôi đi! Ôi trời ơi nặng quá!-Hấn nhăn mặt, mắt có ý cười

Nó vội đứng phắt dậy đi làm vsen. 30ph sau:

-Woo đẹp đã man con ngoan!

-Tôi pít tôi đẹp mà em ko cần quá lời!-Hấn tự sướng

-Nhìn mk trong gương đẹp quá! (xìu)

Hấn tự nhiên thấy mk què. Nó khen nó mà lại nhận mk đẹp. (pó tay 2 anh chị này lun.). Nó mặc chiếc đầm hoa nhẹ nhàng đi đôi dép trong nhà nhìn rất đáng yêu. Nó hon hờ đi xuống nhìn bảo bàn ăn

-Ukm nhìn cũng đẹp ghê ta!-Nó cười liếc hấn

-Em đang khen tôi đúng ko?-Hấn hỏi cho chắc

-Ko tui khen mấy món anh làm đẹp mắt quá! Haaaaaaaaaaaaa.-Nó cười vang khắp nhà. Hấn mặt đen xì (Ai biểu tự sướng quá làm chi? ^^)

Ăn uống xong xuôi nó gọi điện cho 2 con bn thân:

-Hé lu mấy tềnh yêu! Hum nay đc nghỉ đi chơi vs tui ko? -Nó đang zui

-Xin lỗi baby b! Tui tui bận ời!-Mì nói xong cụp máy thật nhanh để bảo vệ lỗ tai

Nó cũng thông cảm cho 2 đứa đấy. 2 nhỏ đó còn phải làm việc cho công ti nhà mk còn nó thì chỉ ăn vs chơi, ít khi lắm mới đến công tí (quí sướng)

-Chán quá!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Chủ nhật mà ko ai chơi!-Nó than vãn

-Còn tui nè!

-Ukm ha! H làm j đấy ta???

-Xem phim đi!-Hấn đưa ra ý kiến vs 1 nụ cười ma mĩnh

-Nhưng tôi ko muốn đến rạp!

-Lên phòng chiếu phim trong nhà là đc mà

-Có há?

-Tất nhiên! Đợi tôi rửa bát rồi 2 chúng ta cùng xem. -Hấn tươi rói rồi mang bát đi rửa (Ai đảm đang đc như anh nì ko?)

Trong khi hấn rửa bát thì nó chạy vào tủ lạnh lôi ra nào là bimbim, bắp rang, xúc xích, kẹo mút, khoai tây chiên, nước ngọt, dưa hấu, ổi, cherry,.....(Tâm hồn ăn uống đấy mà)

Hấn rửa xong chạy ra thấy thế thì hét lên kinh ngạc:

-Trời ơi em mang đi lánh nạn, di cư hay sao z?

-Thui thui nói nhiều! Tôi quyết định xem phim từ h đến tối lun nên như thế này còn ít đó! Mau giúp tôi mang đồ lên đi!

Hấn và nó cùng "vận chuyển" đồng "hàng hóa" lên phòng chiếu phim.

-Giờ xem phim j đấy? -Hấn vừa thờ vừa hỏi

-Phim j cũng đc miễn ko phải phim ma-Nó hốt nhất ma mà

-Vây.....xem phim ma đi!

-Ko đc!

-Sao em sợ hả? Nếu em ko xem thì em sẽ phải làm nó lẹ cho tôi! ok?

-Sax xem thì xem ai sợ ai? (Chị ơi sai lầm quá rồi)

Nó và hấn hiện tại đang mỗi đứa 1 đầu ghế. Sau câu đồng ý của nó thì cửa phòng bỗng đóng cái "RẦM", Đền trong phòng vụt tắt cũng vs những tiếng "huuu hù hù hù hù". Nghe mà ghê rợn. Nó sợ quá tiến sát vào người hấn và ôm lấy cánh tay hấn. Rồi từ đầu hiện ra 1 con ma tóc dài mặc chiếc váy trắng toát, máu me đầy mặt, mắt đỏ lử tiến lại chỗ nó(nó ko pít đây là phòng chiếu phim hay nhà ma nữa). Nó hét toáng lên rồi nhảy lun lên đùi hấn ôm chặt lấy hấn, đầu dựa vào ngực hấn rồi quay ra xem tiếp.(haizz). Hấn thì tất nhiên là zui hết chỗ nói. Hấn còn thầm nghĩ "Cứ thế này chủ nhật nào cũng rù em ấy xem phim ma mới đc hehe" (T/g: Không ghê ta, chắc đã chuẩn bị từ trước đấy mà!!!!!!!!!!!!!!Hấn: Không bình thường thui ak!!!!!!!!!!!!!! T/g: Tui đi méc Linh nha!!!!!!!!!!!!Hấn *cún con*: Thui mừ t/g!!!!!! T/g hừ) Hết bộ phim đó nó ngượng ngùng bỏ hấn ra rồi mở phim Hấn xem và xõng vào oánh chén đồng "hàng hóa" vừa mang lên. Vừa xem phim Hấn nó vừa nói:

-Ui trời ơi anh kia đẹp trai quá! Cả anh kia nữa kia! Đùng là hết chỗ chê nha!-Nó ko mê trai nhưng nói ra để làm ai kia tức

-Nè em có tính mê trai từ bao h z hả? Ko thấy ai ngồi ngồi trước mắt đây ak?-Hấn hét lên

-Đâu đâu?-Nó già bộ ngó lơ

Hấn hừ lạnh 1 tiếng rồi nó phá lên cười.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Chuẩn bị cho 20-11

-Chúng mày mắt tích đầu mày ngày nay z hả?-Nó vừa thấy Mi vsf Trâm thì lao ra cốc cho mồi đũa 1 cái

-Hijj sory bạn hiền! Tui tao phải giải quyết 1 số công việc ở công ti chứ có rảnh rỗi như mày đâu!-Trâm cười xuê xoa. Vừa lúc đó cô giáo chủ nhiệm cũng bước vào.

-Sắp đến 20-11 rồi ha!

-Dạ-Đồng thanh cả lớp

-Nhà trường sẽ tổ chức 1 cuộc thi lớn!

.....Xôn xao.....xôn xao.....

-Thui cái em trật tự để cô phổ biến luật!

-Dạ vâng!-Đồng thanh tập 2 (Ngao ghê)

-Đây là 1 cuộc thi khiêu vũ lớn.Mỗi lớp đc dự nhất 1 cặp tham dự. Cặp đôi đó sẽ đc tập luyện vs các lớp khác làm nên 1 tiết mục mở màn hoành tráng. Mỗi lớp cũng chuẩn bị 1 tiết mục đôi riêng cho 2 người họ. Sau cuộc thi ban giám khảo sẽ chọn ra 1 cặp xuất sắc nhất để trao vương miện "Đức vương-Nữ hoàng". Lớp có cặp đôi đc giải nhất sẽ đc 1 chuyến tham quan Hạ Long dài ngày.

Nghe đến đây cả lớp hò nủ ko ngừng

-Còn bây h lớp chọn cho cô 2 bạn 1 nam 1 nữ đi nào!-Giọng cô nhẹ nhàng

Mi đứng dậy cười gian gian và nói:

-Dạ thưa cô tất nhiên là công chúa Khánh Linh của lớp phải góp mặt rồi!

Sau đó là tiếng hưởng ứng của học sinh trong lớp (Trừ nhỏ phù thủy Tổ Uyên giận tím mặt)

-Còn 1 bạn nam nữa!-Cô giáo nhắc

-Dạ thưa cô em ko pít 2 hotboy của trường ai sẽ vinh dự đây ạ!-Trâm cũng mở lời

-Việt Anh & Phong ?!?!

-Thời bây h để cho Công chúa chọn đi!-Cô giáo đưa ra ý kiến

-Đúng đó!-Đồng thanh cả lớp tập 3 (Nói cả lớp nhưng trừ nó ra)

Cả lớp hồi hộp mún pít công chưa sẽ chọn hoàng tử nào đây. Việc chọn này cũng coi như là xem công chúa thích ai hơn nè.

Mỗi lúc sau vẫn ko thấy nó trả lời. Mi quay xuống thì thấy nó đeo tai phone. Vậy là từ nãy đến h nó chưa nghe j sao? Chắc chắc. Mi cốc cho nó 1 cái rồi lôi lun chiếc tai phone ra

-Từ đầu đến h cả lớp chọn mày đi thi khiêu vũ mày pít ko? -Mi gắt nhỏ

-Ko!-Rất thân nhiên.

-Trời ơi là trời (Gọi j ta?) Lớp đang báo mày chọn hoàng tử đi cùng kia!

-Cái j cơ? A? -Nó ngác nhiên

-Thì là Việt Anh và Phong đó!

-Trời ơi (Gọi j ta?) Chết con ơi! (Chưa đủ tuổi đâu)

-Linh em có j kiến j ko?-Cô giao ko chờ đc nữa đành lên tiếng (Có phải nguyên cô đâu 2 nhân vật chính còn nóng ruột hơn kia)

-Dạ....ạ...em...em...-Nó ấp a ấp ứng. Quà thật làm khó nó rồi

-Dạ thưa cô thui để lớp bầu đi cho Linh đỡ khó xử!-Trâm cứu nó

-Đc ai chọn Việt Anh giờ tay nào!

Cô giáo bầu xong thì số phiếu của hần hơn của Pong 1. Cô giáo phàn:

-Vậy là Cặp đôi đại diện cho lớp ta đi thi là Việt Anh và Khánh Linh. Mỗi chiều sau h học 2 em xuống phòng thể dục thể thao năng khiếu của trường tập luyện và về nhà rủ nhau tập 1 bài nữa nha!

-Dạ!-hần tươi cười đáp

Nãy h mặt nó bị xị, hần tươi rồi, Phong tiếc nuối. Cả buổi học Minh vs Mi chỉ chóc chĩnh sự 1-rắc căng thẳng. Trâm và Duy ngược lại, 2 người cứ nhìn nhau rồi cười thầm (Ngang bọn tự kỉ//////////Trâm&Duy: T/g nói j z//////////Hijj đầu có j đâu//////////cẩn thận cái miệng//////////Hijj t/g bit ời) Nó thì đeo tai phone hương mắt ra cửa sổ, Hần và Phong nhìn nó, Tổ Uyên nhìn hần mà tức giận.

Buổi học cuối cũng cũng kết thúc. Cả bọn lôi nó và hần xuống phòng tập. Mặt ai cũng hớn h hơn hờ (Trừ con cáo già)

Điện nhạc du dương, bay bổng. Các bạn nam đưa tay mời các bn nữ và hần cũng z. Nó nhẹ nhàng đặt lên tay hần. Ở trên h/s hò hét rất nhiệt tình. Phải công nhận rằng 2 người nhảy vs nhau ăn ý kinh khủng. Nhưng chó trêu thay "Phịch" Hần quên đỡ nó để cho nó pị ngã cực xấu hổ. Nó tức giận đứng dậy, 2 mắt đỏ sòng sọc như mún ăn tươi nuốt sống hần (J mà ác z) Hần đứng chôn chân ko nói đc câu nào. Thực sự hần ko cố ý, ai bắt nó đẹp quá làm chi (Hóa ra là cái tội mãi mê ngắm gái)

Mi và Trâm, Phong, Khánh chạy xuống:

-Cậu có cần quá đáng z ko hả?-Đồng thanh quát lớn

-Tôi...tôi.ko cố ý!-Hần ấp ứng

-Chúng tôi thật thất vọng về cậu!

Tất cả mọi người đang nhìn chần chăm vào hần, tiếng xì xào ko ngớt. Minh và Duy lo lắng bước xuống vỗ vai hần:

-Tao tìm mày ko cố ý!-Duy an ủi

-Bây h mày hãy đi tìm cô ấy và xin lỗi pít đầu sẽ đc tha thứ!-Minh

Hần tiêu hóa xong thì cảm ơn 2 người bn tốt rồi vội vã đi tìm nó. Hần tìm mọi góc ngách trong trường mà vẫn ko thấy. Hần ra sau trường, đi qua vườn hoa hướng dương thấy nó đang ngồi dưới 1 gốc cây, đôi giày để bên cạnh, đôi chân trắng trẻo đung đưa khua lần nc hồ trong mắt. Hần đi xuống ngồi cạnh nó thủ thỉ:

-Tôi xin lỗi! Tôi ko cố ý! Thật sự là ko! Em có thể tha lỗi cho tôi chứ?

Im lặng.....Im lặng.....

-Tôi xin em mà đừng giận tôi nữa!-Hần nói giọng thành khẩn lắm nhưng ko ăn thua.

Nó đứng dậy lặng lẽ bỏ đi để lại hần vs gương mặt rất khó coi

Chập tối nó mới về nhà. Như thường lệ nó vào bếp lục đồ ăn!

-Wooo Nhiu món ngon quá ak!-Nó thốt lên

-Thế nào?Có thích ko? Quà chuộc lỗi đó!-Hần nhe nhèn

Nó ko quan tâm mà ngồi xuống định ăn thì hần ngăn lại

-Ko tha lỗi ko đc ăn!

-Thế thì anh ăn 1 mk ak?

-Ukm ăn 1 mk đó!

-Ko tha!

-Đc rồi cứ ngồi đấy đi nhá!

-Ko tui lên phòng!

-Lên phòng tức là đã tha!

-Z thui tui ngồi đây

-Đc rồi! Ủi trọi oi ngon quá! Thơm ghê lun á! Sườn này vừa chín tới nên ngon ghê!-Hần vừa ăn vừa liên miêng nói làm nó đã đói lại càng đói hơn.

-Cho tôi ăn vs đi!-Nó ko chịu đc nữa đành lên tiếng

-Thế có tha ko?

-Tha tha. Đc chưa? (Trời ơi j mà tha dễ z? Đúng là chết vì ăn mà!!!!!!!!!!!!!! T/g nói j z há!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!Em đâu có!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!Cẩn thận ko thì pít tay nghe chưa!!!!!!/Vâng ạ)

-Hìhìj z rồi ăn đi!-Hần nói rồi gấp cho nó lia lịa

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Phù phép thành.....công chúa

Thấm thoát thì buổi tối mà mọi người mong chờ đã đến-Buổi tối ngày 20-11. Hần lái chiếc Lamboghini đen bóng chở nó đến 1 spa

-Có cần phải đến đây ko z?-Nó hỏi

-Cần chứ!-Hần thân nhiên trả lời

-Nhưng tôi có người trang điểm riêng mà!

-Cô ko nhớ là cô Jun xin nghỉ phép 1 thời gian sao?

-Ukm nhì.

-Vậy thì vào thôi!-Hần kéo tay nó vào bên trong. Gặp 1 người con gái tóc vàng khoảng 20t, hần cười tươi nói:

-Hello chị Ema!

-Có chuyện j đây?-Ema nói vs giọng nhí nhảnh

-Em giao phó con heo này cho chị đấy!-Hần vừa nói vừa liếc nó. Nó ngườm hần chấy cả áo

-Chặc chặc. Xinh như z mà bảo con heo á?-Ema cũng liếc hần rồi quay sang nó chào hỏi:

-Chào em, chị là Triệu Lê Hà Trang hay còn gọi là Ema, rất vui đc gặp em. Em xinh lắm luôn đó!

-Cảm ơn chị! Em tên là Nguyễn Hoàng Khánh Linh. Rất hân hạnh đc làm quen vs chị!

-Oh tiểu thư tập đoàn K&L đấy sao? Đúng là trăm nghe ko bằng một thấy nha! Em chẳng có mặt trên báo chí bao h nên chị ko pít mà tiếp đón.

-Ko cần đâu chị!

-Trời z mà có người dám bảo em là con heo cơ đấy, chắc chắn là có vấn đề về mắt rồi-Liếc hần

-Dạ đúng ạ, hần ta mắt mù mà chị!

-2 người hay ghê ha! Đã cho tôi ăn bơ rồi mà còn nói tui mắt mù nữa há?-Hần tức giận

-Chị này! 2 Chúng là có nhắc tên Việt Anh lần nào ko nhì?

-Ko mà!

-Chặc chặc, ko ngờ mắt đã đui rồi mà tai cũng lác, khổ thân khổ thân!-Nó tiếp tục châm biếm

-Thui chấp làm j cái người khuyết tật.- Ema hùa theo nó và rồi cả 2 để cười vang. Riêng hần phải ngậm 1 cục tức to tướng hậm hực quát:

-Nhanh lên sắp trễ rồi đó!

-Làm j phải căng!-Ema cười cười

-Em cảnh cáo chị chị mà ko làm cho cô ấy đẹp như công chúa thì em xử đẹp chị luôn!-Hần cảnh cáo

-Đơn giản như đan rổ. Công chúa sẵn rồi ko phải trang điểm cho mắt công.-Ema

-Nhanh!-Hần hét lên làm nó và Ema giật mình

-Rồi rồi ok con bê!-Ema nhảy mất tinh nghịch.

30ph sau, nó bước ra vs 1 bộ mặt xinh hơn công chúa. (Vượt cả tiêu chuẩn, Ema siêu quá!). Khuôn mặt trái xoan đc phủ 1 lớp phấn nhẹ. Mái tóc màu hung đỏ đc tết rất tỉ mỉ theo kiểu công chúa vs những hạt cườm bông hoa trắng mướt đồng màu vs chiếc váy ngang đầu gối nhiều tầng theo kiểu xếp ly. Hần đơ đến nỗi ko thể tưởng tượng ra đây là nó hay là tiên giáng trần. Cảm đả rớt xuống chân. Ngày thường nó đã quá xinh đẹp. Hum nay nhờ bàn tay phù phép

của phù thủy make up Ema nó trở nên gấp 10, 20 lần. Nó khua khua tay trước mặt hắn . Hắn vẫn đơ ra đấy ko động đậy như 1 bức tượng hoàn mỹ. Hắn mặc một bộ véc đen trái màu vs nó vì màn khiêu vũ của tụi nó có tên "Thiên thần và ác quỷ".

-Xinh quá!-Hắn thất thần lăm bằm

-Chị biết tài năng cả chị rùi làm j mà em phải 'đơ " đến mức đó chứ!-Ema reu ghẹo

Đến h hắn mới sực tỉnh:

-Cảm ơn Ema nhiều! Chắc em phải thuê chị làm người trang điểm riêng quá!-Hắn cười cười

-Thui ợc rùi đi đi! Để công chúa đợi lâu là ko ợc đâu nhá!-Ema nhìn nó

-Pp chị nha! Em đi đây!-Hắn vẫy tay

-Em chào chị ạ!-Nó hơi cúi người

-Hum này rảnh đến chơi vs chị nha, công chúa!

-Dạ em sẽ đến!

Ra xe, hắn quay xang ngắm nó làm nó ngượng chín cả mặt

-Có cần phải ngắm kĩ z ko hả?

-Tất nhiên! Em xinh như z ko ngắm thì phí lắm!-Hắn vẫn ko rời mắt khỏi nó

-Thui đi thui!-Nó xua tay

-Uk thì đi-Hắn khó nhọc lên tiếng rùi hun trộm nó 1 cái vào má

-Aaaaaaaaaaaaa... Tên biến thái kia!-Nó hét toáng lên

-Ồn ào quá! Đi nhanh lên cho người ta làm việc chứ!-Ema chạy ra cứu hắn.

-Dạ em đi ngay đây!-Hắn hơn hờ

-Anh hãy đợi đây!-Nó bực bội (đấy là ngoài mặt còn trong lòng thì t/g ko pít)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Cuộc thi khiêu vũ

Phòng hội trường của Lightstar hôm nay ợc trang hoàng vô cùng lộng lẫy. Bao nhiêu là bóng bay vs đủ các màu sắc khác màu ợc treo ở khắp nơi. Những chiếc bàn vs khăn trải màu trắng cùng những chiếc nơ tím thật sang trọng.

Hắn và nó khoác tay nhau vào hội trường rộng lớn. Mọi con mắt đang đổ dồn về phía 2 người. 2 người đang là tâm điểm của mọi sự chú ý. Mọi người đều bị hút hồn bởi cặp đôi này quá hoàn hảo. Tụi bạn của nó 5 ph sau mới tỉnh lại ợc, chạy ra tụi tui:

-2 người đẹp đôi quá ta?~Mi cười tươi

-Bình thường thui ak!-hắn khiêm tốn

-Đâu có mỗi mk đẹp thui ak!-Nó cãi

-Gớm kiêu ghê!-Trâm chọc nó

-Nhưng phải công nhận Khánh Kinh hum nay đẹp thiệt!-Phong cười tít mắt

-Em tui mà lại! Anh nào em nấy ha!-Khánh ợc vậy mà vênh mặt, tay vỗ ngực ra oai

-Đâu đâu mọi người ai cũng đẹp hết mà!-Nó xuề xòa

-Bọn tui mà lại!-Mi vs Trâm đồng thanh rồi bọn nó cười khanh khách làm mọi người sực tỉnh và hô to:

-Việt Anh và Khánh Linh đẹp đôi quá!

Mc hô to:

-Cuối cùng thì thí sinh dự thi lớp 12A1 đã đến. Sau đây tôi xin thông qua thể lệ cuộc thi! *vỗ tay*. Cuộc thi gồm 2 phần. Phần thứ nhất là màn khiêu vũ do kịch bản đã dựng sẵn của nhà trường. Màn thứ 2 là màn theo kịch bản của mỗi lớp. Lưu ý nếu thí sinh có thể thay người khác vào kể. Bây h tôi tuyên bố màn 1 của hội thi khiêu vũ dành cho khối 12 chính thức bắt đầu *Vỗ tay*.

"Nếu thí sinh bị trục tì có thể thay người sao? Vậ thì mình sẽ làm cho nó ko đi ợc và kể vào chỗ nó. Haaaaaaaaaaaa" Tổ Uyên nghĩ ra 1 âm mưu tuy nhẹ nhàng nhưng thâm độc.

Tiếng nhạc du dương dịu nhẹ, các cặp nhảy vs nhau vô cùng ấn ý. Mọi con mắt trái tim, ngưỡng mộ, khen ngợi, khám phục đều dán hết lên người nó và hắn. Nó và hắn nhảy vừa tự tin vừa chuyên nghiệp lại có chút j đó nhẹ nhàng , lãng mạn theo tính chất của bài nhảy.

Màn 1 kết thúc hết sức tốt đẹp. Cái chân của nó bây h muốn như luôn rùi. Nó ghé sát tai hắn nói khẽ:

-Tôi hơi mệt nên vào rửa mặt chút xíu!

-Uk cẩn thận đó nha!-Hắn thấy hơi lo lo

-Ko cần bận tâm!-Nó xua xua tay rùi bước đi

Sau khi rừ mặt tâm trạng nó đã khá hơi xúi. Nó toan bước ra người hội trường thì ko ngờ bị Tổ Uyên ngáng chân. Vì đi giày cao gót nên chân nó bị trượt. Chân nó đau nhói lên. Nó ko thể đứng dậy ợc nữa. "Trời ơi sao mk lại lại ko nghĩ đến chuyện này cơ chứ! Bây h phải làm sao đây? Mọi người đang đợi mk mà!" Nó thầm nghĩ. Cùng lúc đó Tổ Uyên đang nở 1 nụ cười rất mãn nguyện. Thấy nó đi lâu lâu mà chưa thấy quay lại, man2 cũng đã sắp bắt đầu. Hắn sốt ruột nên đánh liều đi tìm nó.Hắn chạy ngang qua phòng thấy nó liền chạy lại lo lắng hỏi:

-Em bị sao z hả?

-Nhìn ko pít sao mà hỏi!

Hắn ngồi xuống lưng lại phía nó nhỏ nhẹ:

-Lên đây tôi cõng em!

Nó pít sự ợc mặt của Tổ Uyên và cũng pít âm mưu của nhò ta nên ngoan ngoãn leo lên lưng hắn, đầu dựa vào vai hắn, tay ôm lấy cổ hắn. Tự nhiên mặt nó đỏ ửng còn tim hắn nhảy loạn xạ. Hắn cõng nó vào hội trường và đặt nó ngồi lên ghế, nhò phù thủy vẫn theo dõi 2 người:

-Em có đau lắm ko?

-Có!

-Đề anh xoa bóp chân cho em ha! Ráng chịu đau 1 xíu!

-Dạ ko sao! Cảm ơn anh nhìu!-Nó cười vs hần làm hần đỏ bừng mặt. Tại sao nó lại xinh thế ko pít.

-Em nó nhảy dc nữa ko? Hay đề tôi báo lớp thay người khác nha!

-Anh ko mún nhảy vs em chứ j?-Nó phùng miệng làm mặt giận dỗi

-Ko phải là anh đang lo cho em mà!-hần vội biện minh

-Ko sao đâu! Em đã khỏi rồi! Em sẽ nhảy típ vs anh và 2 chúng ta sẽ dành giải nhất!-Hần nó cùng cười

Tổ Uyên xem màn tình củm của 2 người thì tức sôi máu, nhiệt độ trong cơ thể là 100000000000000 độ C, hùng hực bỏ đi.

Rồi màn 2 cũng kết thúc, bây h sẽ là lúc công bố và trao giải.

-Tôi xin trân trọng kính mời thầy hiệu trưởng sẽ lên đọc kết quả.

Ở dưới tiếng vỗ tay rất nồng nhiệt. Hiệu trưởng bước lên trong bộ vét đen trung niên cất giọng nồng ấm

-Ko để mọi người đợi lâu, bây tôi sẽ công bố:

Đứng thứ 3 là cặp đôi của lớp 12A5 với số điểm là 95.8

Đứng thứ 2 là cặp đôi của lớp 12B2 vs số điểm là 98

Và cuối cùng là cặp đôi của lớp 12A Vip đã giành dc danh hiệu "Quốc vương-Hoàng hậu" của trường ta năm nay! Lớp đó sẽ có 1 chuyến đi Hạ Long vào sáng mai! Mọi người có đồng ý ko ạ?

-Đồng ý!-Đồng thanh trừ phù thủy

Thầy hiệu trưởng trao chiếc vương miện và cây quyền trượng dc chạm khắc tinh thể cho nó và hần. Kết quả đúng là đã như dc báo trc.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Bí mật bại lộ và buổi tiệc ăn mừng

Cả lớp 12A1 rú ầm lên, chạy lại ôm trầm lấy 2 người (trừ nhỏ phù thủy).

-Chúng mừng 2 người nha!-Tụi bn thân nó đồng thanh

-Hìhìj ko có j!-Hần nó đồng thanh

-Hay hum nay nhóm mk đi ăn liên hoan đi!-Trâm gọi ý

-Ukm dc đấy, đến nhà tôi ăn đi!-Hần cười gian manh

-Ấ nhà anh ak! Nhà đấy của tui chứ!-Nó hét

Hần ho khan làm nó giật mk bị miệng. Nó đỏ ửng mặt. "Chết cha chết mẹ chết ời! Mk chưa nói vs chúng nó là mk vs hần ở chung. HUUUUUUUUUUUUU mẹ ơi cứu con vs!"

Nó nghĩ thầm rùi lòi nó ra 1 góc khuất

-Anh điên ak mà rú họ về nhà chúng ta?-Nó hét (Suyt nhỏ tiếng thui ko lộ bấy h!)

-Chúng ta?-Hần cười

-Nhỡ mọi người pít 2 chúng ta ở chung thì sao?-Nó gắt

-Ấ à 2 người ở chung nhà nha!-Tụi bn nó đồng thanh, trên đầu ngọn lửa cháy rừng rực (Trừ Khánh ra vì đã pít trc ời)

-Tụi tui....tui....tui.....-Nó áp ứng

-Định giấu bn bè đến bao h hả? -Mì và Trâm giận dữ đồng thanh

-Thì đến đâu hay đến đó!-hần thần nhiên

-Phạt j đây ta? Tội này lớn lắm đó nha!-Duy và Minh đồng thanh

-Hìhìj thui về nhà ăn cơm đi!-Nó đánh trống lảng

-Nè nè! Đừng tưởng thoát dễ z nha!-Phong chặn đường nó

-Mọi người đầu xư thôi!-Vừa dứt câu nói của Mì thì cả bọn xông vào cù léc nó và hần làm 2 tội phạm cười mún bể bụng.

-Haaaaaaa thui mà, thui mà haaaaaa đừng cù nữa!-Nó ko chịu dc nữa đánh thăm thiết cầu xin

-Cũng may cho 2 người là mọi người về hết rùi đó nếu ko thì mai lại có chủ đề để họ bàn tán!-Khánh nghiêm túc nói

-Tất nhiên là phải pít chọn thời cơ để nói chứ!-hần cười cười

-Ấ à hóa ra anh cố ý nói cho mn pít!-Nó xoa cằm kết luận rùi đánh tới tấp vào hần

*Trên đường về:

-Khai mai 2 người ở vs nhau bao lâu rồi?-Mì làm mặt hình sự hỏi

-Từ sau hum họp phụ huynh.-Thành thật trả lời

-Tại sao?-Phong tò mò, mặt ko mấy vui vẻ

-Theo sự sắp đặt của 2 mama thui!-Hần tiếp lời

-2 mama sao?-Cả bọn đồng thanh tròn mắt, miệng há hốc

-Tại 2 phu nhân là bạn bè lâu năm từ lâu mà cô giáo nói là tạo điều kiện j đó nên mới z!-Khánh giải thích (chết anh này ời)

-ờ ờ!-Cà bọn gặt gù rồi đồng thanh:

-Hả? Vậy là cậu cũng pít rồi sao?

-Ừ ừ!-Khánh cười trừ nhận ra rằng sắp dc gặp anh Diêm Vương đáng kính

-Quá đáng! Vậy mà ko nói cho tui này pít!-Trâm trách

-Hai tui mà y có coi bọn tao là bn ko hả?-Duy hùa theo

-Hj hj tại tao pít tề tề nào cũng bị điều tra rồi còn thương cho cái lỗ tai vì pị chúng mày tra khảo.-Nó

-Hừ.....!

-Thui hum nay 2 đũa tao đền dc chưa?-Hần

-Oke!

Cả bọn vào trung tâm thương mại mua đồ ăn . Mấy chị thấy là nhạt, nhạt, nhạt, nhạt liếng thoảng như 1 cái máy mà ko đề ý đến mấy chàng vs những khuôn mặt bí sị vì phải xách đồ, quàng cà lên cổ làm cho mọi người đã chú ý lại càng dấn mắt vào hơn. Xong xuôi cả bọn về căn biệt thự ngoại thành. Chúng nó quyết định sẽ tổ chức 1 buổi tiệc ngoài trời vsf đầu bếp ko ai khác chính là bọn hần- mấy bà nội trợ đảm đang (Cả bọn: TÁC GIẢ!) Ấy chết t/g nhầm, phải là mấy quý ông hào hoa (Cổ thể chữ). Bọn hần ra sức nướng rồi bung vào bàn cho tui nó ăn, thỉnh thoảng lại còn bị tui nó ném nữa. Minh tức quá ko chịu dc bèn lấy cái bình hoa ra và....

-Ồ chúng ta đang ở trong nhà mà sao lại có nước nh?~-Trâm ngây thơ lên tiếng

-Ừ há!-2 đũa kia đồng thanh và ngẩng đầu lên thì..

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! Minh! Ông dảm?-3 đũa nó đồng thanh rồi đuổi Minh đánh Minh tới tấp. Miệng Mi ko ngừng vang lên bài ca chết chóc:

- Cái tên chết bầm chết gấm chết trời chết nổi chết chìm chết khô chết héo chết tiệt kaaaaaaaaaaaa! Đứng lại đó cho tui!

(Bãi phục bãi phục, hơi của chị này dài quá, vốn từ chết chóc cũng nhiều nữa, t/g học tập chút mới dc)

-Cô có cần nguyên rủa tui z ko hả?-Minh vừa chạy vừa hét

-Tất nhiên!-Mi hát nốt rồi lấy cái vòi nước bắn vào người Minh. Theo phong trào nó và Trâm cũng z nhưng vô tình làm bắn vào người hần, Duy, Phong, Khánh. Vậy là cuộc đại chiến nữa bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Tổ tình và chuyện uống thuốc

Sau nửa tiếng đồng hồ đùa nghịch thì ai nấy đều ướt sũng như chuột lột. Duy bắt chợt chạy đến bên cạnh Trâm thì thầm:

-Trâm đi theo mk 1 lát, mk có chuyện muốn nói!

Trâm ko nói j chỉ lẳng lẳng đi theo. Cả bọn cũng theo lun. (Tất nhiên là 2 kẻ vụng trộm kia ko pít ời). Ra sau vườn, đứng giữa hàng nghìn bông hoa hồng. 2 con người đang ướt sũng nhưng mặt cả 2 đều đỏ bừng. Duy rút trong túi quần ra 1 hộp nhưng đơ mở ra. Woo đó là 1 chiếc nhẫn kim cương sáng lấp lánh có hình trái tim cùng vs chữ "D" (Duy) ở giữa. Cậu quý xuông ra đưa nó ra tề mặt Trâm:

-Anh đã thích em từ lần đầu gặp mặt. Rồi từ từ cái gái là thích trở thành tình yêu. Tuy đây ko phải là một cách tỏ tình lãng mạn như kiểu làm 100 bông hồng hay những ngọn nến và dòng chữ "I love you". Nhưng anh sẽ cho em một tình yêu đẹp hơn trong truyện cổ tích, anh sẽ dành cả đời mình để bảo vệ em. Trâm! Anh yêu em! Làm bạn gái anh nha!

Nói rồi cậu đeo nhẫn vào cho Trâm (Người ta còn chưa đồng ý mà!). Trâm òa khóc vì hạnh phúc. Duy đứng lên ôm lấy Trâm dỗ dành. Trâm nói trong dòng nước mắt hạnh phúc:

-Em còn chưa nói j anh đã đeo nhẫn, nhờ em ko đồng ý thì sao?

-Vậy em ko đồng ý ak?

-Ko em sẽ nói là em mong chờ câu nói đó của anh rất rất lâu rồi và em cũng yêu anh, Duy!

Nghe xong Duy hạnh phúc đặt 1 nụ hôn lên môi Trâm và bế phốc Trâm lên quay mấy vòng liền.

-Sến súa quá đi!-Hần hét to làm cho 2 nhân vật chính dừng lại mặt đỏ hơn quả cà chua chín

-Eek ai cho mấy người theo dõi vkck tui hả?-Duy tức giận vì bị phá hỏng màn t/c của 2 người

-Ủầy, ghê nhè! Ai bắt đi làm cái chuyện TÌNH CẨM đó trong nhà tui chứ!-Nó tọc

-2 Người đó đúng là lãng mạn quá đi!-Minh hét lên ao ước

-Ông mún ko?-Khánh cười cười hỏi

-Muốn chứ! Muốn chứ!-Minh gặt đầu lia lịa

-Ông nghĩ là lúc nào?-Phong đứng đó cũng góp vui

-Càng nhanh càng tốt, ngay ngày mai cũng dc!-Minh trả lời sau chưa đầy 1s

Cả bọn nhìn nhau rồi phá lên cười!-Mơ đi cưng!

Minh pị chơi 1 vỏ đầu quá nên tức giận và:

-Tui về đây!

-Đổi ak?-Mi cố tình

-Ai thèm chứ, muộn rồi mà người cũng ướt nên tui về thôi!-Minh hậm hực nói

-uk ha thui tui cũng về!-Mi gặt gặt đầu

-Giải tán z!-Khánh nói

-Để ck đưa vk về ha!-Duy thì thầm vs Trâm

-Dạ!-Trâm nhệ nhàng.

-Ôi tình cảm chưa kia! Từ bao h chị Trâm nhà ta trở nên ngoan ngoãn z hả?-Nó ghẹo. Trâm ngượng chín cả mặt

-Thui về đi! Ngủ sớm mai còn đi chơi chứ!-Hắn lên tiếng 'đuốt' bọn kia về

-Bye tại m nha!

-Ukm, bye!

Sau khi tan tiệc, nó và hần cùng nhau dọn dẹp chiến trường (Nói z chứ có mỗi hần dẹp thui ak) Xong xuôi hần bảo:

-Em đi tắm đi ko cảm lạnh đó!

-Ko cần quan tâm đâu!

-Thui đc rùi tùy em!

Một lúc sau nó cũng đi tắm. Mặc bộ quần áo ngủ trên người nó bước ra khỏi nhà tắm và nhảy lên giường trườn chần lên tận cổ, miệng ko ngừng hất xì

-Tối nói rùi mà em ko nghe!

-Kệ tui!

-Sao mà kệ? Mau uống thuốc đi!-Hắn ra lệnh

-Lấy đâu ra?-Nó nghe đến thuốc thì hơi run run

-Đề tôi đi lấy!-Nói xong hần liền đi xuống nhà lấy lên phòng mấy vỉ thuốc và cẩn thận bóc ra cho nó.

-Tôi ko uống!-Nó gắt nhẹ

-Tại sao?

-Ak ukm.....ak, tại vì ko thích! Nhờ anh cho tôi uống thuốc đọc thì sao?-Bàì lí sự cùn đâu mà

-K đâu, tôi sẽ ko làm z vs em!-Hắn nói chắc nịch

-Còn lí do j nữa ko?-Hắn lại tiếp tục

-Đáng!-Nó buột miệng. Thực sự thì mỗi lần ốm nó chưa bao h chịu uống thuốc cả. Mặc dù lớp 12 rùi nhưng nó vẫn vậy, bác sĩ chỉ đc trích thuốc chứ ko có chuyện trích thuốc. Nhớ hồi nhỏ vì bắt nó uống thuốc mà pama nó phải huy động tất cả người làm trong nhà đê giữ chân tay nó lại. Nó chưa ghét phải uống thuốc. Hần bật cười thành tiếng. Cái j chứ? Một thiên kim tiểu thư như nó mà lại sợ uống thuốc sao? Thật sự shock nha! Cuộc cùng nhận ra là mk ssax quá đả làm nó tức giận nên hần đánh đố ngọt!

-Thôi! Uống đi nào! Thuốc đáng đả tật mà có sao đâu chứ? Nghe tôi, uống đi nào! (Như đồ con nít)

-Ko là ko!

-Đi mà nha Linh kiên cường lỉnh đưng căm!-Ko chịu bỏ cuộc hần cứ lải nhải bên tai nó suốt 30ph mà ko có hiệu quả. Giờ thì anh đây bực rùi nha:

-Em có uống ko?

-Ko!

-Em ko uống đc là em giúp em uống đó!

-Bằng cách nào chứ?

-Bằng cách cho vào đây!-Vừa nói vừa chỉ vào miệng-Rùi truyền qua em bằng cái này!-Chỉ vào miệng nó.-Thế nào?

-Thui đc rùi uống thì uống!-Nó chịu thua hần nên phải nhắm mắt nhắm mũi vào mà uống. Sau đó cả 2 cùng xây dựng thành lũy rùi ngủ ngon lành

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Thay đổi xưng hô

Mặt trời ló dạng chui qua tấm rèm cửa làm hần tỉnh giấc. Hần chợt mỉm cười gian trá. Thì ra là nó đang ôm và dụi đầu vào ngực hần mà ngủ ngon lành. "Kiểu này thì hết chối cãi! he he". Hần thầm nghĩ rùi lấy tay với chiếc Ipad làm kiểu ảnh buổi sớm (Khôn ghê) Xong xuôi hần nhẹ nhàng đi ra khỏi giường rùi VSCN và chuẩn bị bữa sáng cho nó. (Chăm chút ghê chưa?) Sau khi "son hào hải vị" đc bày lên bàn chín chu hần mới lên đánh thức nó vs giọng cực kì nhẹ nhàng:

-Heo lười dậy nhanh đi em!

-Ai là em của anh hả?-Nó vẫn vùi đầu trong chăn

-Em gọi tôi là anh đấy chốc!-Hần cãi

-Hứ!-Nó bực cội khi ko cãi đc hần nhưng vẫn nhất quyết ko ra khỏi giường. Thấy thế hần liền trèo lên giường và lôi chăn ra mặc cho nó có hét thủng trần nhà đi chẳng nữa:

-A a a a a a a.....! Anh có đi ra ngay ko hả? Tôi còn phải ngủ, ngủ, là ngủ đó!

Hần lắc đầu và đang định bỏ cuộc thì cái bóng đèn trong đầu thật lóe sáng. Hần nói:

-Tối qua em ôm anh ngủ ngon lành thế mà bây h vẫn còn muốn ngủ nữa hả?

Câu nói của hần làm nó bật dậy hết lớn

-Tôi mà ôm anh á? No no no ko đời nào! Cái đồ ảo tưởng kia! Tôi ôm anh hay anh ôm tôi z hả? Bớ người ta có người lợi dụng! Bớ người ta!

Nó tuôn một tràng dài vs chiêu sừ từ gầm lăm hần choáng váng. Hần nhanh tay bịt miệng nó lại, tay còn lại với Ipad và mở ảnh cho nó xem (Hìh kiểu này chị hết chối)

-Chúng cứ rõ ràng mà còn dám chối hả?

-A a a a a a a.... Anh ghép ảnh ak? Hay là nhân lúc tôi ngủ anh tự ý cho tôi vào cái trạng thái này hả? (T/g tự hỏi sao chị này ko vào đội tuyển văn nh? Trí tượng tượng phong phú hết chỗ nói)

Hần cười khỏ, ko ngờ nó lại có thể suy diễn đc như z nhưng mà vẫn cãi lại và ko chịu bỏ qua:

-Anh ko có nha! Là em tự tiện ôm anh khi chưa có sự cho phép của anh đó chứ! Z ko pít ai mới là người lợi dụng a! Em quá đáng vừa. Đê ôm người ta mà còn ko chịu thua! (Kể ra anh này cũng ko thua chị là mấy ha)

Nó bực bội vì ko tìm đc thêm cái lí sự cùn nào nữa. "Hừ quân tử báo thù 10 năm chưa muộn còn bây h thì tìm cách chuồn đả!" Nó nghĩ rùi đánh trống lảng:

-Tôi đi tắm đây! Còn phải đi đến điểm hẹn nữa ko thì mọi người đợi.

-Ây ây! Ai cho em đi dễ z hả? Còn cái vụ tôi qua thì tính sao? -Hắn pít m đã thắng nên đắc chí vẹo lại

-Thôi đc rồi, z anh muốn j? -Nó pó tay bắt lực

-Đơn giản cực! -Hắn úp mở

-Nói nhanh ko tôi đổi ý h!

-Đc rồi đc rồi! Chỉ cần xưng hô khác đi là đc!

-Ak, z muốn sao? Máy-tao cho nó thân thiện ha!

-Ko đc ko đc! Phải anh em chứ!

-Cái j cơ? Anh mơ tưởng ak?

-Thế tóm lại là có đồng ý ko? -Anh ta bực rồi nha-Hay là để anh dùng biện pháp khác! -Hắn cười gian

-Anh định làm j? -nó hơi chột dạ

-Dem mấy cái ảnh này cho mọi người xem!

-Thôi thôi. Anh em thì anh em! Nếu anh mà đưa cho họ xem là tôi thật anh đó!

-E hèm!

-Hừ.... Nếu anh mà đưa cho họ xem là EM thật anh đó! -Nó kéo dài dài ra tận cổng và nhấn mạnh từ cần thiết

-Tốt rồi!

Nó ngườm hắn rồi đi làm VSCN, hắn đứng cười vì chiến thắng của mk. "Minh thật là pro quá! Hura!" (Tự kiêu quá đi!)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Giải quyết nỗi FA

Cả bọn đang ngồi dưới phòng khách đợi nó xuống:

-Sao con này sên thế ko pít! -Mi khó chịu lên tiếng

-Đừng đó! Ngủ trên đó chắc? -Trâm cũng hùa theo

-VK cũng z thôi! Bắt này làm ck đợi mún chết! -Duy làm bầm

-Ck nói j z hả-Trâm gằn

"Tai vk thính dữ"-Duy nghĩ nhưng ngoài mặt thì cười cười:

-Ko có j! Hìhì

-Thui mà đợi thêm chút nữa đi, con gái mà ai chẳng thế! -Phong lên tiếng

-Vậy thì có người ko phải là con gái ời! -Minh liếc Mi

-ỒNG...-Mi gắt

-Tui chưa báo ai đâu nhá! -Minh cười

"Cứ đợi đấy! "-Mi ngườm Minh rồi im luôn.

SAu 1 hồi cả bọn ngồi than thân trách phận thì cuối cùng nó cũng xuống. Nó mặc 1 chiếc áo ba lỗ trắng và quần bò đùi. Hết sức giản dị nhưng lại làm mọi người ngo ngác. Nó đi qua từng người 1, sờ chán từng người một và:

-Ko sốt, ko sốt, đây cũng ko, ko, ko , ko nốt. Ủa, lạ nhì? Ê! Ê! -Nó dừng lại trc người "đơ" nhất khua khua tay trx mặt hắn:

-Em có j khác ajk? Mặt em dính j sao?

-Ak ko, ko! Sao h em mới xuống, làm mọi người đợi quá trời ak! -Hắn sực tỉnh. Mọi người cũng z. Mi lấy tay ngoái ngoái lỗ tai:

-Hum nay tai mình bị sao z nè! Anh em sao? Chắc ko đau! Chết ời, tai lằng thật ời! Huuuuuuuuuu-Mi tự đọc thoại rồi ôm mặt giả vờ khóc.

-Thôi chết! Vậy tao cug bị rồi ak! Đời t vs m còn dài mà sao ông trời lại nở lòng nào cho lằng tai sớm thế ko pít! huuuuu...-Trâm cũng hùa theo Mi

"Sax nếu như ko vì 1 chút sai lầm thời trẻ thì t cũng ko bao h gọi hắn là anh đầu mà mơ"-Nó nghĩ (Trời ơi chị có cần dùng từ ngữ như z ko há?)

-Vk ko bị z đâu. Ck cũng nghe thấy z mà.-Duy vuốt vuốt vai Trâm

Ngược lại hành động dụ dăng của Duy thì Minh lại cốc vào đầu Mi:

-Cô điên ak! Lằng tai lằng tiếc j ở đây? Có cần tôi cho cô đi kiểm tra ko há?

Mi gắt gắt đầu. Khánh và Phong thì năn h ko nói j. Phong đang nghĩ rằng "Chẳng nhẽ Linh đã thích Việt Anh rồi sao?" Khánh hiểu đc tâm trạng của Phong nên hỏi nó:

-Anh -em như z là sao? Chẳng lẽ...-Khánh chưa nói hết câu thì nó đã dẫy nẩy:

-Ko có! chỉ lại pị ép buộc! -Nó nói chắc nịch làm Phong nhẹ nhõm hơn bao nhiêu.

-Tín đc ko z? -Mi và Trâm đồng thanh

-Thế mọi người nghĩ thế nào? -Hắn tươi rói

-Thì nghĩ...-Duy đang định nói thì bị nó cắt lời:

-Nghĩ ngợi cái j? Thế h có định đi ko? Trê h rồi đó. Tui đi 1 xe còn đâu tùy mấy người

-Ko đc để anh/Phong trở em/Linh-Hắn và Phong đồng thanh

-Tôi đã bảo tôi đi 1 mk rồi mẹ! Tôi ko pkai là con nít.

-Nhưng mẹ em đã bảo anh vs em đi đâu cũng phải có nhau rồi mẹ!-Câu nói của hấn làm cả nhóm giật nk.

-Cái j cơ?

-Thời thôi! Em đi cug anh ợc chưa?~Nó nói 1 đặng nhưng nghĩ thì "Đồ điên, ko phải vì bức ảnh thì có chết tui cũng ko đi vs anh đâu."

-Z chúng ta sẽ đi xe riêng nha! V/anh vs Linh, Minh vs Mi, Phong vs Khánh và tất nhiên vk ck tôi vs nhau, Trâm nhĩ!-Duy nhìn Trâm âu yếm. Mi thấy thế thì ngồi thụp xuống khóc nức nở (Nói thế thui chứ chẳng có giọt nước mắt nào đâu nhé!)

-Mây sao z?~Trâm chạy lại hỏi

-Huuuuuuu... 2 chúng m ko pít ơ đây toàn những thánh FA chính cống hay sao mà suốt ngày vk vk ck ck thể hả? Huuu... Khánh Linh nhẽ!-Mi ngược lên nháy mắt vs nó rồi típ tục.

-Đúng rồi đó! 2 người quá đáng lắm nha! Tôi cũng muốn khóc lắm rồi đây này!-Nó sụt sịt (Trời 2 chị nà làm như đúng rồi ý. GATO đây mà!)

Duy thấy thế thì khoác vai trâm và nói giọng hí hửng:

-Đơn giản thui mà! Ko muốn FA thì ghép cặp vào. Việt Anh vs khánh Linh, Mi vs Minh. Làm j mà phải gato thế chứ vớ nhĩ?

Trâm vỗ tay:

-Ck em có khác, nói chi có chuẩn trở lên!

-Ko ợc!!!!-Phong, nó, Mi, Minh đồng thanh (Ko có hấn nè)

-Làm sao mà ko ợc?~Trâm nói

-Ko ợc là ko ợc!-Mi phản kháng

-Vậy tui hỏi bà nhẽ! Mi, bà có ghét Minh ko?~Trâm tiếp tục

-Có có, có, quá ghét là đằng khác-Mi đây này lên. Duy cười rồi vỗ vai Minh:

-Vậy ông có ghét Mi ko?

-Tất nhiên rồi!-Minh phản ứng ko kém chị Mi. Nghe xong 2 vk ck nhà kia cười lớn và đồng thanh:

-Ghét của nào trời trao của đấy! Haaaaaaaaa...

Kết quả là sau câu nói "Chỉ Phải" đó, 2 vk ck "ợc" ăn mấy quả dấm từ 2 nạn nhân kia. Còn bọn kia ợc trận cười bể bụng. Sau vụ đó, cả bọn chia cặp theo như đã xếp và lái xe đến trường.

CHUYẾN VUI CHƠI TẠI HẠ LONG CỦA TUI NÓ CHUẨN BỊ BẮT ĐẦU!!!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hành Trình Đến Hạ Long

Ô tô của chúng nó và ô tô của trường khởi hành cùng 1 lúc.

*Trong xe nó, cả chặn đường hấn cứ lái nhái bên tai nó mãi:

-Này mệt chưa?

-Chưa!

-Sao em thích đi Hạ Long vậy? Sao ko đi ra nước ngoài cho đã?

-Đẹp. Đi chán ời!

-Tiết kiệm lời ak?

-Sáng ngày mới ăn có tí, nói lắm quá cho hết calo ak?

-Uk ha! Hay em ngủ đi, đường còn dài lắm!

-Anh lái nhai suốt thế em ngủ ợc ak?

-Thôi ợc rồi, anh im ợc chưa?

-Ukm.

Cuộc đối thoại kết thúc, nó dựa đầu vào ghế ngủ mất. Hấn nhẹ nhàng lấy tay đặt đầu nó lên vai mình.

*Trong xe Minh và Mi:

-Anh định bỏ đến bao h zậy hả?~Mi bực tức gắt

-Cô bị điên ak? Cô biết vận tốc bây h là bao nhiêu rồi ko?~Minh hét lại

-200kmh!-Mi nói hết sức thản nhiên

-Vậy cô còn muốn bao nhiêu?

-300kmh?

-Hả? Cô muốn chết thì đi chết 1 mình đi nhá! Đời trai trẻ của tôi còn chưa cưa ợc nhiều gái nên chưa thể chết thế này ợc!

-Đi nhanh hơn đi!-Mi hét um lên

-KO-Minh cương quyết

-Nhanh!

-Ko!

-Nhanh!

-Ko!

Cứ như z cho tới khi đến nơi. (Chịu 2 người này ko thấy tổn nước bọt chắc!)

*Trong xe Duy và Trâm thì khác hẳn, sến ko chịu dc! Duy vừa nắm tay Trâm vừa ân cần:

-Vk có mệt ko? Đi đường dài như z chắc mệt lắm nhì!

-Vk ko sao đâu! Ck ko cần lo cho vk!-Trâm hạnh phúc nói

-Bao h đến nơi thì ck sẽ xoa bóp, mát xa cho vk nha! Và còn đi chơi thật nhiều nữa nhè!

-Dạ, iu ck nhất quả đất!

-Ck cũng iu vk nhiiu!

Dạ t/g xin thưa rằng đây là 1 trong rất rất nhiều đoạn hội thoại của cặp này trong hành trình. Cặp này bù cho cặp trc tí có phải đẹp ko?

*Trong xe Khánh và Phong:

-Tớ pít cậu thích em gái tớ!

-Vậy thì dc j? Cô ấy cũng có thêm quan tâm đến tớ đâu!

-Cậu sẽ bỏ cuộc àk?

-Tất nhiên là ko! Bao h có cơ hội tớ sẽ tỏ tình vs cô ấy! Nhưng nk sợ...

-Ko phải lo! Ko làm nry thì cũng có thể làm bn mà!-Khánh an ủi Phong

*Trong xe nhà trưởng:

-Mọi thứ đã chuẩn bị xong rồi chứ?

-Dạ thưa tiểu thư! Nhưng...

-Tiền chứ j?

-Dạ phải!

-Xong xuôi tôi sẽ đưa cho mấy người.

-Dạ cảm ơn tiểu thư.

Tổ uyên nói chuyện điện thoại vs 1 người con trai. (Nghe là piết có ý đồ xấu xa rồi)

Sau khi đã đến nơi, tui nó nghỉ tại khu nghỉ mát Flower của nhà nó. Cả khu sẽ có 1 khu riêng dành cho nó mỗi khi nó đến đây. Ở đó gồm 4 phòng Vip và chúng nó đã chia như sau

-Phòng 1: Nó + Mi

-Phòng 2: Hấn + Minh

-Phòng 3: Phong và Khánh

-Phòng 4: (Tất nhiên là cặp đôi sến súa) Duy và Trâm

Vì lúc này:

-Tớ ko pít mấy người chia kiểu j nhưng vk ck tớ chắc chắn sẽ ở 1 phòng đó!-Duy xí luôn phòng vs Trâm làm Trâm đỏ mặt

-Oke, oke. Ko ai cướp Trâm của ông đâu mà lo!-Nó xua xua tay nói

-Đừng đó! Ganh tị quá đi! Lúc nào cũng kè kè bên nhau!-Minh gato

-Ganh tị àk? Vậy thì...-Duy chứ nói hết câu thì Mi đã chen ngang vì cô nàng biết nội dung câu tiếp theo có liên quan đến mình:

-Stop here! Ai về phòng nấy xong tập trung phòng tôi ok?

-Ok!-Cả bọn đồng thanh

*6h30 tại phòng nó:

-Đi ăn đi mọi người ơi, tui đói muốn xỉu ời!-Nó mếu máo (Lại cái tặt hay ăn)

-Oke luôn!-Phong cười tươi

-Còn mọi người? -Nó quay sang bọn còn lại

-Ko đâu! Tao chưa đói!-Trâm

-Tao cũng z!-Mi

-Cả anh/tui nữa!-Khánh, Minh, Duy đồng thanh.

Ko chờ câu nói của hẳn nó quay qua Phong:

-Vậy là có mỗi 2 chúng ta ời! Đi thôi!-Nó nói rồi kéo tay Phong đi làm hẳn muốn lộn ruột. (Đúng mục đích của chị ấy) Hấn lên tiếng:

-Còn anh nữa mà!

-Vậy thì đi!-Nó bỏ lại Phong ra làm cậu ta đang vui thì hụt hẫng.

5 người kia quyết định dạo quanh bãi biển còn nó thì vào nhà hàng Sweet love:

Hấn và Phong cùng kéo ghế cho nó ngồi và trao cho nhau những ánh mắt thách thức rồi nhìn về phía nó đợi nó quyết định. Nhưng nó lại tự kéo ghế cho mk và ngồi xuống gọi nhân viên:

-Cho tôi khẩu phần như cũ.

-Vâng thưa tiểu thư! Vậy còn 2 vị thiếu gia đây? - nữ phục vụ nhẹ nhàng

-2 người gọi thêm đi! Đây là phần của tôi thôi!-Nó nói làm cắt đứt tia lửa điện mà 2 anh chàng đang giao nhau

-Hijj cho tôi 1 phần sushi hải sản và 1 ly coffe là dc rồi!-Phong mỉm cười

-Tôi cũng vậy.-Hắn cũng cười tươi ko kém nhưng ko hiểu sao lại ko thể làm lung lay nữ nhân viên vì mọi nhân viên nữ trong nhà hàng đã đc nhà hàng huấn luyện qua khóa học "

CHÔNG HÁM TRAI!" do nó tổ chức (Kiếp thế nào)

-Đừng cố tạo ấn tượng nữa! Ko có tác dụng đâu!-Nó lên tiếng làm mất 2 người kia đen thui.

Đánh chén xong xuôi, cả 3 ai về phòng nấy và đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Bắt Cóc

Sáng hôm sau:

-Tất cả đều có mặt rồi chứ?--Cô Lan hô to

-Dạ!--Cả lớp đồng thanh

-Vậy h các e có thể đi chơi bất kì đâu nhưng nhớ là tối nay 8h phải có mặt tại đây để chúng ta tổ chức trò chơi tập thể nha!

-Dạ

-Ko vắng mặt ai nhé!

-Vâng

Xong xuôi, ai theo đường ng nấy đi chơi, mua sắm, đi ăn... Riêng nhóm nó thì Duy nhanh nhẹn phân cấp:

-Đi chơi theo như cặp đi xe hăm qua nha!

-Đc!--Minh, Trâm, Mì, Khánh đồng thanh (Minh vs Mì là vì nghịch cho cặp nó hấn nên mới đi cùng nhau)

-Vậy là đc rồi đi thôi! -Hắn nói

Sau khi phân công nó và hấn bắt đầu cuộc đi chơi ngày hăm nay. Nó chụp rất rất nhiều ảnh, nhiều đến nỗi ảnh lấp đầy hết bộ nhớ của 2 chiếc Iphone, 1 chiếc Ipad và 1 chiếc máy ảnh.

-Biết thế mang thêm 2 cái máy ảnh nữa đi cho xong-Nó than vãn

-Hjij nhieu ảnh thế này sau khi về a sẽ rửa ảnh để treo khắp khu biệt thự ngoại thành luôn.

-Gớm đừng có làm nhieu mà mn hieu lắm

-Hui lắmj? Đừng là z mà!

Một điều đặc biệt của tất cả các tấm ảnh là đều có nó và hấn bởi vì ngay từ đầu hấn đã đe dọa:

-E phải chụp ảnh vs a. Ảnh nào có e là phải có a.

-Nếu ko thì sao?--Nó vênh mặt

-Nếu ko thì mấy tấm ảnh e ôm anh ngủ đấy...-Hắn lường lự

-Lại đe dọa!

-Vậy có đồng ý ko?

-Còn lựa chọn nào khác sao?--Nó méo mặt làm theo

(T/g chỉ kể về nó và hấn thôi nha vì chỗ này chỉ là để dẫn dắt đến sau đây)

Ngày đi chơi kết thúc. Đến tối nó lại đi ăn vs Phong và hấn. Ăn xong cả 3 đến chỗ điểm hẹn của lớp để bắt đầu cuộc vui chơi. Nhưng đang đi thì nó nhận đc 1 tin nhắn từ số lạ: "Hãy đi ra phía bìa rừng gần khu nghỉ mát, tôi có chuyện muốn nói. Nếu ko thì 2 con bn có coi chừng"

-Thôi 2 người đi trc đi, tôi có việc nên sẽ theo sau-Nó quay sang nói vs hấn và Phong

-Đề anh/tnk đi cùng.-Hấn và Phong đồng thanh và nhìn nhau vs ánh mắt chết chóc.

-Tôi tự đi đc. Tôi ko phải là con nít mà suốt ngày cần người đi theo bảo vệ.-Nó lạnh giọng nói

-Thôi đc vậy a đi trc. Bye, 8h gặp.-Hấn thấy hơi lo nhưng cũng ko muốn làm nó tức giận.

-Bye Linh, nhớ cẩn thận nhé.-Phong cũng tạm biệt nó và đi theo hấn

2 "anh hùng" đã đi khỏi, nó đi đến điểm hẹn. Vừa đến nơi, trong lúc nhìn xung quanh tìm người hẹn thì bất ngờ nó pj 1 người bịt khăn tắm thuốc mê liều cao và chi cần 3ph sau nó chưa kịp vùng vẫy đã ngất lịm. Sau đó, nó đc đưa đến 1 nhà kho bỏ hoang trong rừng

*8h, trc cửa khu nghỉ mát-điểm hẹn của lớp nó:

-Việt Anh

-Cố

-Diễm Mì

-Cố

-Huyền Trâm

-Cố

....

Cô giáo đang điểm danh sĩ số của lớp. Còn bọn hấn ko thấy nó đâu thì lo lắng, thấp thỏm ko yên

-Khánh Linh-Cô giáo tiếp tục công việc

.....Im lặng.....

-Khánh Linh-Cô hô to hơn nữa

-Dạ bn ấy ko có ở đây đâu ạ-Hắn lên tiếng

-Uhm tiếp theo: Tổ Uyên

....Im lặng....

-Tổ Uyên có ở đây ko?

-Ko ạ!

Ko thấy Tổ Uyên, cả nhóm bn của nó điều nghĩ đến 1 điều chẳng lành.

-Thôi dc rồi, h cô sẽ phổ biến luật chơi như sau:

Các bn nam sẽ đi tìm các bn nữ dọc bãi cát và xung quang khu nghỉ mát cho đến khi tìm dc bn ấy thì dẫn về đây. Cặp nào tìm dc nhau trc là cặp chiến thắng. Các em hiểu rùi chứ?

-Dạ hiểu-Đồng thanh

-Bây h các bn nam sẽ bốc thăm-Cô vừa nói vừa chia ra 1 hoppj toàn tên các bn nữ

Và kết quả là: - Minh tìm Mi

-Duy Trâm

-Hắn Nó

-Phong Uyên

.....

Hắn hỏi cô giáo:

-Nhưng Khánh Linh và Tổ uyên đã pít luật đầu ạ? Vậy bọn e làm j hà cô

-Vậy cứ coi như 2 bn ấy đã trốn sẵn rồi. Các em bắt đầu đi. Game start-Cô giáo hô to

Hắn và Phong hẹn nhau ra 1 góc khuất. Phong mở lời khi chắc chắn là ko có ai đi theo họ:

-Cậu hẹn tớ ra đây có việc j?

-Cậu thích Linh?-Hắn vào thẳng vấn đề

-Cậu cũng z mà!-Phong cũng đáp lại 1 cách tự tin

-Đừng thế! Vậy chúng ta sẽ đấu tranh công bằng xem ai giành dc tình cảm của Linh nhé!-Hắn ra lời thách đấu

-dc thôi! Và nếu người còn lại ko dc thì chúng ta vẫn sẽ là.....bn tốt chứ?-Phong

-Tất nhiên rồi!-Hắn nói rồi đưa tay ra bắt tay vs Phong

-Đi tìm thôi nào!-Phong nhắc lại nhiệm vụ

-Oke, bye cậu! Giữ lời hứa nhé!-Hắn tạm biệt Phong và đi tìm nó

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tra Tấn

Tại nhà kho cũ kĩ dc đặt sâu trong khu rừng rậm rạp dc bảo vệ bởi 1 vòng vệ sĩ bao quanh.

.....Ăo.....

Một chậu nước tạt thẳng vào mặt nó làm nó lò mò tỉnh. Tổ Uyên đứng trc mặt nó cười 1 cách khinh bỉ.

-Hé lu bn hiền!-Giọng chua chát của mụ phù thủy vang lên. Nó ko trả lời mà chỉ cười nhạt

-Bn thấy món quà của mk thế nào, Khánh Linh?-Vẫn cái giọng kinh tởm đó. Nó im lặng ko ai thèm nhìn vào mặt ả.

-Hừ cũng lì quá nhỉ? Hay tai bn bị đếc đấy? Hay mồm bn câm vậy?-Ả ta tỏ vẻ quan tâm lắm rồi lấy tay véo tai nó và bóp cảm nó thật mạnh. Tiếp theo là "Bóp"-một cái tát giáng xuống mặt nó

-Mày gan cũng to nhì. Trc mặt bọn tiểu thư đây chưa ai dc tỏ cái thái độ đó đâu!-Ả ta tiếp tục độc thoại. Nó vẫn im lặng lại còn nhắm mắt vờ như đã ngủ. Đến h ả ta đã tức điên lên trc thái độ của nó. Ả liền tiếp tát vào mặt nó 3 cái bạt tai đau điếng. Má của nó đỏ ửng lên, sưng tấy lên, in dấu 5 ngón tay của ả, máu đã ri trên khóe miệng. Nhưng nó vẫn ngồi đấy, ko có bất kì 1 lời than vãn nào.

-Mới có 3 cái nên mày vẫn chưa mồm dc đúng ko, đờ con gái lẳng k? -Ả lại tiếp tục. Nó lại cười nhạt, ánh mắt sắc lạnh. Ả ta thật sự ko có đủ tư cách để nói chuyện vs nó.

-Mới dc có một bên. Vậy để bản cô nương cho nướng thêm bên nữa cho cân nh? -Nói rồi ả lại vung tay tát tiếp 3 cái nữa vào mà còn lại của nó. 2 má của nó bây h ko khác j nhau: đỏ, sưng, rát. Rất đau, rất đau nhưng tại sao lại ko có 1 tiếng rên?

-Ak tao quên m là 1 con chó bám theo đuôi của Việt Anh nên mới thế chắc là chưa ảnh hưởng mấy!-Ả tiếp tục lăng mạ nó-Trò chơi vẫn còn rất dài. Đây mới là phần chào hỏi, mở màn thôi nên mày cần chuẩn bị tinh thần đi. Tao cho mày đến đây tạm dừng. Haaaaaa.....-Ả ta phủ tay cười lớn rồi quay bước ra ngoài. Nó nhếch mấp "Cô nói tôi hay nói chính cô vậy?" đó là dòng suy nghĩ ngắn ngủi của nó. Nó biết rằng nó vẫn còn bị hành hạ rất nhiều nhưng biết thì làm dc j khi nó đã bị giam như 1 tù nhân, 2 tay bị khóa vào khóa sắt như chuẩn bị tra tấn. Đáng nài cũng chẳng thoát ra dc. Nó bất lực ngao ngán, chỉ cầu mong mọi người có thể tìm ra nó mà vác xác nó về. (Làm j mà bị quan z chứ?).

10ph sau, mụ phù thủy lại đi vào, tay cầm 1 cái roi bằng da vs những chiếc gai sắc nhọn. Chắc nó đã dc chuẩn bị từ lâu và hum nay dc mang ra sử dụng. Những chiếc gai tua tua như muốn xé da xé thịt người khác. Ả ta cầm roi quát mạnh vào người nó. Vừa quát ả vừa hét lên:

-Cho mày chết cái tội cướp bn trai của tao. Con chó chết, mày phải rút khỏi cuộc đời tao. Mày đã cướp VA của tao, Cướp cả danh hiệu hotgirl đệ nhất trường của tao. Mày đã cướp hết mọi thứ từ tay tao. Từ khi mày xuất hiện mọi thứ của tao đều tan biến. Mày phải chết, phải chết. Haaaaaa.....-Ả quát vào người nó cùng vs những tiếng nói tiếng cười man rợn. Cho đến khi ả đã mệt như cá tay thì mới dừng lại.

-Trò chơi 2 chuẩn bị kết thúc sau màn tạm muối lát nữa. Đến trò thứ ba sẽ là lúc mày dc đi gặp papa thân yêu của mày!-Ả nói xong rồi lại cười như 1 người điên và đi ra ngoài. Bây h nhìn nó ko thể thâm hơn. Toàn thân đã nhuộm đầy máu đỏ tươi, chân tay xước xát hết, đau nhói đến tận canm tim. Nhưng nào đã dc tha. Đến phần hạ màn của trò chơi 2, ả mang vào 1 chậu nước muối tạt vào người nó cái "ĂO" rồi lại lấy muối sát lên những vết xước vì những cái gai kia. Những vết thương đó bây h xối lắm. Toàn thân rã rời, tương trưng như đã xuống đến địa ngục và thìn thấy ánh mắt của tử thần. Nó ko chịu dc nữa rồi, nó làm sao có thể mạnh mẽ dc nữa đây? Nó khẽ rên lên một tiếng đau đớn thâm bại. Nó cảm thấy bất lực lắm rồi. Chỉ 1 tiếng rên của nó lọt vào tai Tổ Uyên lập tức cô ta sướng như điên. ả cười vang 1 cách sung sướng:

-Haaaaaa..... cuối cùng con chó cũng đi đến giới hạn rồi sao? Ko chịu dc nữa ak? Tao tưởng mày ngoan cố lắm mà? Haaaaaaa... Mày hãy đợi màn ba của tao đi! Sẽ rất rất vui đó nha! Haaaaaaa....

Chương 36: Kế Hoạch Giải Cứu

Sau khi lật tung cả khu nghi mật mà vẫn ko thấy thì hần đã ko thể lo lắng hơn. Ở nhà mama nó đang uống nước thì ko biết sao làm rơi cái cốc vỡ tan tành. Mama nó đứng ngồi ko yên. Chiếc cốc vỡ dự báo điều chẳng lành. Bà lấy điện thoại gọi cho nó tới mấy chục cuộc mà vẫn ko có tín hiệu làm bà càng nóng ruột hơn. Bà lấy lại bình tĩnh và gọi điện cho hần:

-Alo, Việt ANh hả?

-Dạ bác có chuyện gì gọi con z?

-Con vs Linh thế nào rồi?

-Bọn con đi chơi nhưng...

-Sao z? KO lẽ...

-Dạ Linh đang mất tích. COn đang đi tìm cô ấy nhưng vẫn chưa có tung tích gì. Con xin lỗi bác.

-Ko thể trách con đc. Bây h con huy động người của nhà hàng đi tìm Linh giúp bác. Bác sẽ lập tức về nước ngay.

-Dạ con biết rồi.

Đó là cuộc đối thoại qua điện thoại vs 2 chất giọng lo lắng. Hần tắt điện thoại và nhắng lên. "Ừa sao mk lại đi đến đây nhỉ" Hần thầm nghĩ khi đang đứng trc bia rừng.

-Đây chẳng phải là gậy của Linh sao? Sao lại có mỗi 1 chiếc? Đây là.....Khăn tắm đợc? Vậy là điều mk lo lắng đã xảy ra. Tổ Uyên đã bắt Linh đi? -Hần nhặt chiếc gậy lên và quay về khu nghi mật rồi gọi điện cho Phong và nhóm bn:

-Linh đã bị bắt cóc rồi. Về ngay khu resort. NGAY LÚÔN VÀ NHANH!!!

"Rup" Cả bọn chưa kịp tiêu hóa hết thì hần đã tắt. Sau khi đã nuốt trôi thì tất cả hoang mang và chạy về ngay.

-Linh! Linh! Đầu rồi? -Mì và Trâm chạy vào phòng nó tìm khắp nơi ko thấy thì ngồi xuống khóc nức nở. -Linh, mày ra đây cho t. T ko thích chơi trốn tìm mà!

-Ko thể nào! Ko thể! -Phong cứng đờ người, tìm quần thất

-Mọi người có im hết đi ko? tới gọi mọi người về để tìm cách giải quyết chứ ko phải để khóc lóc đâu! -Hần tức giận quát

-Thôi mọi người bình tĩnh đi. Việt ANh nói đúng đó! -Khánh mặc dù rất buồn nhưng anh luôn rất bình tĩnh trong mọi tình huống

SAu khi tất cả đã ngồi vào bàn thì hần mới lên tiếng:

-Bây h chúng ta lấy máy định vị dò tìm tín hiệu của điện thoại Linh và Tổ Uyên xem sao.

-Ý cậu là....-Mình đang ngờ ngợ ra chuyện

-Đúng theo tôi tất cả là do tổ Uyên gây ra.

-Tít tít tít-Hà, máy Linh ko có tín hiệu-Mì hốt hoảng

-Máy con à kia cũng ko có-Duy cũng báo cáo

-Vậy chẳng lẽ... Linh đã bị ném xuống biển rồi sao? -Trâm kêu vang lên

-Vậy cả Tổ Uyên cũng xuống biển cùng chắc. Vk ngốc quá rồi đó.-Duy trấn an Trâm

-Máy của cả 2 đều ko có tín hiệu mà tôi lại tìm thấy chiếc gậy của Lin ở bia rừng. Vậy chỉ có thể là Linh bị bị thuốc mê và bắt vào rừng-Hần suy đoán

-Cũng có lẽ-Phong đồng tình

-Vậy mọi người chuẩn bị đi chúng ta sẽ đi cứu Linh.-Hần nói rồi về phòng thay đồ. Mọi người cũng z.

Sau đó, 7 người mặc áo đen quần đen đi sâu vào trong khu rừng đó.

-Chắc là trong cáo nhà hoang đó rồi.-Hần chỉ tay về phía nhà kho rồi phân công:-Ở ngoài có khá nhiều người nên mọi người hãy ở ngoài đánh bọn chúng, còn tôi và Phong đi vào cứu Linh-Quay qua Phong-Cậu dẹp đường tôi vào nói chuyện vs cô à xem sao.

-Oke, let's go-Cả bọn đồng thanh rồi những âm thanh như Bình, bốp , bíp vang lên. Khung cảnh thật hỗn độn.

-Trâm ak, ck tự hào vì vk quá đĩ! Ko ngờ vk lại giỏi võ như vậy đó.-Duy vừa đánh vừa hớn hờ nhìn Trâm

-Vk của ck mà lại!-Trâm tươi ko kém

-Khieép! 2 người tập trung tôi nhò-Khánh reu

-Mì.....Cần thận!-Mình chạy ra đỡ cho Mì 1 gậy đánh lên

-AI cần anh giúp z hả? -Mì lo lắng trách móc Minh rồi : Bốp ... bốp... bốp. Bọn vs sẽ đã đồ rập hết trc sự ngỡ ngàng của Minh. KHánh thì ngang tàn ko kém. TRong khi đó, Phong đang dẹp hết mấy tên cỏ rác trong nhà kho để hần lên vào.

Tại nơi giam cầm nó. Lúc này thì không khí vô cùng căng thẳng. Tổ Uyên cầm khẩu súng trên tay vuốt ve và nói:

-Để xem khẩu súng này có đưa con cho như này về vs con chó bố hay ko? Máy thích 2 trò trc của tao ko? Đây đã là trò cuối mất rồi. Chán nhì? Sau màn này thì tao sẽ là người đẹp nhất, tao là vk của V.A. Mấy sẽ chết. Haaaaaa.....-À ta cười vang khắp căn phòng nhỏ. Nó nhếch môi. Thân hình nó bây h thâm lam rồi đến cựa quậy còn khó khăn nên ko thể phản kháng đc. Toàn thân vẫn tiếp tục rì máu.

-Đến h đẹp rồi! Hạ màn nào!-À ta cười khinh bỉ kéo cò, dương súng vào thẳng người nó và ĐOÀNG

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cấp Cứu

ĐOÀNG

Tiếng súng nổ vang trời. Nó nhắm tịt mắt lại. Ở ngoài, mọi người nghe thấy tiếng súng thì hoàn toàn sục đổ. Phong và Khánh hoang mang:

-Chẳng lẽ...

Lúc này, Trâm và Mi ngồi thụp xuống khóc ko ra nước mắt. Trong phòng, thời gian như ngưng đọng. Đứng! Nó cảm thấy rất đau. Phải! Rất rất đau. Nhưng ko hề đau về thể xác. Ko có 1 vết thương do súng nào trên người. Tim thất lại và cảm thấy mất mát. Nó từ từ mở mắt. Là hân, hân đã đỡ đạn cho nó sao? Hân chỉ pị bắn vào chân và tay nhưng cũng đã quá kiệt sức đánh những tên vệ sĩ để dc vào đây. Máu cứ thế mà ứa ra. Hân cố lê đến chỗ nó và lấy tay sờ lên mặt nó:

-Em ko sao chứ? -Nói xong hân ngất lịm. Nước mắt nó cứ trào ra ko ngớt. Nó hét lên:

-Việt Anh!

Vì trong phong chỉ có ánh sáng của bóng đèn nhỏ nên Tổ Uyên tưởng rằng hân pị bắn chết. Ầ dựa người vào tường và khóc thảm thiết:

-Em ko có ý! Em ko có ý! Ko phải tại em. Là tại nó! Em ko giết anh! Ko phải em! HUUUUUUUUUU...

Ả đã mất hết lý trí. Ả ko làm chủ bản thân nên đã tự rút súng và kết liễu đời mk. "ĐOÀNG" Tiếng nổ lại vang lên. Đúng lúc đó thì cảnh sát và tụi Mi cũng chạy vào. Phong nhanh chóng bế nó. Duy và Minh thì điu hân ra xe. Khánh gọi điện đến bệnh viện để chuẩn bị tlc. Còn Mi và Trâm chạy theo nó.

Tại bệnh viện thuộc chi nhánh của nhà hân, đội ngũ y bác sĩ gọi nhất đã dc triệu tập và xếp hàng dài ở ngoài cổng đợi 2 bệnh nhân Vip sắp dc đưa vào. Chiếc ô tô đỗ trc cổng bệnh viện. Nó và hân nhanh chóng dc đưa vào phòng cấp cứu, cả bọn ngồi ngoài ko yên. Khánh và Phong ngồi bất động một chỗ, ánh mắt mang tia u ám lạnh lẽo. Mi và Trâm cứ đi đi lại lại trc cửa phòng, nước mắt ko ngừng chảy ra. Minh và Duy nhìn mà đau xót. Duy ôm Trâm vào lòng an ủi.

-Vlk ak chắc ko sao đâu! Vlk đừng lo!

-Nhưng mà vk sợ... HUUUUUUUUUUU... -Trâm lại nức nở.

-Ngoan nào, ck ở đây vk rùi mà! Nhất định, nhất định họ sẽ ko sao đâu!

Minh kéo tay Mi ngồi xuống. Cậu nắm chặt lấy bàn tay đã nắm chặt đến nỗi bật máu kia, đặt đầu cô tựa vào vai mình và vuốt mái tóc của cô. Bấy h Minh chẳng biết làm j khác cả. Cậu sợ nếu cậu an ủi thì cô sẽ càng khóc nhiều hơn. Nhìn Mi như z cậu cũng buồn lĩm. Chắc là cậu đã thích cô mất rồi.

Một lúc sau thì 2 mama hót hải chạy vào:

-2 đứa nó sao rồi?

Im lặng, ko 1 tiếng trả lời. Khung cảnh thật thê thương.

-Tôi hỏi 2 đứa nó sao rồi! -Bà Mai hét lên

-Mama bình tĩnh đi! Em con và VA đang trong phòng cấp cứu chưa ra thì làm sao mà tụi con pít dc! -Khánh nói vs giọng buồn rầu và ôm lấy bà

Một tiếng sau, đèn báo ở phòng hân vụt tắt, bác sĩ đi ra vs khuôn mặt mệt mỏi nhưng cực kì vui mừng:

-Dạ, chào bà chủ! -BS cúi người

-Đc rồi. Giờ nói xem con trai ta sao rồi? -Bà Hiền lo lắng. Bác sĩ cười đáp:

-Rất may là viên đạn chỉ bắn trúng tay và chân nên ko có j đáng lo. Chúng tôi đã gấp dc viên đạn ra khỏi cơ thể và chuyển cậu chủ qua phòng hồi sức. Chỉ cần 20-30ph nữa sẽ tỉnh lại ngay. Mọi người ko phải quá lo.

-Cảm ơn ông! -Bà Hiền

-Dạ ko có j. Đây là bồn phận của chúng tôi. Tôi xin phép. -BS lại cúi chào rồi đi.

Dù piết hân đã ổn nhưng mọi người vẫn chẳng vui chút nào vì còn 1 người nữa chưa có động tĩnh j. Ko piết nó có xảy ra chuyện j ko đấy.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

2 tiếng sau.....rồi 2 tiếng nữa.....đã 5 tiếng rồi mà phòng nó vẫn chưa mở. Không khí ngoài hành lang rất là căng thẳng. Sau khi tỉnh lại pít là nó vẫn còn ở trong thì hân nhất quyết đòi ngồi đó chờ, ko ai có thể ngăn cản dc hân. Hân sợ sẽ mất nó. Cuối cùng thì cánh cửa cũng mở ra. Nữ bác sĩ trẻ cúi chào bà Hiền. Hân chạy ngay ra và hỏi (Ưa tưởng chân pị đạn bắn mà vẫn chạy dc sao?):

-Cô ấy sao rồi?

-Dạ thưa cậu chủ, tiểu thư đã pị chảy xước khắp cơ thể do pị đánh = vật nhọn. Ngay sau đó còn pị sát muối và ở trong 1 điều kiện ẩm ướt gây ra nhiễm trùng. Chúng tôi đã cố gắng hết sức để sát trùng cho cô ấy nên tạm thời những vết thương đó ko đáng lo ngại và chắc chắn ko để lại sẹo, chỉ cần 1-2 ngày lên da là sẽ trở lại bình thường thôi. Nhưng điều đáng lo ngại ở đây là.... -Về mặt của BS có chút lo lắng, sợ hãi. Cô ta cúi mặt xuống. Tất cả đang rất hồi hộp.

-Cô có nói nhanh đi ko? -Đồng thanh gặng đứ.

-Dạ tiểu thư do chấn động tâm lí nên dẫn đến tình trạng hôn mê. Chúng tôi ko thể chắc chắn bao h tiểu thư có thể tỉnh lại. Có thể là 1 ngày, 1 tuần, 1 tháng hay 1 năm hoặc nhieu hơn. Chúng tôi đã cố gắng hết sức. Tôi xin phép. -Bác sĩ nói rồi rồi đi.

Bà Mai nắm chặt tay, nghiến răng rít lên:

-Ai? Ai đã làm ra chuyện này?

-DẠ là do Tổ Uyên. Nhưng cô ta đã tự tử rồi ạ. -Mi

-Khánh! Con đuổi cô bố cô ta ra khỏi công ti cho mẹ. Làm cho nhà cô ta sục đổ!

-Vâng con biết rồi.

Một

tuần nữa lại trôi qua. Như z là đã 2 tuần rồi mà nó vẫn chưa tỉnh lại. Phong định nghỉ học để cùng hân thay phiên chăm sóc cho nó nhưng hân ko chịu. Cả trường khi thấy vắng bóng của công chúa và hoàng tử thì đứng ngồi ko yên. Cả nhóm bn của nó thì lo lắng đến nỗi học mà cứ ngơ ngác ngác nhìn ra ngoài, ko hề để ý đến bài giảng, tâm hồn treo trên ngọn cây Mất của Mi và Trâm đã sung húp do khóc nhiều mặc dù Minh và Duy cố an ủi đến gãy lưỡi. 2 mama mất ăn mất ngủ vì nó. Đường như tình trạng của nó có ảnh hưởng rất lớn đối vs mọi người. Thậm tệ nhất vẫn là hân. Hân h chỉ có thể miêu tả = 1 từ thảm hại. Nhìn hân ko khác j 1 thằng nghiện hút cả. Gương mặt xanh xao, hốc hác. Quần áo xộc xệch. Com ko ăn 1 hạt. "Tiết kiệm" bằng cách uống nước thay com. Suốt ngày ngồi bên giường bệnh của nó, nắm lấy đôi bàn tay ngọc ngà kia và nói xằng như người mất hồn. Nói đến khát khô cổ rồi vẫn nói, có khi còn ngất lúc nào ko pít nhưng khi tỉnh dậy lại tiếp tục 'sự nghiệp' của mình. Hân bây h ko còn là 1 hotboy, 1 hoàng tử nữa. Mặc dù mọi người có khuyến đến rất cố đi chẳng nữa thì hân vẫn thế.

-Linh ak! Em có nghe anh nói ko z? Em có thể mau tỉnh lại nhìn anh ko? Em có cần hành hạ anh đến mức này ko?

-Linh ak! Mọi người lo cho em nhiều lắm đó. Em mà ko tỉnh lại là mọi người sẽ giận em đó. Mau tỉnh lại đi nha!

-Linh ời! Em có pít anh đau thế nào khi nhìn em như z ko hả? Tại sao em ko tỉnh lại mà nhìn anh đi chứ?

-Khánh Linh ak! Em mau mở mắt ra đi! Em nhắm tâm nhìn anh như z sao?

-Khánh Linh! Em ngoan ngoan tinh lại đi nào. Em chỉ cần mở mắt ra nhìn anh thôi anh sẽ làm rất nhiều món ngon cho em ăn. Anh sẽ cùng em đến cánh đồng hoa bồ công anh chơi. Anh sẽ ko bắt nạt em nữa. Anh hứa đó! Anh hứa!

.....Bla Bla.....

Hắn cứ thế, cứ độc thoại 1 mình. Nói như 1 người mê sảng. Mọi người đứng ngoài nhìn mà thấy xót xa, nước mắt ko tự chủ mà rơi là chảy xuống nền gạch hoa lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tỉnh Lại

Lại một hum nữa trời quạ, tối hôm trc hắn bị ngất nên dc đưa về nhà truyền nước và chất dinh dưỡng. Bà Mai đã thay hắn ở đây trông nó. Nắng mùa đông yếu ớt chiếu vào phòng. Tay nó cử động nhẹ làm bà Mai giật mk tỉnh giấc.-Con tỉnh rồi àk, thấy sao rồi, còn đau ko, có pít mọi người lo lắng thế nào ko mà h mới tỉnh hả?-Bà mừng đến nỗi rót nước mắt

-Mama khóc đấy hả? Mama hỏi nhiều z con pít trả lời sao?

-Hhij tại mama zui quá ấy mà!

-Hhij con tỉnh từ hum qua rồi nhưng nhìn VA ngủ con ko tiện đánh thức. Mà nhìn anh ta thậm tệ quá mẹ ha!

-Tại con chứ ài! Vì lo lắng cho con mà nó ko ăn uống j nên xanh xao như nng sắp chết ấy. Mà con pít ko? Nó cho người treo dây ảnh của con vs nó ở căn biệt thự ngoại thành lúc 2 đứa đi chơi đấy. Nhìn 2 đứa cute ghê lun đó! Thời để mẹ đi gọi bác sĩ rồi thông báo cho mọi người nhé!-Bà Mai nói 1 tràng dài.

-Mama đừng thông báo vs mọi người vội! Cứ gọi bác sĩ khám xong rồi con nhớ mẹ 1 chuyện!

-Đc đợi mẹ xú.

Bà Mai nói rồi chạy đi gọi bác sĩ. Khám xong, bác sĩ bảo:

-Tiểu thư đã ko sao rồi, chỉ cần tĩnh dưỡng khỏe lại là ổn. Thế mà tiểu thư làm cho thiếu gia nhà tôi khôn khổ, chết lên chết xuống vì người.

-Dạ cảm ơn bác sĩ!

-Vâng chào tiểu thư tôi đi!-Bác sĩ cúi chào rồi ra ngoài.

-Con có việc j muốn nhờ mẹ sao?-Bà Mai tò mò

-Con muốn người tiếp theo pít con tỉnh là cậu ta! Dù sao thì cũng vất vả cho cậu ta khi phải chăm sóc con.

-Ý con là VA?

-Dạ phải. Nhưng con ko muốn nhìn thấy bộ dạng hắn như z đâu.

-Vậy mama phải làm sao?

-Mama chỉ cần đến mắng cho cậu ta 1 trận là oke ngay. Nhớ là phải diễn cho đạt vào ko là con ngất tiếp đấy!

-Đây là đang hăm dọa mẹ sao? CÁi con bé này thật tỉnh. Nhưng mama thấy tội nghiệp thằng bé lắm!

-Tội j mà tội! Hắn ko tội hắn thì thôi mama tội làm j cho mệt. Thôi ma đi đi. Nhớ rặn cả bác sĩ ko dc phò cho ai pít nữa đấy!

-Đc rồi, pít rồi. Bye con, ngủ tí đi!

-Dạ bye mẹ, mọi chuyện nhờ mẹ.

-Rồi rồi!

Sau khi dặn dò bác sĩ xong thì bà Mai đến biệt thự nhà họ Trần. Trong phòng khách, bà Hiền đang đứng ngồi ko yên, đi đi lại lại tìm cách cho đứa con trai mk tỉnh lại.

-Hey chào bà! Tôi nhờ bà một chuyện dc ko?-Bà Mai Đến thì thẳm vào tai bà Hiền (Nhưng t/g đã nghe dc hehe)

-SAo? Có chuyện j z?

-Tôi sẽ làm cho con bà tỉnh lại. Ko còn như những ngày trc nữa.

-Bằng cách nào z?

-Chỉu nó 1 trận!

-Hà?

-Đừng ngạc nhiên. Đây ko phải ý của tôi! Đồng ý chứ?

-Đc rồi. Miễn có tác dụng là ok!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Xong Đòi Firstkiss

CáchBà Mai mở phòng hắn cũng là lúc hắn tỉnh dậy. Vứt ngay thiết bị truyền nước đi, hắn định lao đến bệnh viện thì bà Mai lên tiếng:

-Cậu đứng lại đó cho tôi!

Hắn hơi sững lại đợi câu nói tiếp theo của bà. Bà Mai quát nguyên 1 tràng:

-Cậu có thôi ngay đi ko? Cậu nghĩ cậu bỏ ăn bỏ ngủ để chăm sóc cho Linh thì nó sẽ tỉnh lại sao? Liệu nó có muốn tỉnh lại để nhìn thấy 1 người như cậu bây h? Tôi còn sợ nó sẽ hốt cái về mặt xanh xao, tiểu tụy này cậu cậu mà ko dám tỉnh lại á! Cậu nghe cho rõ đây. Cậu mà ko ăn hết bát cháo này-chỉ tay vào bát cháo bà Hiền mới mang vào-và đi tắm rửa sạch sẽ, chải chuốt lại thành 1 vị hoàng tử như trc thì đứng áo tương đến việc tôi sẽ cho cậu vào bệnh viện thăm con bé.-Sau khi nói xong thì bà bỏ ra ngoài cùng bà Hiền để lại hắn 1 mk trong phòng. Hắn lăm bằm:

-Đừng, bác nói rất đúng, con sẽ nghe lời bác.-Hắn bình tĩnh ăn hết bát cháo nóng rồi đi tắm. Lát sau hắn bước xuống nhà. Hotboy ngày nào đã trở lại. Chiếc áo màu xanh rêu cùng sắc mặt hồng hào làm hắn càng đẹp hơn. Hai bà nhìn nhau rồi gật đầu mỉm cười:

-Tôi ko ngờ bà lại siêu z đó. Cảm hóa đc thằng con trai của tôi ko dễ đâu. Cảm phục, cảm phục!-Bà Hiền nhìn thái độ của hần mà ko ngừng ca tụng bà Mai.

-Đấy ko phải chủ kiến của tôi đâu! Tôi cũng chẳng nở mắng thẳng bé như z.

-Vậy đó là ý kiến của ai?

-Lát nữa bà sẽ biết mà.

-Làm j mà phải bí mật dữ z.

Cuộc nói chuyện tạm dừng và cả 3 người cùng tới bệnh viện.

Cạch...hần mở cửa phòng nó rồi bước vào, ngồi cạnh giường bệnh của nó mỉm cười:

-Hey! Em mở mắt ra nhìn anh nè! Anh đã trở lại và lợi hại hơn xưa. Hìhì. Mau tỉnh lại nha! Nếu em mà chịu tình anh sẽ thực hiện tất cả những j anh nói.

-Thật ko?-Nó nói.

-Thật! Thề luôn!

-Kể cả việc nấu ăn ấy hả?

-Tất nhiên-Hần trả lời xong thì giật mk:-Ai nói đấy nh?

-Em nè!-Nó mở mắt ra. Hần sung sướng ôm trầm lấy nó.

-Khụ...khụ...khụ. Nghệt...nghệt thôi-hần vội bỏ người nó ra. Nó hét um lên (Trời mới tỉnh mà sao sung dễ sợ):

-Này, anh vô duyên vừa thôi chứ! Đã cướp đi cái nắm tay đầu của tôi, cái ôm đầu của tôi, h lại cướp luôn cái ôm thứ 2 của tôi. Anh có muốn chết ko hà. aaaaaaaaaaaaa...(Trời tỉnh kĩ dữ z bà chị)

-Em có tin anh cướp luôn cả cái firstkiss của em ko?-Hần cười gian. Nó hất hàm:

-Tôi thách anh đó!-(Sai lầm sai lầm)-Nó vừa nói xong thì hần đã cúi xuống và tất nhiên là môi chạm môi. Thế thôi đi đòi cái firstkiss. Nó tròn tròn mắt và đẩy hần ra:

-Aaaaaaaaaaaaaaaaa...Tên biến thái! Ra ngoài cho tôi nhanh! Ôi mẹ ơi xong đời bộ sưu tập những cái first của con.-Nó vừa hét vừa lấy gối đập vào người hần. Hần cười khoái chí rồi chuồn lẹ ra ngoài ko thèm chào 2 mama đang đứng trc cửa khúc khích:

-Thật ko ngờ con bà cắt giữu kinh thế! nào là cái nắm tay đầu, cái ôm đầu và cả cái hôn đầu. Con tôi thật vinh hạnh khi chiếm đc hết tất cả.-Bà Hiền

-Hehe con bà thật giỏi đó. Ak mà kế hoạch đó là do con tôi bày ra.

-Vậy sao? Chắc con tôi đã yo con bà òi đó.

-Tôi cug biết Linh bắt đầu có t/c vs VA nhưng tôi sợ nó ko chấp nhận.

-Hà? Tôi ko hiểu.

Mặt bà Mai lảng xuống, giọng trầm đi, bà khẽ kể:

-Ngày xưa khi nó mất ba, nó đã nói rằng cả đời nó ko yo ai nữa bởi vì nó sợ ng nó yo lại bỏ nó mà đi như ba nó rồi khỏi mẹ con tôi z.

-Dùng lo, tôi tin rằng con tôi sẽ chinh phục đc nàng công chúa nhỏ này.

-Tôi cũng mong z!

-Thôi chúng ta cùng vào thăm con bé!

-Đi!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41

-Alo-Mi bắt máy.....

-Cái j?-Mi hét lên

.....

-Tình bao h?-Vẫn cái volum đó

.....

-Hừ, sao ko báo sớm? Lát tới đến thì chết vs tôi.

Tắt điện thoại Mi quay sang bọn kia về mặt hết sức vui mừng:

-Khánh Linh nó tình òi đó!

-Cái j? Tình bao h?

-Tối qua!

-SAo ko báo sớm?

-Thế mới chết! Thôi h vào thăm nó đi.

-Đc đi thôi.

Thế là cả bọn dòng dòng ra khỏi lớp và tới bệnh viện. Mi nháy vào phòng bệnh của nó hùng hổ hét:

-Con kia sao m tình mà giấu bn bè thế hả? Có biết tới qua tao mất ngủ vì m ko?

-Hức ,, hức,,,,, Đùng...hức....đó!-Trâm sụt sịt. Hần kéo tay áo Mi:

-Cậu nói to quá làm Linh xù rồi kìa!

-Cái j cơ? Tôi...tôi xin lỗi! Linh, Linh tỉnh lại, tỉnh lại.

-Hìhì. Có thể chứ!-Nó mở mắt ra và lè lưỡi trêu Mi

-À à dám lừa tôi hả? Chết này, chết này!-Vừa nói Mi vừa cù lên nó.

-Thôi haaaaa...thôi mà...haaaaaa...-Nó cười chảy nước mắt

-Thôi mà Mi. Linh đang bệnh đó!-Phong và hần ngăn.

-À à 2 người làm anh hùng cứu mỹ nhân đó hả?-Mi cười gian

-Đúng đó thì sao?

-Thôi đừng có chèn ép Mi z chứ.-Minh

-Ê tưởng 2 ông bà ko độ trời chung cơ mà sao hum nay lại bệnh nhau chăm chấp thế. Chắc chắc chuyện j đã xảy ra z?-Khánh làm mặt hình sự, tay xoa cằm suy đoán.

-Mọi người mãi cãi nhau quên mất bệnh nhân rồi ak?-Nó giận dỗi

-Thôi mà công chúa xinh đẹp, dễ thương, cần j để bọn tôi phục vụ?-Cả bọn xúm lại nắm chân bóp tay cho nó, giọng ngọt sớt

-Tôi đói, cà khát nữa.

-Ak chờ 1 xíu có liền-Nói xong cả bọn xô nhau chạy thật nhanh xuống căn tin mua đồ ăn cho nó. 2 mama đứng nhìn hết mọi chuyện rồi bật cười:

-Đấy con thấy bọn nó lo cho con đến mức nào chưa?-Bà Mai

-Con mà ngất thêm hôn nữa chắc 2 mama và cả bọn đó ngất theo con luôn quá.-Bà Hiền hùa theo

-Dạ, 2 mama cứ nói quá lời. Thỉnh thoảng mới làm người ốm dc mấy hôm phải hưởng thụ và hành hạ người khác 1 xíu cho đã chứ!

-Cái con bé này!-2mama kí đầu nó rồi cười vang

-Hành trình gìn giữ bộ sưu tập first của con đến đâu rồi?-Bà Mai cố nhịn cười trêu nó

-Huuuuu...Mẹ ơi mắt hết òi. Tên đó lợi hại quá mà!-Nó mếu máo

-Hìhì...sao nó ko cướp luôn cả con đi cho mama nhớ nhì?-Bà Mai cười lớn

-Aaaaaaaaaaaaa... Mama ko thương con nữa hà mà muốn đuổi con đi vậy.

-Đâu phải bà ấy ko thương con nữa đâu!-Bà Hiền xoa tay-Bà ấy muốn con về nhà ta để con có 2 mama ấy mà!

-Đúng đó! Ko phải 2 mama sẽ thương con nhiều hơn 1 mama hay sao?-Bà mai

-Hic, hic, 2 mama lại hùa nhau ăn hiếp con đấy ak?

-Haaaa...Vậy là con nhận ta là mẹ chồng rồi nhá!-Bà Hiền vỗ tay

-Bác lại trêu con!-Nó già vồ dỗi

-Thôi thôi mà! Hìhì ko trêu con nữa. 2 chúng ta có việc phải đi ttr đây. Lát nữa con bảo bọn kia làm thủ tục xuất viện cho nha!-Bà Mai chào tạm biệt nó

-Dạ thôi bye bye mama và BẮC ạ!-Nó nhún mạnh làm bà Hiền bật cười

-Bye con đầu nha! Con trai ta thật giỏi mới cướp dc mấy cái first của con đúng ko?-Nói thật nhanh rồi 2 bà chuẩn lẹ

Nó mỉm cười v độ teen của 2 bà mẹ. Rồi bắt giắc nhớ đến cái firstkiss của mk, thật là ngọt ngào, mật nó đó ứng.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Buổi chiều, sau khi xuất viện, tất cả đều tập trung tại biệt thự nhà họ Nguyễn. Theo lời hứa năm xưa, ak chết hôm xưa, hần đc giao trọng trách cực kì cao cả. Đó là làm "1 bà nội trợ đảm đang" để phục vụ cho cái bao tử của 10 con người. 2 h, nó đưa cho hần 1 tờ thực đơn dài 3 trang gồm 15 món của 15 nước nổi tiếng nhất trên thế giới và đặc biệt những món đó vô cùng "đế nâu". Nhìn tờ thực đơn do chính tay nó viết mà hần xuyết xoa "Trời ơi sao hành con dữ z nè?"Cả bọn cùng 2 mama an nhàn ngồi trên phòng khách để nhâm nhi trà, hoa quả, bánh kẹo và cùng xem phim để hần lui thú 1 mk trong nhà bếp rộng lớn. (Ôi chộ oi t/g nghe mà tội nghiệp quá!//////////Hần: ko pít tại ai mà đẩy ra nóng nẩy này đâu!//////////T/g đầu biết, ai biểu đẩy hừa vs chị Linh làm chi, hờ hờ...)

Một đặc ddiem kì lạ mà nó để ý từ sáng đến h là lúc nào Minh và Mi cũng kề bề bên nhau nhưng ko thấy tên lửa hay quả bom nguyên tử nào bắn ra. "Chắc chắc ko pít lại có chuyện j rồi đây" Nó nghĩ thầm rồi lấy tay quơ 1 cái làm cho chén nước đổ vào người Mi. Nó rồi rít:

-Sorry. Sorry baby, tớ ko cố ý!

-Ko có sao, để tôi đi thay bộ khác. Cho tôi mượn 1 bộ nha!-Mi thì nhẹ nhàng xoa tay. Còn Minh thì la hét om xòm (Có đổ vào người anh này đâu nhì???):

-Nè làm cái j z hả? Có pít là bà vừa làm bẩn áo Mi ko? Có pít là nếu nó là nước nóng thì sẽ nguy hiểm cho Mi của tôi đến đâu ko? Chi xin lỗi thôi là xong sao?

Nó nháy mắt vs Trâm rồi cả 2 phá lên cười lớn. Mi thì ngưng đó mặt gật gật tay áo Minh ra hiệu im lặng. Minh háit hảm về phía nó:

-Cười j mà cười.

-Haaaaaaaa... Linh làm đổ vào áo của Mi chứ có đổ vào áo ông đâu là la om xòm z? Nó bảo là ko sao còn ông thì kêu um lên. Haaaaaaa...Ôi chộ ôi đau bụng quá đi! Haaa...Mi ơi, t nhìn mặt mày h thành quả cà chua chín rồi đó. Haaaaaaaa...-Trâm ôm bụng cười sặc sụa

-Haaaaaaaa...Trâm và Duy nói ko sai mà "Ghét của nào trời trao của ấy". Cuối cùng thì cái con sư tử hà động của chúng ta cũng có người rước đi. Haaaaaaa...-Nó cũng ko khác Trâm là mấy.

-Nè, 2 bà già đừ chưa hả? Tôi là tôi giận 2 bà đó nha!-Mi khoan tay ttr ngực. Nó và Trâm làm mặt cún con:

-Thôi mà Mi xinh gái! Tội này sorry bà nha!

Duy đứng đấy vỗ vai Minh góp vui:

-Thế ông đã tỏ tình chưa?

-Chưa.-Mình lắc đầu

-Trời ơi nhanh nhanh lên chứ!-Cả bọn đồng thanh rồi cười lớn làm cho 2 nhân vật chính một lần nữa đỏ mặt

-Đề tui vào xem cái đồ...-Nó đang định nói thì bị bà Mai chặn họng

-Đồ j con.

-Ak cái đồ ăn mà VA nấu đã chín chưa ấy mà. Đã 4 tiếng rồi mà vẫn chưa xong nữa.

(Trời ơi bỏ anh ấy dưới bếp 4 tiếng đồng hồ 1 mk mà còn định nó ăn ậ cái đồ chết bầm sao? T/g "thương" anh lắm cơ @_@)

Mặt hần bấy h đã đen xì. Nếu ko nhìn kĩ chắc tưởng cục than quá. Nó vỗ vai:

-Hey! Xong chưa z? Có cần tòi giúp j ko?

-Em vừa nói j á?

-Ak chết! Anh có cần em giúp j ko ạ?~Kéo dài hết sức có thể. Hần nhéo mũi nó và nói:

-Cho em giúp để em phá tan tành cái bếp này ra ak? Anh tiếc tiền của mẹ vk lắm

-Hơ ai là mẹ vk anh z?

-Mẹ em đó!

-Hơ hơ mẹ c có 1 đứa con gái nữa sao?

-Thời thôi em lên nhà đi để anh tiếp tục.

-Ko cần giúp j thật ak?

-Cho em giúp sợ mấy món anh nấu thành vật thể lạ thì chết!-Hần nghĩ đến cái hôm đc thưởng thức "sơn hào hải vị" do nó nấu mà dùng mình

-Sax, ko thích thì thôi! Nấu tiếp đi nhé. Nhanh nhanh lên em đoi!-Nó nói rồi quay bước lên phòng khách.

"Ko nấu thì ở đây nói chuyện vs anh cũng đc mà!" Hần nghĩ rồi tiếp tục công việc

(Cho t/g hỏi ai vừa mới đuổi chị ấy lên nhĩ?////////Đầu có ai đuổi đầu?//////// Thế cái câu "em lên nhà đi" là của ai z?////////Sax ko thèm chuyện vs t/g nữa)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

30ph sau có tiếng hần gọi:-Cả nhà ơi xuống ăn cơm!

-Wow, chín ời kia. Chờ muốn chết!-Nó nói rồi chạy thật nhanh xuống bếp làm cả nhà bật cười.

-Trời ơi ngon quá!-Nó thốt lên rồi quay sang hần:-Cảm ơn anh nhiiu!

-Thời đc rồi cả nhà ăn cơm vui vẻ!-Bà Mai lên tiếng để bắt đầu bữa cơm.

-Dạ! Chúng cháu mời 2 bác ăn cơm, cả nhà ăn cơm ạ!-Tất cả đồng thanh rồi cùng oánh chén. Ăn xong, tất cả ra sofa nói chuyện. (Ủa bát đĩa thì ai rửa z?////////Máy!!!)

-Hum nay ngày bao nhiêu nui ấy nhĩ?-Mi khởi sướng

-2/12! Có thể cũng hoi!-Mình cốc đầu Mi phát. Mi tức giận hét nguyên một tràng vào mặt Minh làm mọi người ra sức bịt tai:

-Ê! Ông vô duyên vừa thôi chứ? Có biết là mỗi lần ông cốc đầu tôi là IQ của tôi giảm đi đáng kể ko? Bộ hay là ông ghen tị vs chỉ số IQ cao ngất ngưỡng của tôi nên có ý định hãm hại nhữ z hả? Tôi hỏi cũng phải có lí do chứ. Hừ... (Ồ, t/g tưởng lúc này bênh nhau kìm mừ sao h lại ra thế này? Kiểu này lại có chiến tranh ời)

-Trời ơi con gái j đầu mà như sư từ cái ấy thể nào cũng ế già cho coi!-Mình lăm bầm

-Ông nói cái j cơ?-Mi ngoáy ngoáy lỗ tai

-Hjhi, ông nói là sợ Mi ế già nên thấy thương mà rước Mi về ấy mừ!-Nó nói bóp méo sự thật

-Mình ak, ông cứ liệu hồn ko là tôi cắt đấy!-Mi cười gian, vẽ mặt cực nguy hiểm

-Eo, Mi mắt dạy quá!-Trầm bịt miệng mk

-Ồ tui báo cắt cổ mà bà nghĩ đi đâu z!-Mi làm mặt ngây thơ vô tội làm Trầm đỏ mặt

-Nào thôi thôi Mi định nói j thì nói đi!-Bà Mai giảng hòa

-Hôm nay là ngày 2/12. Vậy sinh nhật Khánh Linh ngày bao nhiêu?~Mi tiếp tục

-22/12-Hần và Phong nhanh nhẹn đáp

-oh z là sắp đến sn bà nui hả?~Trầm quay sang nó

-Còn lâu. Tân 20 ngày nữa mà. Nhắc đến chi cho mệt-Nó xua xua tay

-Ấy sao con lại nói z? Ai cũng zui khi đến sn còn con thì...-Bà Hiền

-Vậy con muốn tổ chức sao?

-Tất nhiên là phải hoành choáng rồi!-Duy xen ngang

-Dạ. Cứ như mọi năm là đc.-Nó

-Hay là từ h đến sn con qua ở vs ta nha-Bà Hiền mắt long lanh

-Dạ?-Nó ngo ngoác

-Ko đc ak? Ta rất muốn ở vs con mà!-Tiếp tục nài nỉ

-Đúng đó! Từ nay đến lúc ấy nhà ta còn phải trang hoàng lại. Hay con thích ở biệt thự ngoại thành vs VA hơn?

-Dạ ko phải ạ!-Rất quá quyết

-Vậy 2 đưa qua ở vs ta cho vui ha!

-Dạ. Vậy con sẽ thu dọn đồ sang nhà bác vào chiều mai

-Hura, tốt quá!-Bà Hiền vỗ tay

-Thui muốn rồi tất cả cũng nên về nhà nghỉ đi mai còn đi học nữa.-Bà Mai lên tiếng nhắc nhở

-Dạ tụi con chào 2 bác ạ! Tụi con về đây! Bye 2 bác nha.-Cả bọn đồng thanh cúi chào rồi ra về

Tại biệt thự ngoại thành, sau khi cả 2 tắm giặt xong thì hiện h nó và hấn đang ngồi đối diện nhau trên giường

-Hình như e ko vui khi mọi người nhắc đến sn? -Hấn

-Thì đúng là như z!

-Tại sao z?

-Nói là sn nhưng thực chất ko phải sn

-Anh ko hiểu?

-Sn chỉ là cái cớ để mời khách hàng và cái nhà đầu tư để mở rộng quan hệ làm ăn cho công ti.

-Z em ko giận mama sao?

-ko hề. Đó là ý của em mà!

-Vậy em chưa có sn nào đúng nghĩa?

-Ko hấn, 10 năm trc thì có.

-Uk thôi, em ngủ đi. Ngủ ngon!-Hấn thôi hỏi nữa và nằm xuống trùm chăn kín đầu nghĩ "Anh sẽ làm cho sn năm nay của em thật đặc biệt"

P/s: Chương này hơi nhảm nhĩ???

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Ngày Trở Lại Trường

Sáng hôm sau nó bị hấn lôi dậy từ rất sớm vì hôm nay lại phải đi học. Nó ko trang điểm j mà mái tóc dc búi gọn, chiếc áo sơ mi trắng kết hợp vs váy xếp li hồng và đôi giày cao gót mà đen. Sủa soạn xong nó chạy xuống nhà đứng trc mặt hấn hỏi:

-Hôm nay trông e thế nào?

-Ukm vẫn như mọi hôm thôi!-Hấn ngo ngác trả lời.-Mà sao tự nhiên e hỏi z? Có bao h thấy e nói vs a những chuyện như vậy đâu.

-Thì ngày đầu trở lại thì ít nhất cũng phải như trc chứ.

-Kính nhề!

-Kính bình thường thui. Mà anh nấu ăn xong chưa z?

-Đấy, thưa tiểu thư.-Hấn chìa trc mặt nó 1 bát mì Ý và 1 ly sữa. Nó nhận lấy và ăn hết rồi cùng hấn đến trường.

Sân trường Lightstar hôm nay cực kì đông đúc. Hầu hết tất cả h/s và giáo viên trong trg đều xếp hàng dài để đợi chờ 2 con người, Những tấm áp phích, băng dôn gio cao đề những dòng chữ như "Chào mừng công chúa và hoàng tử trở lại" hay "Hoan nghênh bộ đôi hoàn hảo trở lại trường"... Chỉ thế thôi cũng đủ biết nó và hấn có sức ảnh hưởng lớn đến mức nào vs tất cả mọi người. Chiếc siêu xe đen bóng dừng trc cổng trg. Nó và hấn bc xuống đi song song vs nhau và đứng lại vs sự ngỡ ngàng.

-Chào mừng công chúa và hoàng tử trở lại trường.-Cả trường đồng thanh ko lệch 1s. (Kiểu này chắc phải tập dừ lắm nè)

Xong màn chào hỏi đầy tình tập thể đó thì nhóm bn của nó từ đầu lòi ra cười toe toét:

-Thấy màn chuẩn bị của t thế nào? -Mi hát hăm về phía nó

-Có cần phải cầu kì z ko? -Nó nhăn mặt

-Tất nhiên là cần -Cả bọn đồng thanh

-Chúng m bây vẽ quá đấy!

-Ko phải đâu, ý của toàn dân mà.-Minh

-Phải ko mọi người? -Duy hét lớn

-Phải!!!-Cả trường đồng thanh

-Thôi mọi người về lớp học đi. Cám ơn mọi người vì màn chào mừng này. Chúc mọi người một ngày tốt lành.-Hấn nói lom ròi cả trường giải tán về lớp học.

Buổi học hum đó, bản Minh và Mi ko thấy ú ớ j làm cho tụi nó thấy ngạc nhiên

-Nè ck, 2 người đó hum nay sao z? -Trâm lay lay Duy

-Chẳng phải hum trc chúng nó đã gián tiếp công khai hẹn hò rồi sao? Chắc còn ngại nên ko ai dám mở lời ý mà.-Duy giải thích

-Nhưng sau đó họ vẫn chí chóc vs nhau như bt thôi.

-Vậy ck cũng ko biết 2 người đó đang nghĩ cái j.

-Hay họ đang trao đổi bằng giấy mà ta ko pít? -Nó nhảy vào (Khiếp chị này suy luận cũng hay ghê)

-Rất có thể!-Trầm đồng tình

Hắn khều khều tay nó

-Sao?-Nó bực bội lên tiếng vì bị phá hỏng cuộc điều tra

-Chiều nay thu dọn đồ đạc xong chúng ta về nhà mama ở đến sn em nhưng mà anh bận chút việc nên sẽ chỉ ăn tối vs 2 người rồi từ mai cho đến trc sn em anh sẽ ko về nhà và cũng ko đến trường nữa.

-Anh nói vs em làm j?

-Thì sợ em lo thui mà!

-Còn lâu nhé! Ko có vé đó đâu.

-Chưa chắc. Sợ những ngày ko có anh em sẽ mất ăn mất ngủ vì nhớ anh quá!-Hắn cười cười làm fan nữ trong lớp đồ rầm rầm.

-Ọe ọe-Nó phán đối kịch liệt

Phong nhìn nó và hắn nói chuyện vui vẻ vs nhau thì mặt hiện rõ 2 chữ “Thất tình”, cúi gằm mặt xuống bàn và đeo tai phone. Khánh nhìn cậu bn như z thì chỉ biết lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45:

Sau khi tan học, hắn cũng nỏ về biệt thự ngoại thành thu dọn đồ đạc và đến biệt thự nhà họ Trần. Mama hắn đã đích thân vào bếp chuẩn bị một bữa ăn vô cùng thịnh soạn.

-Dạ mama con mới về!-Hắn cất xe xong chạy vào ôm trầm lấy bà Hiền

-Con chào bác ạ.-Nó mỉm cười rồi liếc hắn, một cái liếc chấy áo. Ra là hắn vào trc để nó xách đồ

-Chào 2 con!-Bà Hiền vui vẻ đáp nhưng rồi-Ê, sao con lại để Linh xách đồ thế kia?-Bà cốc cho hắn cái rồi ra chỗ nỏ bóp tay cho nó , ra lệnh cho hắn:

-Xách vali của cả 2 lên lầu và xếp vào tủ đi!

-Dạ?-Hắn ngờ nghệch

-Con ko nghe rõ á?

-Mama thiên vị thế? Sao mama lại bênh người ngoài z? Con và cô ấy đã oản tù tì để phản xù công bằng mà.

-Vậy mama hỏi con là con trai để làm j? Con trai thì phải ga lăng chứ. Sao lại để cho công chúa nhỏ của mama chịu nặng z? Con có phải là con trai của pa con ko z mà sao tính con chẳng bằng 1/10 ông. Ngày xưa á, ông chẳng bao h để cho mama con phải vất vả như z! (Ủầy vất vả quá!!!).....Bla....bla...-Bà Hiền tuôn một tràng giáo huấn hắn mà làm nó cũng phải choáng váng.

-Dạ thôi để con mang lên cũng đc.-Nó mở lòng thương muốn giúp đỡ hắn nhưng ko thành

-Ai lại để cho khách quý đến nhà pháo xách đồ. VA ak con có coi lời ta nói ra j ko z?

-Vâng con mang lên đc chưa?-Hắn mếu máo

-Vậy mới là con trai ngoan của ta chứ! Thôi nhanh đi còn xuống ăn cơm

Thế là hắn phải vác khuôn mặt bí sị cùng 2 cái vali nặng trĩu lên phòng. “Mama đúng là quý cô ấy hơn cả mk. Hjhj nhưng như vậy cũng tốt, khỏi xảy ra đại chiến mẹ ck năng dẫu, mk cũng đỡ mệt” Hắn vừa làm vừa nghĩ. (Trời đất ơi, sao lại có người tự tin đến z cơ chứ? Lo xa vừa thôi anh ơi, cái j mà đại chiến mẹ ck năng dẫu cơ chứ?! Anh thoát mộng cho t/g nhờ)

Trong bữa ăn, bà Hiền và hắn cứ gắp cho nó lia lịa

-Dạ thôi để con tự nhiên ạ!-Nó nhận miếng thịt từ bà Hiền rồi ái ngại nói

-Em ở đây cứ thoải mái như ở nhà ko cần khách sáo đâu.-Hắn cười tui

-Đúng vậy, dù j sau này cũng người 1 nhà cả.-Bà Hiền cười gian

-Sao ạ?-Nó ngo ngác (Chị đang giả nai hay nai thật z?)

-Ak ko có j!-Bà xua tay

-Mà tối nay con ngủ vs ta nha Linh.-Bà nói tiếp

-Vâng ạ.-Nó vui vẻ nhận lời làm bà rất vui

Ăn xong nó xin phép đi tắm, hắn đến phòng bà Hiền gõ cửa

“Cốc.....cốc.....cốc”

-Mời vào.

-Mama

-Có chuyện j z?

-Con muốn đến công ti cho đến sn Linh

-Hà?-Ngạc nhiên

-Con định sẽ thiết kế và đảm sát sản xuất cho Linh 1 bộ trang sức. Dù j thì quà tự tay làm vẫn ý nghĩa hơn.

-Kịp ko. Từ h đến đó còn chưa đến 1 tháng mà.

-Dạ con sẽ cố gắng.

-Mẹ rất vui vì con đã tìm dc con dâu cho mẹ, lại còn rất vừa ý mẹ nữa chứ!-Bà Hiền đổi giọng ngọt ngào

-Mẹ lại trêu con. Hình như Linh chứ có t/c j đặc biệt vs con.-Hắn ngại ngần thừa

-Cố gắng lên con trai. Mẹ tin con sẽ làm đc mà!

-Yes madam. Thôi con đi đây. Tạm biệt mama. Nhấn vs Linh hộ con và đừng có nói xấu con đó!

-Hìhì con cứ yên tâm. Tạm bietj con.

Hắn hôn lên má mama mk rồi đi đến công tí V&A. Nó tắm xong thì vào phòng bà Hiền và nằm nói chuyện vs bà đến tận khuya. Bà kể cho nó nghe rất nhiều chuyện trên trời dưới bể nhưng toàn về hắn ko ak. Hết ngày xưa rồi lại đến ngày nay. Kể chán kể chê. Rồi nhớ ra điều j bà hỏi:

-Con vào phòng VA chưa?

-Dạ chưa ạ.

-Tiếc nhì. Cái bức nó vẽ con ở cánh đồng bồ công anh đc nó treo giữa phòng đấy. Mà công nhận nó vẽ giống thật, bác còn tưởng nó thuê người mẫu ảnh cơ đấy.

-Dạ?-.Nó ko tin vào tai mk

-Làm j mà con phải ngạc nhiên giữ z?

-Hắn mà lại btreo hình con giữa phòng sao?

Bà Hiền xoa cằm ngẫm nghĩ "Vây là con bé vẫn chưa biết t/c con mk dành cho nó sao? Biểu lộ rõ thế mà vẫn ko thấm vào đâu thì hơi khó đó. Kiểu này thì hành trình chinh phục công chúa của con tôi còn dài dài"

-Bác nghĩ j z ạ?-.Nó lay lay bà Hiền

-Ak ko có j. Thôi con ngủ đi mai còn đi học.

-Vâng bác ngủ ngon.

-Uhm con cũng z.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46:

Những ngày tiếp theo đó trời qua đối vs nó dài dài dài. Ai cũng lo chuẩn pị đến sn nó mà ko có thời gian đi chơi vs nó. Ko có hẳn kể ra nó cũng có chút hụt hẫng. Tuy nhiên nó vẫn đi chơi vs Phong và 2 người càng thân thiết hơn. Về phía hắn thì suốt ngày chìm mục vào bản thiết kế đến nỗi quên ăn quên ngủ. Đồ ăn, quần áo bụng sẵn đến nơi và tất cả từ ăn uống đến VSCN đều thực hiện ở văn phòng riêng. Mai đầu vào thiết kế trang sức tặng nó mà nó lại đi chơi vs Phong, nếu pít đc tin này chắc hẳn tức mà tự tử chết quai. T/c của Minh và Mi này nó tốt đẹp, ngày càng sâu đậm nhưng đôi khi vẫn chiến tranh động trời. Duy và Trâm vẫn chứng nào tật đấy, sến súa đến mức buồn nôn.Tối ngày 21/12, trc sn nó 1 ngày, tất cả đều có mặt ở biệt thự nhà hắn để bàn bạc cho kế hoạch của ngày mai. Bà Mai mở màn cho cuộc thảo luận:

-Sáng mai các con vẫn đi học bình thường rồi chiều Linh đc VA trở về đây nhờ đến sự giúp đỡ của phù thủy Thanh Hiền

-Dạ?-.Cả bọn há hốc

-Ko pít ta trang điểm đẹp lắm sao?-.Bà Hiền tỏ ra rất thân nhiênCác con có pít Ema ko?

-Dạ con pít, đó chẳng phải là người trang điểm cho con hôm 20/11 sao?-.Nó nhớ lại

-Học trò ta đó!-Bà tự hào khoe.

-Ủây, vậy là tài nghệ của bác còn cao tay hơn. Thế này ko pít hum đó Linh sẽ xinh đẹp đến mức nào nhĩ?-.Trâm đang tưởng tượng

-Vk ko cần phải như z đâu. Đối vs ck vk vẫn là nhất quả đất-Duy dèo miệng nói

-Ủây, kinh nhò.-Cả bọn đồng thanh

-Vk ck tôi mà lại!-Duy khoác vai Trâm về thân mật

-Ủa sao ko thấy Mi đâu hết z?-.Minh ngó nghiêng

-Nhớ ak?

-Ông yên tâm nó bận nên ko đến thôi chứ ko phải đi chơi vs zai đâu mà lo.-Nó lên tiếng làm Minh thờ phảo nhẹ nhõm

-Ông định tính bao h mới cầu hôn Mi z? Tưởng ông muốn có vk lắm rồi mà.-Hắn

-Thì tôi đang định hỏi mọi người nè.-Minh ngại ngùng nói

-Tìm đúng chuyên gia rồi đó. Tôi đây rất sẵn sàng.-Duy vỗ ngực

-Vây giúp tôi đi.-Minh làm mặt cún con, giọng ngọt sớt

-Tưởng ông có nhiều em lắm mừ.

-Nhưng tôi có bao h phải tò tính đâu chứ?

-Thôi thôi để nghe Duy nói xem nào!-2mama nóng ruột lên tiếng (@@ @@)

-Đây nhè, ngày kia ông sẽ hen Mi đến nhà hàng Royal Restaurant vào lúc 8h tối. Trc đó tôi đề chuẩn pị. Đầu tiên là bao trọn nhà hàng, sau đó là chuẩn pị rượu vang, nến, bong bóng, đàn nhạc,...Cuối cùng, ông chỉ cần ăn mặc thật đẹp mau nhấn vào tot tình vs Mi là ok.-Duy tuôn một tràng kế hoạch như thuộc lòng

-Hay, hay.-Tất cả đều vỗ tay cho kế hoạch của Duy trừ Trâm

-Chắc ck làm nhừ rồi nên mới thuộc quá nhì.-Trâm nguyệt

-Đâu có, tại ck học mấy cái này để tỏ tình vs vk nhưng mà nòn quá nên ck đánh liều luôn tại vườn hoa của biệt thự ngoại thành ý mừ. Hìhì.-Duy giải thích

-Con đừng có ghen thế chứ. Thằng Duy nó có vấn đề mới bỏ con để theo con khác.-Bà Mai lên tiếng dùm Duy

-Biết đâu đc.-Trâm ngó lơ

.....ChútChút.....-Duy hôn nhẹ lên 2 má Trâm làm Trâm muốn giận cũng ko giận nổi. (Tự nhiên quá ha >_>)

-Hôm đó là chủ nhật đúng ko? Vây tôi sẽ giúp ông một tay.-Nó hào húng

-Tui cũng thế.-Trâm hùa theo

-Em thì giúp đc j?-Hắn bấu môi

-Nè đừng có coi thường người khác z chứ. Em có thể trang điểm nè, chọn váy nè,...

-Thời thời thôi, cứ quyết định z đi. Ngày mai chuẩn bị thật tốt đã nha.-Bà Hiền lên tiếng để kết thúc buổi bàn bạc.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Sinh Nhật Vui Vẻ (1)

Sáng hôm sau, nó và hắn vẫn đi học bình thường nhưng đến trường mà ko thấy fan nào ra đón, sân trường ko 1 bóng người làm cho nó hơi chột dạ. Nó hốt hoảng-Ê, hay chúng ta đi muộn?

-Ko đâu đúng h mà.-Hắn chắc nịch

-Vậy sao ko có ai?

-Anh cũng chẳng pít.

Đang nói chuyện thì có một h/s chạy ra.

-Nè em, trường có chuyện j sao?

-Dạ mời chị đến phòng hội trường ạ.

-Hà? Chắc con Mì lại bày trò hành hạ mọi người đây mà. Cứ thích bày về làm j.

-Sao lại gọi là hành hạ ạ?-H/s thắc mắc hỏi

-Bất mọi người tập luyện chứ sao.

-Vụ này anh cũng ko pít ak nha.-Hắn khoai chỉ nói

-Ồ, cái người nghi cả mấy tuần liên ko pít cũng phải.-Nó giờ giọng giận dữ

-Em nhớ quá hóa giận ak?

-Nè, em bảo z bao h?

-Em ko bảo zz nhưng câu nói của em thể hiện z.

-Z mà em ko pít đó.

Vừa đi hắn và nó vừa đấu khẩu làm cho h/s kia bật cười "Cặp này vừa xứng đôi trai tài gái sắc lại vừa rất dễ thương"

-Đến rồi ả, chị và anh đứng trc đây để em mở cửa.-H/s kia nói rồi đẩy 2 cánh cửa ra. Nó đứng đấy thần thờ. Cũng đoán trc đc là trường sẽ tổ chức sn cho mk nhưng ko ngờ lại hoành tráng như z. Trước mắt nó bây h là thấy hiệu trưởng cùng vs nhóm bn. Đàng sau đó chắc là phải tập hợp đủ tất cả các h/s trong trường quá. Trông mặt ai cũng hớn hơ. Thấy hiệu trưởng vừa cầm chiếc bánh vừa đi về phía nó. Tiếng nhạc vang lên bài hát chúc mừng sn. Cả trường đồng thanh hát. Nó vẫn bất ngờ.

HAPPY BIRTHDAY TO YOU

HAPPY BIRTHDAY TO YOU

HAPPY BIRTHDAY

HAPPY BIRTHDAY

HAPPY BIRTHDAY TO YOU.

Bài hát kết thúc bằng lời chúc:-Happy birthday Princess

Nó khóc, những giọt nước mắt của hạnh phúc. Chưa bao h nó đc một sn ý nghĩa như vậy.

-Việc j phải khóc z? Chuyện nhỏ mà.-Mì chạy ra dỗ nó.

-Nè, anh hơi ghen tị vs em đó. Lâm hoàng tử của cái trường này 3 năm rồi mà có bao h đc tổ chức sn như z đâu.-Hắn GATO

-Lại là mày bày ra đúng ko?-Nó hỏi Mì

-Ko phải con bé đâu, là ta đấy. Con ko thích sao?-Hiệu trưởng cười hiền

-Aaaaaaa.....Nó hét toáng lên rồi chạy ra ôm trầm lấy HT:-Ồi, con yêu bác quá cơ! Cảm ơn bác nhiều ạ.

Cả trường đc trận cười vì sự trẻ con của nó. Nó cùng cả bọn vào phía sân khấu. Bước lên khán đài, nó đứng trc micro và nói:

-Cảm ơn tất cả các bạn!Cảm ơn t/c mà mn dành cho tôi. Có lẽ đây là sn đáng nhớ nhất trong đời tôi. Một lần nữa cảm ơn mọi người rất rất nhiều.

Tiếng vỗ tay vang lên rộn rã cùng tiếng hò to đồng thanh mà ko có tập trc:-Công chúa! Công chúa!

Nó bước xuống trong niềm vui tràn ngập. Hắn đi cạnh nó nói thầm"Nè mới thế này em đã cháy nước mắt rồi thì tối nay chắc em vui đến ngất luôn á!"

"Sax còn lâu nhá! Tối nay ko có j vui đâu. Chỉ là đi xã giao vs 1 số công ti khác thôi ak"

"Anh đâu bảo trong bữa tiệc của mẹ em"

"?????????"-Nó khó hiểu.

Buổi sáng hôm đó kết thúc như z mà ko phải học. Bữa trưa cả trường đc có mời xuống căn tin ăn xuống thỏa thích.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48:

Buổi chiều cả trường vẫn học bình thường. Sau khi tan học, hân đưa nó về biệt thự giao phó cho bà Hiền. Vì bữa tiệc tổ chức vào 6h tối nên mọi thứ cần chuẩn bị rất gấp.-Bác ơi!-Nó kéo tay bà Hiền

-Sao con?

-Làm gián dị một chút ạ.

-Trời ơi, tưởng j. Con ko cần nói bác cũng làm z. Con rất khác các tiểu thư nhà giàu kia và con vs ta rất hợp nhau. Đó cũng là lí do ta rất thích con. Con cứ yên tâm. Bà Hiền bắt tay vào công việc của mk. Mái tóc hung đỏ dc làm vài lọn xoắn ở đuôi và tết mái. Khuôn mặt dc trang điểm theo phong cách tự nhiên. Chiếc váy do chính tay mama nó thiết kế. Quà là 1 món quà ý nghĩa. Chiếc váy có tay sát nách, phần chân váy dc chia làm 2 lớp. Lớp trong ngắn đến đầu gối màu tím nhạt cùng vs màu phần thân váy, lớp ngoài làm bằng vải lưới màu trắng vs những bông hoa nhỏ cách điệu. Chiếc giày pha lê cao 10cm càng tôn lên vóc dáng của nó. Đó cũng là món quà của bà Hiền (Mama ck tương lai). Nhìn nó vừa xinh đẹp vừa kiêu sa thêm chút j đó dịu dàng và quyến rũ. Thật ko thể chê vào đâu dc.

-Xong rồi!-Bà Hiền vươn vai rồi quay sang ngắm nghía nó!-Chà! Đẹp quá, cute quá, xinh quá đi! Công chúa nhỏ của ta hôm nay vượt cả tiên nữ về sắc đẹp luôn ời nè. Chắc nhều người chết vì con lắm đây. Con có hài lòng ko?

-Dạ có ạ. Bác cứ quá khen. Con cảm ơn bác nhều. Nhất là đôi giày này, rất tinh xảo.

.....Cốc.....Cốc.....Cốc.....

-Vào đi!-Bà Hiền nói. Hân bước vào

.....Đor.....Ngờ ngạc nhiên.....Bỡ ngỡ.....Lỗi mắt.....Rớt tim.....Chết lâm sàng.....

Đó là tất cả những từ có thể miêu tả cảm xúc của hân khi nhìn thấy nó. Đã 2 lần nhìn thấy nó trang điểm đẹp nhưng hân vẫn ko tài nào rút ra dc kinh nghiệm j để cho biểu hiện thái quá như z.

-Thấy sao? Đẹp đúng ko? Mama pit tài năng thiên phú của mk mà!-Bà Hiền tranh thủ tự sướng.

Sau vài phút tất thờ ả ko nín thở, hân hét toáng lên:

-MAMA!!!!!!

Bà Hiền giật mk luống cuống:

-Sao con? Ko đẹp hả. Xấu chỗ nào?

-AI BIỂU MAMA TRANG ĐIỂM CHO CÔ ẤY ĐẸP DỮ Z? NHỜ NGƯỜI TA NGẮM MÁT HẾT CÔ ẤY CỦA CON THÌ SAO?-Hân tuôn tràng.

-Phũ!-Bà Hiền thờ phào:-Ta tưởng con chê chứ?

-Này, "của con" là ý j z?-Nó liếc

-Đúng đó, con nhận công chúa nhỏ làm của riêng từ bao h z?

-BÁC!!!!-Nó hét

-Hjhi, sorry bác trên tí!-Bà Hiền cười!-Thôi VA về phòng mama sửa sang chút.

-Dạ!-Hân miễn cưỡng đi theo bà Hiền nhưng mắt vẫn dán lên người nó.

RẦM_Ai đoán ra tiếng j ko ạ? Đúng z đó chính là tiếng hân đâm vào cửa.

-Hahahahahahahahah.....-Cho đáng đời!-Nó ôm bụng cười

-Thôi nhanh nhanh lên!-Bà Hiền giục

Trong phòng hân:

-Bộ này dc ko? *lắc đầu*

-Còn bộ này? *lắc tiếp*

-Bộ này thì sao?

-Thôi mama chọn cho con bộ nào hợp vs Linh đi! Mấy bộ này chẳng ăn khớp j cả!-Hân cầu nhàu

-Thằng quý. Chỉ nghĩ đến việc đó thôi. Này, bà Mai chuẩn bị đó!

-Hjhi, mẹ vk kĩ tính ghê.

-Gớm liệu có làm dc con rể người ta ko mà nhận sớm z?

-Chắc chắn mà!-Hân nhận bộ đồ màu trắng toát vs cái nơ màu tím cùng vs máy váy nó rồi đi thay đồ.

-Xong rồi ạ!-Hân bước ra.

-Đẹp đẹp. Để mama sửa lại cái tóc là ok!-Nói rồi bà nhuộm đen và vuốt lại gọn gàng

-Tuyệt phẩm. Hề hề, con trai ta có khác.

-2 người xong chưa z?-Nó gọi cửa

-Xong rồi đây!-Bà Hiền cùng hân đi ra.

.....Thịch.....Thịch.....Thịch.....

Nó đang đứng vỗ ngực. Tim nó đang nhảy loạn xạ. "Nào nào. Mây pị j z?"

-Áy đừng có nói là con trai bác đẹp quá làm con đau tim nhá!-Bà Hiền nhìn ngay ra biểu hiện của nó.

-Oe!-Nó làm bộ mắc òi!-Làm j có chuyện đó!-Nó bủi môi nhưng mặt lại phản chủ, ko khỏi mà đỏ ửng lên

-Sao mặt e đỏ z? Mama a nói trúng tim đen rồi đúng ko?-Hân hí hửng

-Mama mà lại. Haaaaaaa.....-Nà Hiền cười vang!-Thôi 2 đứa đi trc đi để mama chuẩn bị.

-Vâng ạ

(T/g phải đi học rồi nên việc đăng truyện còn tùy theo số lượng bài tập nên ko thể đăng đều dc. Mong mọi người thông cảm. Mỗi tuần tối thiểu sẽ dc 2-3 chương nhé!)

Chương 49: Sinh Nhật Vui Vẻ (2)

Đúng 6h, phòng tiệc trong nhà nó đã đông đủ. Những chùm đèn pha lê treo trên trần theo phong cách hoàng gia châu Âu. Những chiếc bàn tiệc xếp ngay ngắn đầy ắp thức ăn và rượi thượng hạng. Rất nhều bóng bay và dòng chữ "Happy birthday". Khách khứa cũng đã đến hết. Các ông to bà lớn đều có mặt. Ai ai quần áo chỉnh tề, váy áo rực rỡ ,trang điểm riêm rúa. Ở một góc khá khuất người, Trâm và Duy khoác tay nhau nhâm nhi rượu. Trâm mặc 1 chiếc váy xòe màu xanh da trời, tóc tết thác nước trông thật dịu dàng. Duy mặc vest cùng màu vs Trâm. Cạnh đó là Mi, Phong, Minh và hân. Mi mặc chiếc đầm cúp ngực màu đỏ quyền rũ, Minh và Phong diện vest đen. Cả bọn cười nói rất vui vẻ.Bóng đèn trong phòng vụt tắt chỉ còn lại những tia sáng xanh đỏ nơi cầu thang dẫn xuống phòng tiệc khiến mọi người tò mò hướng về. Nó khoác tay Khánh bước một cách nhơ nhả đi xuống. Khánh mặc vest trắng và nơ đỏ, đó cũng là thiết kế của bà Mai. trông anh ko khác j một chàng hoàng tử bước ra từ truyện cổ tích, dịu dàng và ấm áp. Một cặp anh trai em gái đẹp như thiên thần như vậy mà ko thấy tiêng vỗ tay nào? Đó là vì mọi người đang quá chăm chú ngắm nhìn mà quên luôn mất nhiệm vụ của mk. Hân đứng thấy mấy công tử nhà khác nhìn chằm chằm vào nó, máu mũi tuôn như suối, nước miếng chảy thành dòng mà muốn ra xé xác, móc mắt họ ra. (Eo ôi, sao ác quá z?) "Hừ đã bảo mama trang điểm xấu xấu đi thì ko nghe. Phải rút kinh nghiệm lần sau mới dc."

Cộc cộc cộc tiếng giày vắn vang lên đều đều trong không gian yên tĩnh. Phái mắt 10ph sau khi thiên thần đã về đúng vị trí thì mọi người mới hoàn hồn. Những tràng pháo tay vang lên rộn rã. Tiếng MC lạnh lùng:

-Nhân vật chính của bữa tiệc nhỏ này đã xuất hiện. ("Nhỏ" quá) 2 người con xinh đẹp tài năng của gia đình họ Nguyễn Hoàng quả là trai tài gái sắc đúng ko ạ? Xin mọi người cho 1 tràng pháo tay nữa đc ko ạ?

Vỗ tay

-Bây h sẽ là người phát biểu ý kiến của thiếu gia Nhật Khánh.

Vỗ tay

-Xin chào tất cả mọi người. Chúng tôi rất hân hạnh khi đc mọi người dành chút thời gian đến để chúc mừng sn cho tôi và em gái tôi. Chúng tôi chân thành giữ lời cảm ơn đến tất cả. Để tỏ chút lòng, e gái tôi có 1 món quà. Chúc mọi người buổi tối vui vẻ.

vỗ tay

-Vâng h thì nhường sân khấu cho em gái.-Khánh nói rồi đi xuống. Một người làm trong nhà hốt hải chạy vào:

-Thưa cậu chủ người đàn cho cô chủ bị tắc đường nên ko đến kịp ạ.

Mặt khánh biến sắc trong 6s rồi nhanh chóng trở về trạng thái ban đầu. Nhưng hân đã kịp nhận ra.

-Có chuyện j sao?-Hân

-Người đàn piano sẽ ko đến kịp dc

-Trời ơi, tưởng chuyện j. Để tôi thay cho.

-Ông biết đánh đàn ak?-Khánh tỏ ra ngạc nhiên

-Ông đánh giá tôi thấp z sao?

-Vậy phải nhờ ông 1 phen rồi.

-Ok yên tâm đi.

Hân nói rồi chỉnh lại trang phục sau đó lên sân khấu cùng cây đàn piano màu trắng. Nó thoảng ngạc nhiên vì người đánh đàn là hân nhưng cũng nhanh chóng mở miệng giới thiệu:

-Sau đây tôi xin hát bài "Sống như những đóa hoa" Nếu ko hay mong mọi người đừng chê.-Sau câu nói dịu nhẹ như sương sớm là tiếng đàn piano nghe thật êm ái, làm mọi người ngây ngất. Những ngón tay lướt trên mặt phím đàn một cách điêu luyện như người nghệ sĩ chuyên nghiệp.

-Tôi từng mong đời tôi thật nhanh

Để cho lòng tôi nhẹ vui sầu đau

Ngờ như trên đời, thiếu những nụ cười

Muộn phiền giăng lối khắp nơi

Tôi từng mong tôi không là tôi

Tôi từng mong tôi giống bao người

Để sống thành thoi

Sống như tôi vẫn mơ

Giọng hát thánh thót như chim sơn ca, trong trẻo như tiếng suối. Nó đã làm lay động những trái tim của tất cả mọi người. Bài hát kết thúc trong tiếng vỗ tay, hò hét của mọi người.

Sau đó, nó và Khánh cắt bánh, rót rượu và cùng bà Mai đi tiếp khách. Cũng có những câu hỏi dành cho nó về hân nhưng nó lắc đầu cười và phn ra 2 từ "bn học". Cả buổi tối nó ko dá động j đến bọn bn nên cả bọn đc ăn nguyên núi bơ to đúng. Đúng 9h thì tiệc tan.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Sinh Nhật Vui Vẻ (3)

Mọi người vừa về hết thì hân lúi nó ra xe (Bạo lực thế?) Ngồi trong xe nó ko ngừng rầy rụa:-Nè thả tôi ra tôi còn chưa lấy quà mà?

-Em la bé thôi ko người ra tưởng a bắt cóc e h! Quà mai lấy cũng đc mà.

-Thì đúng là bắt cóc còn j nữa? Tôi còn chưa kịp nói vs mama tiếng nào, nhờ mama lo thì sao?

-Anh đã xin phép mama rồi mà. Em cứ yên tâm. Mà hỏi nãy e vừa xưng hô là j ấy nh? -Hân bắt đầu cạy khốe

-Hơ hơ anh-em-Nó thản nhiên trng ra bản mặt ngây thơ vô tội

-Em cứ liệu hồn đấy.-Hân cảnh cáo

Nó ko nói j nữa mà ngồi nhìn ra cửa sổ, hân cũng tập trung vào việc lái xe.

.....KẾT.....

-Đến rồi.-Hắn đi xuống và mở cửa xe cho nó

-Cánh đồng bỏ công anh sao?~Nó ngạc nhiên

-Đi thôi nào!-Hắn kéo tay nó vào giữa cánh đồng. Một bãi cỏ xanh rờn hiện ra giữa cánh đồng hoa bỏ công anh trắng muốt cùng vs 1 đàn bông đèn nhỏ nhấp nháy đủ màu sắc. Dưới bãi cỏ có 1 chiếc bánh kem, 1 hộp j đó và 1 con gấu bông trắng cao 1m2 to bự. Một lần nữa nó lại "đơ". Hôm nay có quá nhiều bất ngờ dành cho nó. Hắn thấy biểu hiện của nó như z liên vội nói:

-Nè, chưa hết đâu, đừng có xúc động đến mức đó chứ. Nào, ngồi xuống đây.-Hắn kéo tay nó ngồi xuống bãi cỏ rồi tiếp tục:-Em nhìn lên trời đi.

Nó ngoan ngoãn nghe theo

-Nào, 1.....2.....3

BÙM.....BÙM.....BÙM

Vừa dứt tiếng đếm của hắn thì những tràng pháo hoa nổ ra trên bầu trời đêm tĩnh lặng. Pháo hoa đc bắn 1 cách vô cùng điêu luyện vs rất nhiều kiểu dáng khác nhau

BÙM.....BÙM.....BÙM

Lại một tràng nữa đc bắn ra nhưng ko phải hình thù j mà là dòng chữ "Happy birthday Khánh Linh" rồi biến thành những hình trái tim nhỏ rơi xuống và biến mất trong không trung. Nó nhìn qua hắn nhưng một bộ trang sức trong chiếc hộp kia lại hiện ra trc mắt. Bộ trang sức bao gồm dây chuyền, bông tai và lắc tay. Tất cả đều đc làm bằng bạc nguyên chất sáng lấp lánh. Điềm nhân của mỗi vật là bông hoa 8 cánh bằng kim cương trắng và nhụy hoa là 1 viên kim cương đủ quý giá. Bộ trang sức này đc thiết kế tinh xảo, sản xuất và chạm khắc tinh tế đến từng mm. Những giọt nước mắt của nó trào ra. Đó ko phải là dòng lệ mặn chát mà là nc mắt của hạnh phúc. Hạnh phúc ko phải vì bộ trang sức quý giá hay món quà đắt tiền mà là ở ý nghĩa của nó. Hắn đưa tay lên lau nước mắt cho nó và dỗ dành:

-Đừng khóc, đừng khóc mà.

Mắt vẫn ngấn lệ, nó hỏi:

-Là anh làm trong lúc nghỉ học đúng ko?

-Em pih hả? Em có thích ko? Cả màn pháo hoa và con gấu to bự kia nữa.

Nó gật gù đầu lí nhí:

-Cảm ơn anh.

-Ko cần cảm ơn đâu. Thay vào đó e có thể cho anh ôm đc ko? Dù j thì 2 cái ôm đầu cũng thuộc về anh rồi mừ.-Hắn vừa nói vừa dang tay ra. Nó ko nói j chỉ sà vào lòng hắn, tay ôm lấy bờ vai rắn chắc kia, còn đầu thì dựa vào ngực hắn. Nó có thể cảm nhận dc tim hắn đập rất mạnh và nó cũng z 2 con người cùng hòa chung nhịp đập, những tia âm áp lên lỏi trong trái tim, ước sao thời gian dừng trôi nữa

-Cảm ơn anh. Đây có lẽ là sn đáng nhớ và hạnh phúc nhất trong cuộc đời em.

-Ko phải đâu, từ h trở đi năm nào anh cũng làm cho sn e như vậy và hơn thế nữa.-Hắn nói rồi ôm nó chặt hơn. 10ph sau, hắn nhẹ nhàng đẩy nó ra và nói:

-Thôi chúng ta còn phải giải quyết cái bánh kem này nữa chứ.

Nó quay người về phía chiếc bánh nhưng vẫn ở trong lòng hắn. Hắn châm nến cho nó rồi hát bài "Happy birthday", giục nó cầu nguyện và cùng nó thổi nến. Sau đó, cả 2 vui vẻ cắt bánh, ăn bánh và vui đùa.

Giữa một buổi tối mùa đông lạnh giá, trên nền cỏ xanh rì trong cánh đồng hoa bỏ công anh thơ mộng mênh mông, 2 con người 1 nam 1 nữ đẹp như thiên thần vui đùa cùng nhau. Khoảnh khắc này thật ngọt ngào và hạnh phúc. Liệu tình cảm của họ sẽ đi về đâu? Liệu rằng thân tình yêu có ghép 2 trái tim đó lại vs nhau? Chẳng ai có thể biết đc ngoài tương lai

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Chuẩn Pị Cho Buổi Tổ Tình Của Minh-Mi

Đề thực hiện theo đúng kế hoạch mà Duy bày ra cho Minh, nó và Trâm đã phải cố gắng lắm mới cắt đc 2 cái đuôi là hắn và Duy để có thể đến cổng nhà Mi vào 8h sáng.....Kính coong.....Kính coong.....Kính coong.....Kính coong.....

Nó đứng bấm chuông inh ôi cứ như là sợ ko ai nghe thấy á. Bà quản gia chạy ra mở cửa. Nó và Trâm cúi chào:

-Chào bà ạ! Cho cháu hỏi Mi có ở nhà ko ạ?

-Chào 2 tiểu thư, cô chủ tôi đang ngủ trên phòng.-Bà quản gia cười phúc hậu

-Vậy để bọn cháu lên gọi.-Nó nhanh nhẩu

-Đừng, tiểu thư ghét nhất là những người gọi mk dậy vào buổi sáng đấy ạ.-Bà quản gia cản

-Bà đừng lo. Chồng ai thì chống nhưng nó ko chống đc tiểu thư nhà Nguyễn Hoàng đâu ạ.-Trâm nói rồi cũng chạy theo nó

Sau đó nó và Trâm cùng lên phòng Mi. Mở cửa ra, 2 đứa lắc đầu nhìn nhau. Nói là phòng thì ko đúng vs sự thật mà sự thật thì đây là một cái chuồng heo thì có vẻ hợp lí hợp tình hơn rất nhiều. Quần áo giày dép tứ tung mỗi cái một nơi. Bim bim rải rác mỗi chỗ cái. Lại còn cả giấy ăn, giấy vò nữa chứ. Mi đang nằm trên giường vs cái dáng rất ư là "con gái". Trâm làm tứ thiện chạy quanh 1 vòng phòng thu dọn đồ đạc cho Mi. Còn nó thì ra gọi Mi dậy:

-Mi ak, dậy đi!-Rất nhẹ nhàng

-Mi ơi, dậy nhanh đi nào!-Rất tình cảm nhưng ko có tác dụng j. Mi khua chân khua tay miệng lẩm bầm "Minh, Minh, Minh". Nó lắc đầu ngán ngẫm

-Cuồng Minh đến mức này rồi cơ? Tồn công ta đây gọi mi 2 lần mà ko ăn thua.-Rồi quay sang Mi:

-Dậy!Dậy!-Lắc lắc tay mà vẫn ko tiến triển

-Mi! Dậy nhanh ko tôi cho bà xuống chầu Diêm ca h điệ!-hết sức chịu đựng, nó nhắm mắt lại hét um xiên lên. May là phòng Mi là phòng cách âm nếu ko thì sợ có rất rất nhiều người phải đi viện khoa tai-mũi-họng quá. Trâm cũng nhanh chóng nhận ra biểu hiện của nó nên lấy sẵn bông ta trong túi chuẩn pị từ trc và nhét vào tai. Vậy là người chịu ảnh hưởng chính là Mi. Đến khi nó thôi hét và mở mắt ra thì nạn nhân đã chui tọt vào nhà vs.

-Hừ, h mới chịu dậy đúng là quá to gan mà.-Nó

-Ai...ất.....ui.....ay.....én.....óm.....á.....ám.....i.....-Đây là hậu quả của việc vừa đánh răng vừa nói chuyện (Nguyên bản của nó là: Ai bắt tui mậy đến sớm quá làm chi!!@_@)

-Trời ơi, lại còn sớm j nữa là bà nội. 8h rồi đó. Có pít hum nay là ngày quan trọng vs bà lớn ko há? Mặt trời đã mọc đến đỉnh đầu rồi mà vẫn còn ngủ. Ak chết quên mùa đông ko có mặt trời. hìhì. Mà bà đúng là con lợn đó. Làm j mà phòng bẻ bộn như chuồng heo. Tôi dọn hộ bà mà mệt muốn chót luôn đó.-Trâm tuôn một tràng giáo huấn rồi đứng để thờ

-Mệt ko?~Nó vuốt vuốt vai Trâm

-M...ệt!-Trâm khó khăn nói

-Mệt thì nói làm chi? Bà sắp thành cụ lão 90t rồi đó.-Mi vừa bc ra vừa chằm chọc Trâm

-Thôi nào, nhìn tình hình này có vẻ ko đc khá quan cho lắm. Đành chúng ta phải ra tay thôi.-Hắn xoa cằm và đưa ra ý kiến rất chỉ là khinh khùng.

-Đc đc! Đi thôi!-Cả bọn đồng thanh

Quay lại chỗ của Minh và Mi. SAU tiếng hét của Mi, thời gian như ngưng đọng. Mặt Mi tối sầm. Một lát sau, sau khi lấy lại đc bình tĩnh sau cơn khó chịu đầu gối thì Mi nói tiếp:

-Anh! Muốn tỏ tình vs tôi mà nói cũng ko ra lời là sao? Vậy thì về nhà tập lại đi nhá! Hừ.....Đúng là đồ đáng ghét!-Mi nói rồi định quay đi và ra về thì Mi đã kịp kéo tay lại.

-Mi ak, làm bạn gái anh nha. Anh yêu em nhiều lắm. Anh nhận ra rằng nếu thiếu em anh sẽ ko sống nổi. Em đồng ý nha!-Hết sức trôi chảy, cứ như thể câu nói vừa này là của z.

Mi sững sờ, miệng mỉm cười hạnh phúc và gật đầu. Minh mừng quýnh lên rồi đeo nhẫn cho Mi, đứng dậy và chuẩn bị kiss Mi.

Khoảng cách giữa 2 người là 30cm.....còn 10cm.....thêm 5cm nữa thôi.....1cm vàRẦM!!!!!!!

Cảnh báo: Có tiếng động lạ! Có tiếng động lạ! Theo phản xạ, cả 2 cùng nhìn về phía âm thanh lớn phát ra.

OMG!!!!!! Chuyện gì đang xảy ra z trời. Cánh cửa tầng thượng đang nằm ngổn ngang dưới đất. Đập vào mắt của 2 người là những kẻ phá hoại, những sinh vật kì dị, người ngoài hành tinh. Cả 4 đứa cùng quay đi, lấy tay che mắt đồng thanh:

-Sorry 2 baby, chúng tôi ko có ý, 2 người cứ tiếp tục đi. Chúng tôi chưa thấy gì đâu. Tại lúc này thấy Minh ko nói đc nên định tới giúp ai ngờ.....

Minh và Mi lúc này đã thành 2 đồng lứa, khỏi tòa nghỉ ngơi. 4 người kia đang định co chân chạy thì:

-ĐÚNG LẠI ĐÓ!!!!!!-Gần từng chữ một. Cả 4 giật thót tim, cảm nhận đc nguy hiểm đang rình rập.

-CÁC NGƯỜI DÁM PHÁ HỎNG THỜI KHÁC QUAN TRỌNG NHẤT CỦA CHÚNG TÔI SAO HẢ?????

-Đã nói là 2 người cứ tiếp tục đi rồi mẹ.

-CÁC NGƯỜI DÁM THEO RỒI CHÚNG TÔI HẢ? CÁC NGƯỜI CÓ MUỐN CHẾT KOOOOOOOOOOOOO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Hìhìhìhì.....-Chưa kịp nở hết nụ cười giảng hòa thì tụi nó đã pì 2 nhân vật chúng trả thù. Mỗi người nhận miễn phí một cục u to tướng trên đầu vì tội lo chuyện bao đồng. Và cuối cùng thì buổi tỏ tình lãng mạn của 2 người trở thành bữa ăn uống của 6 người.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Học Sinh Mới Hay Tổ Uyên Thứ Hai????

Mọi thứ đã trở về quỹ đạo bình thường. Hôm nay, tụi nó lại đi học.-Học, học, học, học, lại học, suốt ngày học, suốt đời học. Chán quá, chán chết mất thôi. Sao bà giáo lâu đến thế hế hế hế.- Nó ngồi than thân trách phận, chán quá nên có hơi lên cơn.

-Kìa, đến rồi đó!-Hắn lay lay tay nó. Cả lớp đứng dậy đồng thanh:

-Chào cô ạ!

Cô Lan bước vào, ra hiệu cho lớp ngồi xuống rồi nói:

-Hôm nay lớp ta có học sinh mới.

Thường thì cả lớp sẽ xôn xao bàn tán xem đó là girl hay boy, đẹp hay xấu nhưng hôm nay lớp này làm cô giáo chủ nhiệm phải ngạc nhiên. Cô nhắc lại vì tưởng h/s ko nghe tiếng:

-Hôm nay lớp ta có h/s mới!

-Cố cứ tiếp tục đi tụi em nghe tiếng mà.-H/s 1 lên tiếng rồi tiếp tục im lặng ko có lời. Cả lớp đang cùng 1 suy nghĩ "Đang yên đang lành thêm h/s làm j ko pít"

-Em vào đi.-Cô Lan tiếp tục

Một h/s nữ bước vào. Vẫn chẳng có tiếng bàn tán nào vì sợ dĩ chẳng ai thêm nhìn mặt h/s mới cả.

-Chào các bạn, mình tên là Lâm Nhã, cứ gọi là Tiểu Nhã cho thân mật. Bà mẹ là chủ tịch tập đoàn dầu khí ở bên Nga. Còn mẹ mẹ là.....Lê Ngọc Lan- giáo viên chủ nhiệm lớp này nên mong các bn biết điều một chút.-Cô ta nói vs cái giọng nhót hơn mừng tôi. Bấy h cả lớp mới có dịp xôn xao bàn tán về h/s mới kênh kieu kia:

-Hơ hơ, bn Lâm Nhã này, tự tự thấy thương cho cái da mặt bn đấy, đã dày quá mức cho phép rồi lại còn làm thêm tăng phần dày chục cm nữa chắc nặng lắm nh? -H/s 1 khinh khinh nói.

-Bn Lâm Nhã ak, bọn tớ nghĩ bọn tớ sẽ ko thân dc vs 1 loại người như bn đâu nên bn khỏi cần giới thiệu cả tên gọi thân mật.-H/s 2

-Đừng đó, còn nữa nghe. Bọn tớ đâu có hỏi bn về hoàn cảnh gia đình đâu mà bn phải dài dòng z? Bn là đang muốn khoe khoang sao? Nhưng rất tiếc là gia cảnh của bn chẳng thấm j so vs những h/s ở đây cả.-H/s 3

-Còn nữa Lâm Nhã ơi. Cho tớ hỏi là nhà bn nghèo lắm sao mà đến nổi phải ăn nhiều mừng tôi cho cái giọng nói của bn nhót nheo z? Tớ thấy cổ họng bn thốt ra toàn chất nhầy của mừng tôi ko ak?-H/s 4

Toàn là những lời soi mói khinh蔑. Lâm Nhã đầu bốc khói. Quét ánh mắt tức giận vòng quanh lớp rồi đứng đúng chỗ hần. Hắn đang ngồi mãi mề ngắm nó. Ánh nắng yếu ớt của mùa đông chiếu vào càng làm cho gương mặt hắn đã hoàn hảo nay lại càng hoàn hảo hơn. Mặt Lâm Nhã chợt đổi thành hình trái tim. Mi nhanh chóng nhận ra liền chọc ngoáy:

-Mặt bn bị sao z hả Lâm Nhã? Bộ Việt Anh coi trần hay sao mà bn nhìn đến nổi lòi mắt, sắp rớt mắt xuống rồi kìa.

-Trời ơi lại 1 Tổ Uyên tiếp theo định làm phụ thủy cướp ck công chúa hả?

-Đừng đó! Hoàng tử là của công chúa mà. Con nhỏ này chắc lại là 1 con cáo già thích ve vãn hoàng tử.

Câu nói của Mi đc hưởng ứng rất nhiệt tình của nhân dân trong cả lớp. Nhỏ ta mặt đen xì, gât:

-Mẹ! Sao mẹ ko bênh con z? Mẹ hãy đuổi tất cả bọn chúng ra khỏi đây đi.

-Tiểu Nhã!!!-Cô Lan quát

-Hừ...Mẹ bn là GVCN chứ ko có phải là hiệu trưởng mà đòi đuổi chúng tôi. Bn là con của cô Lan mà sao chẳng giống cô ấy lấy 1/100 z hả? Cô Lan đẹp đến đâu tốt đến đâu thì bn xấu đến đó.

-Con về chỗ đi. Bàn 1 đây 3 từ cửa vào.-Cô Lan nghiêm khắc nói

-Mẹ!!!!-Nhỏ hét lên

-Nhanh!-Cô nghiêm nghị rồi nhẹ nhàng nói tiếp:

-Tiểu Nhã nhà cô học hơi kém toán nên nhờ Việt Anh giúp bn vào h ra chơi nha.

-Đạ vâng ạ!-Hắn nói mà mắt vẫn dán lên người nó. Hắn đồng ý vì sợ dĩ từ lúc Lâm Nhã vào hần ko nghe cũng ko pít chuyện gì xảy ra, nó cũng z. Nghe cô giáo nhắc đến tên thì dạ vâng cho có. Cả lớp bị hần làm cho tức lộn ruột. Lâm

Nhà mình cười khoái chí và có chút cay độc "Hoàng tử là của công chúa sao? Ta đây chính là công chúa còn j? Việt Anh ak, nhất định anh sẽ là của em." (Nhỏ này bị ảo tưởng sức mạnh nặng. Còn ko pit công chúa là ai mà tự nhận là mk. Vào học trường danh tiếng ít ra cũng phải điều tra trc tí chứ. Ai có điện thoại dư tiền gọi 3TK đưa nhỏ này đi hộ t/g vs. Cảm ơn nhieu ạ *Cúi người*)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Em Ghen Phải Ko???

Những ngày sau đó xảy ra rất thảm hại vs 2 cặp hần-nó và Minh-Mi. Còn Duy vs Trâm vẫn bình thường như cân đường hộp sữa. Vì chót hứa vs cô Lan nên hần lúc nào cũng pị Lâm.Nhà bám theo lấy cơ hội bài tập để gần gũi thân thiết vs hần. Nhìn hần như z tự nhiên nó thấy bực tức và vô số những em bần đã ra đi ko quay trở lại. Diễn hình nhất là có 1 ngày như sau:Trống hết h vang lên, nó vừa thu dọn sách vở vừa quay qua hần:

-Việt Anh, hay.....-Chưa kịp chưa nói hết câu thì Lâm.Nhà đã ngồi luôn trong cổ họng nó. Nhỏ đi ra bấu lấy tay áo hần núng nịu:

-Anh giảng cho em bài lúc này đi. Bài đó khó hìu quá. Đi ra đây này.-Nói rồi nhỏ kéo hần đi. Hần chỉ kịp quay lại nhìn nó vs ánh mắt "Đừng giận anh nha" rồi mất hút. Đầu nó nghi ngút khói. RẦM!!!! Như thường lệ, em bần đã ra đi. Đứng lúc đó thì Phong đi qua. Nó liền nắm lấy tay Phong nói lớn để lọt vào tai ai kia:

-Phong ơi chiều nay chúng ta đi Timecity đi! 2h ở quầy ăn nha.

-Ơ nhưng mà.....-Phong lưỡng lự.

-Đi mà, đi mà. Phong ko muốn đi vs Linh sao?-Nó làm mặt cún con, mắt chớp chớp.

-Trời ơi, Linh biết là Phong ko thể từ chối Linh mà.-Phong cười tươi chịu thua nó.

-Hìhìhì.... Yêu Phong quá cơ! Chút!-Nó hôn gió vs Phong rồi khoác tay phong ra khỏi lớp.

.....99.....150.....1000.....

Đấy là nhiệt độ trong máu hần lúc này. "Khánh Linh, em đc lắm. Dám chọc tức anh sao? Hãy đợi đấy, chiều nay anh sẽ ko cho 2 người đi chơi vui về đâu. Anh sẽ.....bám theo." (Trời ơi t/g tưởng làm j to tác lắm chứ @_@).

Hần quay sang Lâm.Nhà:

-Chiều đi Timecity.

-Dạ?-Lâm.Nhà ngớ người, ko tin vào tai luôn. Lòng ngập tràn hạnh phúc.

-Tôi ko muốn nhắc lại.-Hần nói lạnh tanh

-Vâng vâng, em sẽ đi.-Nhỏ nhảy cẫng lên rồi chạy vụt lên, mặt đỏ bừng."Haaaaaaa.. tưởng anh cứng rắn đến mức nào. Ko ngờ lại bị em hút hồn sớm đến z. Hìhìhìhìhì....." (ợc ợc ợc tự sướng vừa thôi bà chị ơi)

Buổi chiều hần cùng Lâm.Nhà đến Timecity vs mục đích tìm nó. Hần nhanh chóng dẫn Lâm.Nhà đến nơi nó hẹn phong nhưng ko thấy. Hần nhanh trí dùng máy định vị nhưng nó khóa máy nên đành phó tay. Chỉ còn cách lờ mờ mừng toi kia đi khắp nơi. Thành quả sau 1 buổi chiều cật lực tìm kiếm thì ko thấy đâu ngược lại còn bị Lâm.nhà bám theo, ông a ông ợc bên cạnh làm trò cười cho thiên hạ. Sau khi đuổi Lâm.Nhà về, hần lấy điện thoại gọi cho nó nhưng nó ko nghe. Hần đành phải gọi cho "tình địch":

-Alo, Cậu gọi tớ có việc j z?-Phong nhanh chóng bắt máy

-Ak ko, chỉ là tớ tưởng chiều nay cậu cùng Linh đi chơi mà sao tớ tìm ko thấy.

-Tụi tớ đâu có đi/ Chiều nay Linh gọi cho tớ nói là bị mệt nên hủy hẹn rồi.

-Ak ra vậy. Thôi, cảm ơn cậu

-Ukm ko có j.

Nói chuyện vs Phong xong, hần đã hìu ra mọi chuyện. Hần liền chạy ngay về biệt thự ngoại thành.

-Khánh Linh! Khánh Linh! Em mau ra đây cho anh!-Hần vừa vào nhà vừa hét to

-Hé lu bấy bì. Gọi j mà gọi to dữ z? Đi chơi vs Lâm.Nhà có vui ko?-Nó cười trừu người hần

-Em..... lại dám hỏi anh đi chơi có vui ko há? Có biết là cô ta bám theo anh làm anh thành chủ đề bàn tán ko há?-hần gắt

-KO!-Nó thần nhiên đáp:-Thấy 2 người thân thiết nên tạo điều kiện giúp thui mà. Có j đâu.-Nó tiếp tục nhưng giọng nói có đôi chút bực tức

-Ak thì ra là em kiếm cớ rù phong đi chơi để anh đi theo đúng ko?

-Chính xác! Anh quá thông minh.-Nó vỗ tay

-Tại sao em phải làm z há?-Hần hét lên

-Ài bắt anh vs nhỏ ta suốt ngày bám lấy nhau.

-Vậy ra là em ghen há?-Hần vui sướng hỏi lại

-Ko có!-Nó ngượng ngịu

-Có phải ko? Là em ghen đúng ko?-Hần tiếp tục

-Ko có mẹ.-Nó chối

-Nói đi mà. Em ghen có đúng ko?-Hần chuyển qua nài nỉ

-Ko có mẹ!

-Khánh Linh, nói đi, nói là em ghen đi.

-Đã bảo là ko có mẹ.

-Anh ko pit. Sự thật là em ghen.

-Ko phải

-Em ghen

-Ko phải

-Em ghen! Em ghen! Em ghen!

-Ko phải! Ko phải! Ko phải!

Hắn và nó cứ nói qua nói lại như z (Rảnh quá nhì). Hắn kết thúc:

-Hứa từ h ko ghen vớ vẩn nữa ha.

-Đã nói là ko ghen mẹ.

-Thôi đc rồi. Em ko phải ngại. Ghen thì cứ nói ghen đi. Để anh nấu 1 bữa ngon cho em nhá.

-Dạ!!!!!!!

Cứ như z, Lâm Nhã càng phá hoại thì t/c giữa nó và hắn ko chút giảm bớt mà còn tăng thêm. Khoảng cách giữa 2 người càng gần.....

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Hôn Ước Của Mi

Về phần của Minh và Mi còn rắc rối hơn nhiều.

Một hôm, tại căn biệt thự màu vàng hoa lệ, Mi ngồi đối diện vs pama mình trong căn phòng khách hoành tráng.

-Pama có chuyện j muốn nói vs con sao? -Mi thắc mắc.

-Hai chúng ta có chuyện vô cùng quan trọng muốn nói vs con.

-Dạ 2 người cứ nói đi, con nghe đây.

-Ừm, chuyện là gia đình ta có hôn ước sẽ gả con cho thiếu gia của một tập đoàn về ô tô có thứ hạng trên thế giới. Ta đã gặp qua con trai nhà họ rồi. Nó rất đẹp trai và ngoan ngoãn. -Pa Mi ôn tồn bảo

-Dạ? -Mi ngơ ngếch. Đầu ông ơng. Trâm trí hồ loạn. “Gi chứ? Hôn ước sao? Còn Minh? Minh và Minh vừa mới chính thức quen nhau chưa đc bao lâu mà. Nếu biết mình có hôn ước, Minh sẽ nghĩ mk lừa dối cậu ấy. Rồi Minh sẽ ra sao? Minh biết là Minh rất yêu mk. Vậy Minh sẽ sụp đổ mất, cậu ấy sẽ ko chịu đc cú shock này, Phải làm sao đây? Làm sao bây h? Ko đc! Ko đc!”

-Mi, con thấy sao? -Mama Mi chạy qua chỗ cô và lay lay tay cô. Mi đập bàn đứng bật dậy hét:

-Ko đc!

-Tại sao lại ko đc? Gia đình họ rất tốt mà. -Papa Mi tức giận

-Nhưng con đã có bạn trai. Con đã có người mà con yêu rồi. -Mi hét lên

-Ta ko quan tâm con có bạn trai hay bạn gái gì. Ý ta đã quyết con đừng có hòng mà chống lại. -Papa Mi quát cô. Tay Mi nắm chặt, cô chạy thật nhanh ra khỏi nhà và ko quên vọng lại:

-Con sẽ ko lấy cậu ta đâu! Ko lấy! Ko bao h!

2 ông bà ở trong nhà ko làm đc j, chỉ muốn phát điên vì đứa con gái của mình. Nước mắt Mi ko ngừng rơi ra. Mi chạy thật nhanh ra cây cầu gần nhà. Hai bàn tay cô vịn lấy thành cầu để ko trượt xuống. “Trời ơi, sao lại đúng lúc này? Tại sao lại đúng lúc con phải lòng Minh thì ông mới cho con biết cái hôn ước chết tiệt đó? Tại sao lại đúng lúc Valentine sắp đến? Tại sao lại bắt công vs con và Minh như z? Tại sao lại muốn con đau khổ? Tại sao? Tại sao?” -Mi gào thét trong vô vọng. Nước mắt giàn giụa trong đau đớn tuyệt cùng của tình yêu. Mãi đến lúc mắt sưng húp, lệ ko còn để rơi, Mi mới lê xác về nhà. Tự giam mình trong phòng và khóc. Tự nghĩ đến, tự tủi thân và tự khóc thầm. Nghi học mấy ngày liền, Mi làm bọn nó lo lắng, nhất là Minh. Nhiều lần gọi điện như Mi khóa máy. Đến nhà nhưng quan gia nói đi vắng. Khoảng một tuần sau khi biết đc sự thật phũ phàng đó, Mi mới đi học. Kò còn là Mi tinh nghịch, hay cười, hay bày trò vui nữa mà là 1 con người hoàn toàn khác _băng lãnh và lạnh lùng, đặc biệt luôn tránh mặt Minh. Nhận ra sự khác lạ của Mi nhiều lần Minh bắt chuyện nhưng Mi làm ngơ làm Minh hụt hẫng. Cả 2 cùng đau khổ. Chịu hết nỗi sự lạnh nhạt của Mi, Minh quyết định lời Mi ra sau trường nói chuyện

-Cậu lời tôi ra đây làm j? -Mi lạnh lùng nói

-Vk ak, sao chuyện này vk hay tránh mặt ck z? -Minh ngọt ngào hỏi lại. Trái tim Mi đang run lên. Liệu cô có đủ can đảm để đối xử tiếp vs Minh như vậy?

-Vk?! -Minh lay tay vai Mi

-Chúng ta.....chia tay đi. -Mi nuốt nước mắt vào trong nói ra 1 câu làm trái tim Minh tan nát

-Vk ơ, đừng đùa như z, ko vui chút nào. -Minh buồn thông tay, lắc đầu cười khổ

-Cậu nghĩ tôi đùa sao? Sự thật là vậy đấy. Sự thật là tôi muốn chia tay. Tôi ko hề yêu cậu, chỉ là thấy thương hại cậu vì pít cậu sẽ đau khổ nên tôi mới đồng ý. Chúng ta đã đi quá xa rồi. Tôi xin lỗi. -Nói xong, Mi vội quay đi để che những giọt nước mắt mặn chát tuôn rơi. Trái tim vỡ vụn. Sao lại đau như vậy? Minh ngồi thụp xuống đất, đảm mạnh đến nỗi bật máu. -Gi chứ? Chia tay sao? Kò yêu sao? Thương hại sao? Tất cả, tất cả đều giả dối. -Minh hét lên trong đau đớn. 2 con người, 2 trái tim bé nhỏ mà tại sao lại phải chịu cái nghịch cảnh của cuộc đời. Ông trời ko thương họ sao?

-Tin đc ko?

-Ko!!!!

-Nhìn thấy nước mắt nó chứ?

-Thấy!!!!

-Có uản khúc!

-Đúng!!!!

Đó là cuộc đối thoại trên cây của nó và hắn, Duy, Trâm, Khánh, Phong. Bỗng nhiên “Xoạt.....Xoạt.....Xoạt.....Bốp” Cảnh cây gãy, chúng nó đã đáp đất một cách ngoạn mục. Cho trừa cái tội theo rồi người khác.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Hãy Vì Minh Nhé!!!

Đúng như điều mà Mi lo lắng, Minh hoàn toàn sụp đổ sau khi chia tay của Mi. Rượu chè, gái gú , đua xe là tất cả những j cậu chọn để giải khuây cho mình. Cậu ko thêm quan tâm đến những j hắn và Duy khuyên. Cả 2 bó tay trơ tình trạng của cậu nên chỉ biết đi theo giám sát.

Còn về phần Mi thì sao nhì? Nó và Trâm nhiều lần đến nhà nhưng toàn bị đuổi về. Sau mấy lần như thế, nó phát điên lên. Nó ko thể chịu đc cái cảnh tan tách của tình yêu như vậy nên nó xông vào nhà, lên phòng Mi đập cửa:

-Mì!!!!!!Mở cửa ra nhanh! Mày mà ko mở là tao phá cửa vào rồi cho mày một trận đó.-Nó hét um xiên lên.

-Mày về đi tao ko muốn gặp ai hết.-Mì

-Mở ra! Mở ra. Tao phá đó! Tao biết là mày có lí do mà. Mở nhanh lên.-Nó vẫn hét. Mì cứ nhiên ko thể cãi dc lời nó và ngoan ngoãn mở cửa. Để xem nào, phòng Mì lần trước như ồ lộn còn bây h thì...chắc chắc phải nói là tệ hơn cả cái ồ lộn đê 10 năm cho 100 con lơn sống nhưng ko rừa chuồng quá. Thức ăn chất thành núi. Vô rượu thì xếp thành đống. Quần áo tứ tung mỗi chỗ một chiếc. Mảnh vỡ thủy tinh bắn tung tóe. Nó tròn xoe mắt. Ngạc nhiên, ngạc nhiên đến đột quỵ mất. Đứng hều nhảm. Nó ko có ngạc nhiên vì phòng quá bừa bộn mà ngạc nhiên vì vật thể lạ trc mắt. Nó nhăn mặt:

-Trời ơi, đây là cái j? -Nó chỉ vào Mì

-Cái j là cái j?—Mì thều thào nói, miệng toàn mùi rượu. Nhìn xem, cái vật thể tóc tai bù nư ồ quạ, người xanh xao khéo cắt ko còn giọt máu, quần áo xộc xệch , nhàu nát. Như vậy thì ai còn nhận ra Hotgirl Diễm Mì nữa.

-Mì ơi Mì, tao đến chết vì mày mất thôi. Mất hết cả hình tượng. Đi tắm gội nhanh rồi ra kể đầu đuôi mọi chuyện tao nghe xem.-Nó

-Kể j mà kể. Hết rồi, tao vs Minh hết rồi.- Nước mắt Mì lại rơi

-Thời thời mày làm nhanh đi tao ko thích đợi lâu đâu đó.-Nó đẩy Mì vào phòng tắm rồi gọi người hầu lên dọn dẹp phòng và nấu cháo cho Mì ăn. Khoảng 30ph sau thì Mì đi ra. Chà chà trông đã khá hơn rất nhiều.

-Ăn đi.-Nó đẩy tô cháo về phía Mì rồi vát chân đọc báo.

-Ko muốn ăn.-Mì quay đi

-Mệnh lệnh!! Nhanh đi.-Nó nhấn mạnh, mắt vẫn ko rời khỏi tờ báo. Mì ko nói j nữa, lại ngậm ngùi nghe theo. Đợi Mì ăn xong, sắc mặt đã hồng hào trở lại. Nó bỏ tờ báo xuống và tra hỏi:

-Kể đi!

-Tao và Minh hết rồi.-Mì giọng trầm xuống

-Tao nói là kể lí do.-Nó nghiêng đầu

-Tao ko thích cậu ta.-Mì quay đi tránh ánh mắt của nó

-Tao ko tin. Mày nghĩ mày lừa dc tao sao? Tao hỏi mày nhá. Nếu mày ko thích vậy sao mày phải khóc, sao phải buồn, sao phải tự hành hạ bản thân mịc như vậy? Nói nhanh đi.-Nó găm lên

-Tao...tao...-Mì bối rối

-Mày có coi tao là bạn thân ko hả? Đứa nào hứa vs tao là sẽ ko giấu tao bất cứ chuyện j ? Nhìn thẳng vào mắt tao đây và nói ra lí do thực sự đi.-Nó dụ giọng. Mì bật khóc, ôm trầm lấy nó:

-Ông trời ko thương tao. Tại sao lại để tình cảm của tao và Minh đến lúc sâu đậm mới cho tao biết cái hôn ước chết tiệt kia hả? Tao ko muốn sống, ko muốn sống nữa.

-Hôn ước? Với ai vậy? Sao tao ko pít chuyện này?

-Tao cũng vừa dc biết từ tuần trước.

-Nhưng hôn ước thì có thể hủy bỏ mà sao phải làm z đê cả 2 cùng khổ.

-Tao cũng ko pít. Nhưng papa tao cương quyết lắm. Tao ko thể làm trái lời ông ấy dc.-Mì vẫn nức nỏ.

-Thời nào, phản chán lên tao sẽ tìm cách giúp mày. Đừng có tự gây vò bản thân nữa ha.-Nó vỗ vai Mì an ủi. Một lúc sau, mama Mì gọi vọng lên:

-Mì ơi chuẩn bị đê chúng ta đi.

-Nó đẩy Mì ra và hỏi:

-Đi đâu vậy?

-Đi gặp mặt.-Giọng Mì vẫn buồn huu

-Thời mà, tao đã bảo mày vui lên mà. Ko dc buồn nữa biết ko hả? Có j thì tao sẽ giúp mày.

-Được rồi.-Mì gượng cười

-Có thể chứ. Thời đê tao trang điểm cho. Cứ vui lên, tao hứa là sẽ luôn ở bên mày

Được nó an ủi, Mì vui hẳn lên. “Biết thế đã nói vs nó từ trước. Ngu quá đi, tự gây vò mình làm j. Phải tìm cách giải quyết chứ. Cố gắng lên Mì. Hãy vì Minh nhé!”

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Vị Hôn Phu Của Mì

Chiếc siêu xe của Mì đỗ kỹ trước cửa nhà hàng Royal Restaurant. Tại đây, Minh đã tỏ tình Mì. Chính tại đây, Mì đã ngập tràn hạnh phúc khi Minh đeo nhẫn cho cô. Còn bây h thì sao? Bấy h lại tại đây, cô lại phải đi gặp vị hôn phu mà cho chưa 1 lần gặp mặt và biết đến. Mất cô đồ hoc. Nghĩ về Minh, tim Mì quặn đau. Trốn ư? Có thể trốn sao? Nếu trốn thì pa cô sẽ ra sao? Nếu ko trốn thì cả cô và Minh đều phải đau. Tâm trí cô h hỗn loạn lắm

-Vào thôi con gái. Con đứng đờ ra đây làm j hả? Con yên tâm. Mama tin chắc rằng khi nhìn thấy thẳng bẻ, con sẽ thích ngay và quên đi người yêu cũ của con.-Mẹ Mì nói giọng rất chắc chắn.

Quên ư? Bà nghĩ Mì có thể quên Minh sao? Sự thật thì bà ko thể biết rằng tình cảm của Mì dành cho Minh sâu đậm đến mức nào. Bà ko thể biết rằng Mì có thể làm bất cứ điều j vì Minh. Mì cúi gằm mặt, cay đắng nôi gót mẹ mịc vào nhà hàng.

-Chào ông bà, chào con, mọi người đợi chúng tôi lâu chưa? Xin lỗi vì đã tới hơi muộn.-Papa Mì lịch sự chào hỏi và đưa tay ra bắt với người đàn ông trung niên kia.

-Ko ko chỉ là chúng tôi nồn nóng gặp con đâu ạ mà nên đến sớm hơn h hẹn thời mà.-Người kia cười đưa tay ra bắt lại

-Chào con, Mì.-Người phụ nữ nhẹ nhàng mở lời vs Mì. Đến bây h Mì mới chịu ngẩng đầu lên. Nhưng tại giây phút ấy, Mì thực sự thần thờ, tim đập loạn xạ vì người con trai trc mặt. Vì sao vậy? Chẳng lẽ vị hôn phu của Mì có j đó đặc biệt? Chẳng lẽ cậu ta đẹp trai đến nỗi lang hình ảnh của Minh trong tim Mì tan biến và rung lên lần nữa? Tại sao?

Trước mặt Mì người con trai đang ngồi ghế, cúi mặt xuống bàn. Nước da trắng, mái tóc màu vàng. Trang phục ko giống vs đi gặp hôn phu tí nào: Áo sơ mi đen mờ 2 cúc trong thật quần rừ. Nước mắt Mì đã nhỏ giọt. Miệng Mì nháp máy:

-Minh!!!!

Ào gác? Có đang bị ảo gác sao? Tại sao cô lại nhìn thấy Minh vào lúc này và ở đây dc chứ? Hay hình ảnh của Minh đã quá quen thuộc đến nỗi nhìn ai cô cũng ảo tưởng thành Minh?

Nghe dc giọng nói quen thuộc, Minh bật dậy ra khỏi ghế và nhìn người con gái trước mặt. Mì! Đúng là Mì rồi! Cậu ko có nghe nhầm mà.

Mì chạy đến ôm trầm lấy Minh, nghẹn ngào trong nước mắt.

-Minh ak, là anh, đúng là anh rồi. Em ko phải là Mơ. Đây là sự thật. Em xin lỗi vì đã nói dối anh. Xin lỗi vì đã nói chia tay anh. Em sợ khi anh biết em có hôn ước thì sẽ ghét bỏ em. Em xin lỗi, hãy tha lỗi cho em nhé.

-Ngốc ak, có biết em làm anh đau ko?-Minh xúc động ko kém

-Em xin lỗi! Xin lỗi anh.-Mi càng ôm chặt Minh hơn cứ như sợ Minh sẽ rời xa mk.

-Thôi ko sao rồi, đừng khóc, đừng khóc mà.-Minh 1 tay ôm Mi, 1 tay vuốt mái tóc cô. Cậu đang cực kì hạnh phúc. Cậu cũng ko ngờ hôm nay mk đi gặp vị hôn phu, càng ko ngờ vị hôn phu của mk là Mi. Cậu đang đau khổ sau lời chia tay của Mi thì mama cậu nói là đi ăn tối vs người đặc biệt nên đi theo. Bấy h cậu cũng đã biết li do Mi chia tay vs cậu.

Các bậc phụ huynh hiện tại đang há hốc mồm

-Thếthế này là thế nào ?-Pa Mi

Bây h Mi mới buông Minh ra. 2 người mình cười ngồi xuống.

-Thưa pa Minh chính là người yêu của con đó.-Mi nói

-Vậy tại sao trước đó con lại từ chối?-Pa Mi càng khó hiểu hơn

-Lúc đó con đã biết vị hôn phu của mk là ai đâu.-Mi vẫn ngơ trệ nụ cười trên môi

-Gớm nhìn con kia.-Mama Mi trêu

-Hìhì- Vẫn cười

-Vậy thì tốt quá rồi. Ta sẽ nói luôn vào vấn đề chính.

-Vâng ạ.-Minh Mi đồng thanh

-Hai gia đình ta đã bàn bạc vs gia đình của Duy và Trâm để tổ chức hôn lễ chung của 2 cặp vào Valentine tới.-Papa Minh

-Hả?-Mi hét lên. Minh vì thế mà lo lắng:

-Em ko muốn kết hôn vs anh sao?

-Sao lâu thế nhỉ? Em muốn mai chúng ta làm lễ cưới luôn cơ.-Mi phụng phịu

-Trời ơi con làm mọi người hết hồn. Con nôn nóng muốn làm con dâu ta z sao?-Mama Minh cười tui.

-Vâng ạ thưa mama ck.-Mi nháy mắt

Tất cả cười lớn rồi bắt đầu một bữa ăn vui vẻ. Vậy là Minh và Mi vẫn là của nhau. Một cặp nữa lại đi đến con đường hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Đám Cưới Minh-Mi, Duy-Trâm/////tổ Tình Thất Bại

Valentine_Ngày cử hành hôn lễ của Minh và Mi, Duy và Trâm đã đến. Hai cô dâu xinh đẹp trong bộ váy trắng muốt hồi hộp chờ đợi trong phòng. Nó cũng đang có mặt tại đó. Cầm tay 2 con bạn, nó rom róm nước mắt:-Chúng mày nở bô tao mà đi hả? Tại sao chúng mày lại từ rã hội FA của tui mình thế? Chúng mày định bỏ Linh xinh đẹp này để theo trai ak? Chúng Mày ko giữ lời hứa vs tao nhà.

-Trời ơi, thôi đi bà ơi. Kêu khóc cũng tự sướng ợc. Mày muốn tui tao làm bà cô ở nhà ăn cơm mẹ nấu suốt đời như mày hả? Tao ko muốn ế gĩa đâu.-Mi vỗ vai nó

-Đúng đó, tui tao đi lấy ck chứ có phải đi chết đâu mà mày khóc kinh vậy? Mày cũng nhanh nhanh đi chứ. Ko thì một nk cô độc chết lúc nào cũng ko hay đó.-Trâm cũng hùa theo Mi

-Aaaaaa.....Bà đang trêu ờ cô ấy hả? Ai bảo tôi ế gĩa chứ? Chẳng qua tao ko muốn phá bỏ lời hứa năm xưa nên chưa thêm đề ý ai thôi chứ người nguyên chết vì tao có chất đầy sang cả nước Nga cũng chưa hết đâu.-Nó đứng dậy hết nguyên một tràng.

-Ủầy tự sướng ghê chưa?-Mi chấp chấp tay

-Trong này có lọt gió đâu mà mày chém ác thế?-Trâm

-Chúng mày lại hùa nhau ăn hiếp tao hả? Sax, giận tui bấy luôn.-Nó phụng phịu, khoanh tay trc ngực

-Ko pít ai phải giận ai đâu Trâm nhỉ? Mày trang điểm đẹp thế kia ai còn nhận ra tui tao là cô dâu đây.

-Tao biết tao đẹp mà.-Nó vuốt vuốt má :-Cho chúng mày đỡ lấy chồng luôn.

-Thôi đi mấy cô nương. Đến h chúng ta phải đi rồi đó.-2 cặp phụ huynh vào rước cô dâu ra lễ đường. Hôn lễ kết thúc trong niềm vui của tất cả các vị khách quan đến chúc phúc cho cặp vk ck trẻ.

Trong một căn hộ với cách bày trí khá đơn giản, Phong đang đi đi lại lại

-Mày thôi đi, tao chóng mặt quá rồi đây.-Khánh than vãn

-Tao phải làm j đây hả? Ông bà nhà tao biết tao trốn sang đây rồi, bắt tao về giải quyết việc công ti kia.-Phong vẫn tiếp tục hành động

-Họ bắt thì mày về, sao mà phải căng dữ z?-Khánh

-Mày hâm ak? Tao còn chưa kịp tỏ tình với em gái mày mà. Mày khuyên tao j đi chứ, ở đây mà than vãn phàn xet quyết định này nọ.-Phong gắt

-Thì tỏ tình đi. Một mày quá. Hôm nay chẳng phải Valentine sao. Làm ngày quốc tế tình nhân thành ki niệm ngày tỏ tình luôn.-Khánh nói mà mặt tỉnh bơ. Phong ngồi xuống ghế. "Thôi được rồi. Liều một phen vậy. Không được thì đành chúc cho Việt Anh may mắn." Phong nhanh nhẹn sửa sang lại mk rồi đi mua bó hoa cùng chiếc nhẫn cầu đã chuẩn bị từ lâu và phóng xe đến biệt thự ngoại thành. Đứng trước cổng biệt thự, lòng Phong như đang ở trên đồng lúa, hồi hộp là điều ko thể thiếu. Cậu bấm chuông, nó nhanh chóng chạy ra mở cửa.

-Phong ak, vào nhà chơi.-Nó cười tui

-Ko, Linh ơi, Phong có chuyện muốn nói.-Phong vừa nói vừa quỳ xuống trước mặt nó.

-Phong thích Linh. Làm bạn gái Phong nha.

Nó ngơ ngác. Thực sự thì nó chỉ coi Phong là 1 người bạn, rất rất thân chứ chưa từng nghĩ phải rơi vào hoàn cảnh này. Thôi đành nói ra đúng lòng mk , đau khổ trước còn hơn về sau cả 2 cùng dần vật.

-Phong ak, cậu đứng dậy đi. Linh xin lỗi nhưng Linh ko thể. Đối vs Linh Phong chỉ là một người bạn thân và quan trọng. Đừng làm nó đi theo chiều hướng xấu.-Nó từ từ đỡ Phong lên và chủ động ôm lấy cậu, giọng nói dịu dàng nhưng cương quyết. Phong cũng đã đoán trước ợc tình huống này và chuẩn bị sẵn tinh thần nhưng sao tìm vẫn đau đến vậy. Cậu gượng cười

-Ko sao. Chúng ta vẫn sẽ là bạn tốt chứ?

-Đúng vậy, Bạn tốt mãi mãi. Linh mong Phong sẽ tìm ợc người tốt hơn Linh.-Nó

-Trên thế giới này chẳng ai bằng dc Linh cả.-Phong cười buồn gỡ tay nó ra:-Ngày mai mình sẽ về Anh quốc.

Nó lắp bắp:-Về anh ư? Tại sao vậy? Tại Linh phải ko?

-Ko phải đâu. Chỉ là do công việc đột suất của công ti thôi.-Phong vội chữa

-Linh sẽ rất buồn nếu ko có Phong ở đây đó. Sẽ ko còn người bạn thân để an ủi Linh mỗi khi Linh buồn. Phong ở đây với Linh nha.-Mắt nó rung rung

-Đó là điều bắt buộc chứ Phong cũng ko có muốn. Linh đừng như vậy nếu ko Phong sẽ ko nỡ ra đi.-Phong cố tránh ánh mắt nó.

-Thôi nào Linh, vào nhà đi, mình có chuyện muốn nói với Việt Anh.

-Uhm đi thôi.-Nó dẫn Phong vào trong.

Trong phòng khách bây h chỉ có 2 người con trai, nó đã bị tổng ra chỗ khác.

-Tớ thất bại rồi.-Giọng Phong rất bất lực

-Thật sao? Cậu nói rồi hả?-Hắn ngạc nhiên rồi hạ giọng:-Nhưng ít ra cậu cũng dám nói. Còn mk thì...Haizzzzz...

-Ko sao, dù j thì cũng chúc cậu may mắn. Đừng để cho Linh lọt vào tay ai khác, mk tin mỗi ở cậu thôi đó.

-Đc, tớ hứa sẽ bảo vệ Linh.-Hắn nói chắc nịch rồi cả 2 đều trầm lặng, mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng, t/g ko thể biết dc.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Quyết Định Đi Dự Sinh Nhật Lâm Nhã

Sáng hôm sau tại nó đã làm cho sân bay Nội Bài tắc nghẽn giao thông trầm trọng, quá tải về lượng người. Tụi nó là tâm điểm chú ý của mọi ánh nhìn và đối tượng của máy ảnh, máy quay. Không ít người phải nhập viện do mất máu hay ngất xỉu.-Tụi mày bỏ t thật ak? Hừ. Cái lũ bỏ bn theo trai.-Nó ôm lấy Mi và Trâm

-Tụi này đi có 2 tuần thôi mà làm j dữ.-Trâm vỗ lưng nó

-Đề tao đi học một mk đề đi Hawaii nghỉ mát. Tao sẽ nhớ tụi mày lắm ó-Nó vẫn nhè nhéo

-Thui mà, tụi t cũng rất nhớ mày.-Mi gỡ tay nó ra. Nó chuyển qua Phong, mặt cùn con nhất có thể:

-Phong đôi y rồi đúng ko? Phong sẽ ở đây vs Linh và ko bỏ Linh như 2 con bn đáng ghét kia chứ?

Phong bối rối:

-Thôi mà Linh. Đây là bắt buộc chứ Phong đâu có muốn. Phong sẽ nhớ Linh lắm đấy.

Nó lại chuyển đối tượng:

-Anh hai! Hai cũng sang Anh Lun hả?

-Ồ nhà ngoan nha. Hai sẽ về thăm sau.-Khánh vuốt tóc nó.

-Thôi Linh ơi, sắp đến h học rồi.-Hắn nhắc

-Tạm biệt mọi người.-Nó vẫy tay rồi đi theo hắn đến trường nhưng tâm trạng ko dc tốt. Mọi người lắc đầu rồi cùng nhau lên máy bay.

Nó bước vào lớp vs tâm trạng nào nề. Hắn cố gắng đi cạnh nó để an ủi.

-Thôi dc rồi, em ổn. Anh ko cần nói nữa đâu.-Nó nhàn nhàn nói và mỉm cười trấn an hắn.

Đúng lúc đó thì Lâm Nhã chạy ra ôm lấy tay hắn:

-Chào anh. Ủa 2 người đi chung hả?

Hắn hất tay Lâm Nhã ra và mở miệng:

-Tất nhiên là vậy. Chúng tôi luôn đi cùng nhau mà đúng ko vk?-CỪng vs lời nói thì hắn quàng tay qua vai nó. nó ko nói j chỉ ngòom hắn rồi bỏ đi. Hắn chạy theo:

-Vk, vk, vk oi, đợi ck với.

Lâm Nhã nghe mà nỏ đom đóm mắt. Nhỏ nghiêng răng ken két.

-Thì ra là tại cô nên anh ấy ko đề ý đến tôi. Hừ, định làm ki dà càn mũi hả? Con lâu nhá. Hãy đợi đấy. Tôi sẽ đấu vs cô đến cùng.

Giờ học đến, cô Lan bước vào.

-Chúng em chào cô ạ!-Cả lớp đứng dậy và đồng thanh.

-Thôi, các em ngồi xuống. Cô có chuyện muốn nói.-Cô Lan vẫy tay.

-Vâng.-Cả lớp rầm rập nghe theo.

-3 ngày nữa là đến sinh nhật Lâm Nhã nhà cô. Bạn ấy muốn mời cả lớp qua biệt thự nhà cô để dự. Ở đó tuy ko rộng lắm nhưng rất nhưu hoa nên rất đẹp. Các em đồng ý chứ?

Những tiếng xôn xao nổi lên.

-Em ko đi đâu. Vốn dĩ thì em đã ko hề thích bạn ấy.-Hs 1 thẳng thắn từ chối

-Em cũng vậy. Em ko muốn lây bệnh nhọt nheo, khoe khoang của bn Lâm Nhã.-Hs 2 cũng ko kém

-Em ko chê biệt thự nhà cô xấu nhưng có đẹp đến mấy đi chẳng nữa thì em cũng ko đến đó để dự sn Lâm Nhã đâu.-Hs 3

-Em cũng vậy, em cũng vậy.-lần lượt thì cả lớp đều từ chối. Sự thật phũ phàng là chẳng ai thích 'mở mừng to' kia cả. Lâm Nhã tức tím mặt, lửa và khói bốc tứ tung. Nhỏ nhìn cô Lan vs ánh mắt "Nhất định phải dc". Cô Lan lắc đầu nói tiếp:

-Các em có thể đi vì cô chứ?

-Nếu vì cô thì em sẽ đi.-Nó nhàn nhàn mở miệng (Shock, lần đầu tiên thấy chị này nghe cô giáo nói)

Cả lớp nhìn nhau rồi đồng thanh- Nếu công chúa đi thì tụi em cũng đi.

Lâm Nhã gật đầu mỉm nguyện, trên môi nở nụ cười nham hiểm "Sắp có trò vui rồi đó"

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Mua Sắm

-Haizzzz.....-Mối sáng ra mà chưa j đã nghe thấy tiếng thờ dài thườn thượt của nó. Nó nhăn nhó than vãn- Hôm nay đc nghỉ mà ko có lũ kia, chán quá ðimmmmmmm !!!!

-Có anh đây chốc.-Hắn từ đâu nhảy ra

-Chơi vs anh chán lắm. Anh lại rủ em xem phim mà như lần trước chắc em chót quá.-Nó xua xua tay

-Ko có nha. CHẳng phải tối nay đi dự tiệc Lâm Nhã sao? Hay hôm nay chúng ta đi mua sắm đi.-Hắn rủ rê

-Đi thì đi. Biết làm j bây h.-Nó chán nản đồng ý.

*Tại trung tâm thương mại Garden:

-Đi ăn trước đi-Hắn

-Uk, bụng em đang biểu tình rồi nè.-Nó mỉm cười lấy tay xoa bụng.

Chọn 1 góc bàn khuất của nhà ăn, nó xem thực đơn nhưng lắc đầu. Hắn hỏi:

-Ko ngon sao? Ko hợp khẩu vị của em ak?

-Ko phải vậy. Tại ít đồ ăn quá.-Nó than nhiên. Hắn há hốc, hàm sắp sứa rớt xuống chân.

-Hà chắc treu.-Hắn đồ mò hỏi hột. Nó nhanh chóng gọi món:

-Mang tất cả các món trong thực đơn ra đây.

-DẠ?-Nữ phục vụ ngơ ngác, còn tưởng mk nghe nhầm. Cô hỏi lại:

-Tiểu thư định tổ chức tiệc ở đây sao ạ?

-Nó thì cô cứ làm theo đi, một người quá ak.-Nó phát tay.

-Vâng ạ.-nữ phục vụ cúi chào.

Chỉ 5 ph sau, tất cả các món ăn đã đc bày ra tre mắt, trải kín 2 cái bàn. Trong 15ph nữa thì 2 cái bàn đã trống trơn, còn lại toàn bát và đĩa.

-Em.....Em.....Có phải.....người.....k o vậy?????-Hắn chỉ tay lấp bắp

-Trà người thì j?-Nó vừa lau miệng vừa nói

-Heo!-Hắn tự nhiên bật ra rồi lấy tay bịt miệng mk.

-Heo cái đầu anh, thanh toán nhanh đi.-Nó đứng dậy vào đảo bước. Hắn cũng nhanh chóng quẹt thẻ rồi đuổi theo nó.

-Đi mua quần áo đi. Anh chọn cho em nha.-Hắn

-Em nhiều quần áo lắm rồi. Ko thấy chật đầy tủ rồi sao?-Nó lắc đầu

-Nhưng anh thấy ít màu quá. Chỉ có mỗi đến trắng, tím là chủ yếu vs 1 cái màu hồng, 1 cái màu xanh hết. Anh muốn anh mặc màu đó cơ.-Hắn vừa nói gót nó vừa liên mồm

-Sao em phải làm theo ý muốn của anh?-Nó bỗng dừng dừng lại và quay đầu. Và thế là "Bụp" hắn đâm sầm vào nó

-Ui da.-nó xoa xoa đầu

-Anh xin lỗi. Thôi mà. Đi đi nha. Đẳng nào thì về cũng có làm j đâu. Đi đi mà.-Hắn vẫn tiếp tục ca thán

-Oke oke. Nhài nhài điếc tai quá.-Nó cuối cùng vẫn phải chiều theo ý hắn.

*Trong cửa hàng thời trang mang tên Style.

Hắn đi lòng vòng quanh quầy quần áo, vẩy vốc của nữ rồi cũng tìm ra đc 5 bộ hợp nhất vs nó. (Theo ý nghĩ của hắn)

-Tên tên tên. Thử đi này. Em mặc mấy bộ này chắc đẹp lắm ó.-Hắn nhe nhèn

-Giấy trời?-Nó trở mặt

Sau đây t/g sẽ tả sơ qua về 5 bộ mà hắn chọn

-Bộ thứ nhất màu đỏ chói là váy cúp ngực ngắn đến đùi cực nóng bỏng

-Bộ thứ hai cũng màu đỏ nhưng là váy lệch vai, chiều dài ko hơn cái kia là mấy. Trông vô cùng sexy

-Bộ thứ ba là váy xanh da trời có 2 dây mỏng manh, nhìn rất giống váy ngủ

-Bộ thứ tư là áo sát nách cam và quần đùi bò

-Bộ thứ 5 là chiếc áo ba lỗ trắng và chiếc váy xòe gần đến đầu gối mà đen.

Hắn nhìn nó vậy thì giải đầu:

-Ko đẹp hả?

-Em ko thích . Đây ko phải phong cách của em trừ bộ này.-Nó cầm bộ thứ 5 và đi thử

-Biết ngay là em sẽ chọn bộ đó mà, biết thế ko mang bộ đó ra cho xong. Mấy bộ này đẹp hơn nhiều chốc.-Hắn lăm bắm rồi nhìn mấy bộ đồ trên tay mk tiếc rề.

-Xong òi nè. Thấy sao?-Nó mặc bộ đồ mới đi ra

-Nếu em mặc mấy bộ này thì sẽ đẹp hơn rất nhiều.-hắn nói giọng chắc nịch

-Nhìn mấy bộ này mà thấy gớm. Anh thích thì tự đi mà mặc hen.-Nó nói rồi đi chọn thêm 1 chiếc áo khoác bỏ lửng phong cách cùng đôi boot đen cao gót dài lên tận gối. Đây cũng sẽ là bộ đồ nó mặc đến dự sinh nhật Lâm Nhã.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Buổi Tiệc Và Hăm Hại

Buổi tối, sau khi đã trang điểm xong, nó và hắn cùng nhau lái chiếc xe Lamborghini đến biệt thự nhà Lâm Nhã theo địa chỉ cô Lan đưa.-Xin chào!-Nó vẫy tay vs các thành viên trong lớp và mỉm cười

-Chào công chúa.-Chúng bạn cười tươi đáp lại nó

-Woo! Hôm nay nhìn công chúa xinh ghê luôn đó.-Ngân vừa vuốt vuốt mái tóc hung đỏ đã dc tết thắc nước của nó vừa khen.

-Ý bạn là mọi hôm công chúa không xinh sao?~Hắn vừa cất xe đi vào cũng nhập hội.

-A, hoàng tử. Sao 2 người lúc nào cũng đẹp đôi hết vậy, lại còn kẻ kè bên nhau nữa chứ. Trời ơi gato quá đi.-Lam trêu

-Lâm j có chứ.-Nó xua xua tay cười hì hì.

Một luồng khí lạnh từ xa bay đến . Khung cảnh vui vẻ nói chuyện của bọn nó đã dc thu vào tầm mắt của Lâm Nhã. Nhò nắm chặt tay nghĩ "Cô cứ vui vẻ nốt những giây phút cuối đời đi. Vì chỉ h nữa thôi tôi sẽ cho cô trải trời Khánh Linh ạ." Nhò nhếch mép rồi quay 180 độ, miệng cười toé toét chạy ra chỗ hắn, tay ôm lấy cổ hắn ngọt sốt nói:

-Hoàng tử của em, anh đến rồi àk?

Hắn vẫn chưa định chỉnh lại việc j đang xảy ra còn nó thì bực bội thấy rõ

-Của em? Áo tương!-Nó nói giọng lạnh rồi bỏ đi. Theo sau nó là nhóm nữ bắt nã. Ai cũng liếc nhìn nhò rồi phán 1 câu ngắn gọn mà xúc tích:

-Mơ tưởng hão huyền.

Sau khi đã tiêu hóa dc cả hành động lẫn lời nói của Lâm Nhã thì hắn gỡ tay nhò ra:

-Cô bị sao vậy? Tôi nói cho cô biết, cô nghe cho rõ đây: Tôi! Trần Nguyễn Việt Anh này là của riêng, thuộc quyền sở hữu của đúng 2 người . 1. mẹ tôi. 2. Nguyễn Hoàng Khánh Linh. Sẽ không bao h có người thứ ba. Từ h đừng có làm j jở trc mặt tôi nếu ko đứng trách tôi ko nương tay với con gái!-Hắn hừ lạnh rồi bỏ đi tìm nó. Nhò ta ko khóc, ngược lại còn cười khuaỷ. "Cứ thử xem. Bấy h có nó thì thế nhưng khi nó chết rồi thì em đây, Lâm Nhã này sẽ thay thế. Dù gì thì anh vẫn sẽ là của em, không sớm thì muộn"

Nó chán nản dựa người vào tường, tay cầm đĩa điểm tâm, mặt vẫn rất bình thản nhưng trong lòng thì rạo rức "Việt Anh đang ghét! Việt Anh ngu ngốc! Nhò ta ôm mà ko đẩy ra cứ đứng đờ ra đấy như con bò á! Định làm người ta tức chết sao ha ?????????"

Bất chợt Lâm Nhã đi đến trc mặt nó và chia li rượu ra tó ý mời. Nó cũng lịch sự nhận lấy. Lâm Nhã mỉm cười, mở miệng nói:

-Bạn uống đi, rượu ngon lắm đấy.

Nó cảm ơn rồi nhấp một hớp vào miệng. Lâm Nhã sau khi xác nhận nó đã uống hết thì nhếch mép đi ra chỗ khác. Ít phút sau, nó có cảm giác choáng váng, tay chân bủn rủn, mắt tối sầm lại. Nó cố gắng lê xác vào nhà vệ sinh. Xả nước ra và hất lên mặt nhưng dường như ko có tác dụng. Nó từ từ ngã xuống sàn. Vì tiệc vẫn đang diễn ra nên hầu như mọi người ko ai ra khỏi phòng tiệc. Lâm Nhã khoái chí bước ra theo sau à là 2 tên vệ sĩ cao to vs một cây đèn từ trên xuống dưới. Nhò phát tay:

-Lối đi!

Vừa rút lui, 2 tên kia nhanh chóng làm theo. Nhò đưa nó đến phòng đông lạnh. Nhiệt độ trong phòng lúc này là 28 độ. Để nó ngồi dựa vào tường, nhò đứng trc mặt nó, hai tay khoanh trc ngực, khinh khinh nói:

-Tao cũng định cho mày tỉnh dậy để cho biết sự nhục nhã là j. Nhưng nghĩ lại tao lại thấy thương cho đứa mồ côi cha như mày nên đành để mày từ từ chết mà ko biết gì cả. Nhẹ nhàng quá cho cái đồ con gái lẳng lơ giựt ck người khác đúng ko? Mày đừng trách ao ác mà hãy trách mày ngu khi động vào Lâm Nhã này. Việt Anh là của tao. Bấy h và mãi mãi. Sẽ ko có bất cứ j thay đổi dc. Nhưng điều ấy chỉ xảy ra khi trên thế gian này không có mày. Haaaaaaaa.....-Nhò cười lớn để kết thúc cuộc độc thoại vs nó. Nhò ra khỏi phòng và ra lệnh cho vệ sĩ:

-Hạ nhiệt -10 độ và khóa cửa lại. Ko dc để cho bất kì ai đặt chân đến đây nghe chưa?

Lâm Nhã nhàn nhạ đi về phía phòng tiệc, trong lòng sung sướng. Còn nó, một mk trong phòng đông lạnh vs mức nhiệt là -10 độ. Liệu còn có thể sống sót? Từ thần đã cách nó ko xa.

Trong phòng tiệc, hắn vẫn đang cố gắng mở to mắt để tìm nó vì có quá nhiều khách mà lại ko bật đèn sáng, chỉ có mấy tia sang it ỏi phía sân khấu như những tia sáng của nó...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Âm Mưu Bại Lộ

Lâm Nhã bước vào phòng tiệc thấy hắn đang tìm nó. Nhò liến lói hắn lại , giả bộ ngây thơ hỏi:-Anh đang tìm j ak?

-Ak.....ùm.....ko.-Hắn trả lời nhưng mắt vẫn đảo tứ tung

-Ak anh này, lúc nãy Khánh Linh bảo một nên về trc rồi.-Lâm Nhã nói dối ko chớp mắt

-Hà ? Cô ấy có s ko? Cô ấy ko khỏe ak? Vậy thôi xin phép tôi về tr.-Hắn đang định lao luôn về nhưng Lâm Nhã nắm tay hắn nín lại:

-Linh bảo cô ấy muốn ở một mk. Anh đừng có về làm phiền cô ấy ko có ấy sẽ giận anh.

-Thật sao?-Hắn khựng lại

-Dạ thật chứ ạ.-Lâm Nhã gật đầu lia lịa.

-Thôi dc rồi, bấy h tôi ra đây nói chuyện vs mọi người, cô bỏ tay tôi ra dc rồi đây.

-Dạ, tạm biệt anh.-Lâm Nhã vẫy tay rồi cũng bỏ đi, trên môi nhò nở nụ cười xảo quyết. lâm Nhã đi đến chỗ nhóm bạn trong lớp để chào hỏi nhưng dường như ko ai để ý cho đến khi:

-Lâm Nhã này, từ nãy đến h bn thấy công chúa của tụi mk đâu ko?~Ngân

-Công chúa j chứ? Nó chết lâu rồi.-Lâm Nhã bực mk nên buột miệng nói ra

-Bạn nói cái j cơ?-Cả đám đưa ánh mắt khó hiểu về phía nhỏ

-Ak ko có j. Mk gồm thôi mà.-Lâm Nhã xưa tay nọ nụ cười thánh thiện rồi đi về phía sân khấu bỏ lại các bn vs những ánh mắt nhìn nhau đầy ẩn ý. "Ko biết cô ta đã đỡ trò j" Đó là suy nghĩ của tất cả mọi người

-Đã đến lúc phản nghị lễ của buổi tiệc bắt đầu mời mọi người cùng chú ý lên sân khấu.-Tiếng nói dịu dàng của cô giáo Lan vang lên

-Và bây h xin mời nhân vật chính của buổi tiệc. Con gái của tôi _Lâm Nhã.-Cô Lan vừa dứt lời thì nhỏ bc lên. Bộ váy vừa ngắn vừa thiếu vài trăm trọng của nhỏ làm mọi người xôn xao bàn tán. Nhỏ nhận dc vô số gạch xây nhà. Giọng nói của nhỏ truyền qua microo vẫn là cái giọng mừng tội ấy:

-Tiểu Nhã xin chào mọi người. Hôm nay là sinh nhật trong 19t của Tiểu Nhã. CẢm ơn mọi người đã đến dự.-Nhỏ cúi chào rồi cũng bỏ xuống. Cô Lan nhìn đứa con gái hư hỏng của mk như vậy thì hối hận vì đã quá chiều chuộng nhỏ. Cô chỉ ước Lâm Nhã bằng dc 1 phần 10 của nó là cô đã mãn nguyện lắm rồi. Nuốt nước mắt của người mẹ và trong, cô nói tiếp:

-Sau đây mời mọi người nhìn lên màn hình lớn để theo dõi những bức ảnh, những khoảnh khắc đẹp từ bé đến h của Lâm Nhã. Chúc mọi người buổi tối vui vẻ.

Vỗ Tay

Mọi người, tất cả đều chăm chú vào chiếc màn hình lớn. Đèn trong phòng bắt đầu tắt dần rồi tối om. Màn hình lớn đã bật lên. Mọi người tròn xoe mắt. Cảnh tượng j đây chứ? Đây là những bức ảnh đẹp sao? Đây là những khoảnh khắc hay ho của nhỏ sao? Thật sự cười. Trong màn hình lớn là tất cả những âm mưu Lâm Nhã bày ra để hại nó. Từ việc cho thuốc vào ly rượu đến mời nó uống, từ việc nhìn nó ngã xuống đến việc cho người lỗi nó đi và ném vào phòng đông lạnh. Đoạn phim đó vẫn tiếp tục chạy.

"Tao cũng định cho mày tính đây để biết sự nhục nhã là như thế nào nhưng ngĩ lại tao thấy thương cho đứa mồ côi cha như mày nên đành để mày từ từ chết mà ko biết j cả..." Những lời nói cay độc thốt ra từ miệng nhỏ vẫn vang lên đều đều. Đoạn phim kết thúc, đèn phòng bật sáng, mọi người đổ dồn ánh mắt cay nghiệt, trách móc về phía nhỏ. Nhỏ cúi gằm mặt, miệng lắp bắp:

-Tôi....tôi.....tôi.....ko thể nào.....ko thể nào.....

Trong lúc Lâm Nhã đang hoảng loạn, mọi người đang im lặng thì hẳn lại chết điếng, trái tim ê buốt. Khác vs mọi người, hẳn đang đau khổ, lo lắng và sợ sệt. Nó h nãy ra sao rồi chứ? Ở trong phòng đông lạnh đã 2 tiếng trôi qua. Chẳng lẽ nó đã rời bỏ hẳn về thế giới khác? Chẳng lẽ hẳn đã mất nó? Hẳn phải làm j đây, làm j khi nó đang nguy hiểm?

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Kết Thúc Buổi Tiệc Bất Ngờ

Không gian đang trĩu nặng thì bỗng có tiếng gậy cao gót lướt trên sân nhà. "Cộc.....cộc.....cộc" Sau đó là tiếng nói nhẹ như bắc, trả lời cho câu hỏi của Lâm Nhã:-Chẳng có j là ko thể cả.

Tất cả đều hướng mắt về nơi phát ra tiếng nói đó. Lâm Nhã như muốn rớt mắt ra ngoài:

-Kh.....ảnh.....L.....inh....

-Chính xác! Là tôi đây.-Nó mỉm cười đưa tay ra chào

-SAo.....sao có thể? Cô.....cô đã.....-Nhỏ ta vẫn chưa lấy lại dc bình tĩnh

-Cô định nói là tôi đã chết rồi đúng ko? Nhưng sự thật thì ngỡ ngàng và phủ phàng. Cô nghĩ tôi ko biết kế hoạch của cô sao? Cô nghĩ tôi ko nhận ra thứ thuốc mẹ trong rượu của cô? Cô nghĩ một chút thuốc mẹ đó có thể làm khó dc tôi? Cô nghĩ căn phòng đông lạnh đó có thể làm tôi chết sao? Ak mà nhắc đến phòng đông lạnh mới nhớ. Thiết bị làm lạnh và cửa phòng đã dc vĩnh lạnh vì tôi làm cho tan tác và cho người mang đến nhà máy phê thai rồi. Cả 2 tên vệ sĩ cao to đen hoi của cô nữa. Tôi thật sự xin lỗi vì đã gây ra những thiệt hại trên. Nhưng ko sao tôi có thể đền cho cô gấp đôi dc chứ? Tha cho tôi nhé, bn Lâm Nhã.-Nó nói hết sức nhẹ nhàng nhưng sôt thương vs Lâm Nhã là rất lớn. Nhỏ ko tin vào mắt mk cũng ko tin vào những gì mk nghe dc. Miệng nhỏ một lần nữa lại nói ko ra lời:

-Nhưng.....tại.....tại.....tại.....tại sao cô lại có đoạn băng đó?

Nó cười khuấy, chìa tay ra trc mặt Lâm Nhã. Trên tay nó lúc này là một chiếc camera hình con nhện nó lại nói:

-Xin trân trọng giới thiệu vs cô sản phẩm mới dc tung ra thị trường _Camera nhện. Nó có thể di chuyển theo ý muốn của người điều khiển và ghi âm lại những âm thanh phát ra. Tôi chỉ nói ngắn gọn vậy thôi còn thông tin chi tiết hơn nữa mời cô liên hệ vs bác Google nhé!-Nó nháy mắt

Hắn từ lúc nó xuất hiện đến h thì ko nói dc lời nào, lòng vui sướng và hạnh phúc. "Đúng là trời ko phụ lòng người đẹp trai như mk mà" Đó là suy nghĩ của hắn từ nãy đến h. Hắn sau khi thoát ra khỏi dòng suy nghĩ vừa tự sướng vừa tự ki kia thì nhảy cẫng lên chạy ra ôm trâm lấy nó:

-Anh biết là em sẽ ko sao mà! Hi hi

-Bỏ ra, bỏ ra nhanh lên. Lỗ quá rồi đây.-Nó đỏ mặt gỡ tay hắn ra. Lâm Nhã bắt chợt quỳ xuống trc mặt nó, nước mắt nhỏ đã rơi ra, nước mắt của sự hối hận:

-Tôi xin lỗi, tôi xin lỗi cô. Cầu xin cô hãy tha lỗi cho tôi. Tôi hứa sẽ thay đổi bản thân. Tôi lấy cả mạng sống của mk để đảm bảo. Xin cô hay chấp nhận.

Nó nhìn Lâm Nhã, nhận nhận mở miệng:

-Tôi ko có lỗi cho cô xin. Thực ra thì tôi ko có giận cô. Con người là vậy, luôn ích kỉ vì tình yêu. Tôi chỉ muốn làm cô nhận ra điều đó thôi

Lâm Nhã hạnh phúc khi nghe những lời nói của nó. Nhỏ reo lên:

-Cảm ơn cô. Tôi nhất định sẽ sửa đổi. Tôi sẽ sang Nga vs ba tôi. Chúc cô và Việt Anh hạnh phúc. Tôi biết rằng tôi ko thể thắng dc cô.-Nhỏ ôm nó một cái, một cái ôm giãng hòa để xóa đi sự mù quáng của tình yêu. Tiệc tàn trong sự cảm động của mọi người. Mỗi người hôm đó đã nhận dc cho mk một bài học quý giá.....

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Hưởng Tuân Trăng Mặt Trở Về

6h sáng tại biệt thự ngoại thành-Oáp...-Nó lười nhác mở mắt, miệng ngáp ngáp dài, ko phải vì ánh á ngs mặt trời chiếu vào mắt thì còn lâu nó mới dậy. Nó kêu kêu tay sang bên hẳn:

-Mấy h rồi? Oáp....-Lại ngáp nữa. Hắn lấy tay sờ lên cái kệ ở đầu giường, lờ mờ mở điện thoại và trả lời:

-6h.

-Mới có 6h thôi ak?-Nó định chồm chân ngủ tiếp thì:-Ơ? Hả? 6h rồi á? Thôi chết rồi Việt Anh ơi là Việt Anh. 4 bọn kia hạ cánh dc 2 tiếng rồi đó. Chúng nó bảo em và anh đi đón cơ mà. Dậy nhanh dậy nhanh.-Nó bật dậy luống cuống lồm cồm dậy theo. Cả 2 làm vsn trong 5ph ngán ngùi rồi ba chân bốn cang chạy xuống nhà lấy xe đi đón 2 cặp vk mới cưới. nhưng vừa đi hết bậc thang cuối cùng thì cả 2 dừng lại. Đứng hình quay qua nhìn nhau rồi cười trư. Trước mặt nó và hẳn là 4 sinh vật quần áo xộc xệch, tóc tai bù rù, mặt đàng đàng sát khí. Nó và hẳn lại nhìn nhau lần nữa rồi:

-1...2....3 chạy.-Vừa dứt lời của nó thì cả 2 chạy thẳng lên phòng, khóa trái cửa lại. Mị, Minh, Trâm , Duy đuổi theo

- Chúng mày gan quá nh? Có ngon mở cửa ra cho taooooooooo.....-Mi vừa đập cửa vừa hét

-Sướng quá ha, bảo 4h đi đón mà ngủ tới tận bảy h mới dậy là sao hả?????-Mình rít lên từng chữ một

-Mẹ cha nhà chúng mày, để vck tao đứng ngoài đường 2 tiếng đồng hồ. Tụi fan nhìn thấy rồi chen lấn làm tui tao thành ra thế này đây. Chúng mày có tin tao đập cửa vào cho chúng mày một trận ko hả? -Cả bọn ở ngoài cửa ra sức la hét um xùm, tay chân làm việc ko ngừng nghỉ, vậy mà bên trong thì.....nó ngồi vất vèo trên cái ghế xoay đọc truyện tranh, còn hần thì nằm trên giường cuối chân ngủ ngon lành. Rồi đột nhiên "Rầm" một cái. Cuộc phá cửa của Mi, Minh

-Chúng mày chết chắc.

Nó và hần bắt đầu chạy biến, cả 4 lại đc dịp tập luyện sức khỏe. Chọn đến khi:

-Th.....ô.....i.....T.....ao.....mệt!!!!-Mi dừng lại thở dốc. Nó vẫn cười toe toét:

-Thôi thôi j? Thôi để tui mày kill chết tui t ak?

-Đừng đó.-Hần cũng phụ họa

-T.....ao.....hết.....ch.....ju.....nổi.....rồi!-Minh, duy, trâm cũng ngồi bệt xuống đất, hít lấy hít để.

-Xong nhé! Bọn tao đã thắng. Vì vậy cầm tụi bấy trả thù nữa ha.-Hần khoái chí vỗ tay đom đốp, nhìn bọn bạn rồi một chỗ thờ hồn hèn (Bạn thân là thế đấy)

-Thôi thôi, bọn tao nấu com. Chúng mày đi tắm đi, ăn xong còn đi học nữa.-Nó xua tay rồi lòi hẩn vào bếp.

*Trong bữa ăn:

-Mi, Mi há miệng ông xã đút cho nè. A.....âm-Minh gấp miếng thịt bỏ vào miệng Mi rồi cười nhìn hẩn về ta đây

-Ck ak, ăn nhuu vào nè.-Trâm cũng gấp vào bát cho Duy

-Vk ak, miếng vk đánh nước sốt kìa để ck lâu co ha.-Duy lấy khăn chấm chấm lâu miệng cho Trâm rồi "chự", cậu nhanh nhẹn hôn Trâm một cái, cả 2 nhìn nhau rồi ním cười.

-Ông xã ak, món này ngon lắm anh ăn thử đi. Hay để em đút cho nhé. Ông xã mở miệng ra nào. A.....âm-Mi cũng dụi dằm đút cho Minh. Cả 4 đưa quan tâm nhau rồi vk vk ck ck ox vs chả bx. Đây là sự trả thù gián tiếp. Làm cho mấy cái bọn FA kia phải gato. Nó rùng ṃk một cái rồi nói:

-Trợ ôi sến!

Hần gật gật đầu đồng tình:

-Gai ốc ở đâu mà nổi khắp người thế này ko biết.

-Người ta nói cầm có sai. Những thánh FA mới hủu bọn yêu nhau nó sến đến mức nó nhĩ.-Nó buông ra 1 câu hết sức chân lí

-Không phải GATO. Hứ!!!!-4 con hèn đồng thanh dễ sợ

-Ai thêm gato. Lều.-Nó lè lưỡi rồi nói tiếp:

-Quả tao đâu?

-Quả j mà quả. Mấy ko đi đón tao tao còn chưa sử nữa là đòi quả.-Mi gắt

-Làm j mà căng. Cẩn thận ko đứt dây thần kinh h.-Nó bủi ṃi rồi làm mặt cún con.-Thế ko có quả thiệt hả????

-Thiệt đó bà nội.-Trâm

-Tui ko tin. Có quả mà đúng ko? Đúng ko?-Nó hết lay tay Mi lại lay tay Trâm, mặt kute kinh khủng khiếp. Mi và Trâm đành chịu thua nó:

-Để tao đi lấy cho xem-Mi ra vali vách 10 túi xách lỉnh nhò vào và nói:

-Của mày đó.

-Hả??? Nhiều dữ. C Âm on 2 bà nha. Yêu 2 bà nhất.-Nó thốt lên rồi chạy ra xem quạ

-Để tao kể cho.-Trâm-Bọn tao mau cho mày nhiều thứ lắm nhá. Nào là váy này ṃx này giày này khăn này,... Nhưng mấy cái đấy ko quan trọng. Đặc biệt nhất mà bọn tao nghĩ mày còn nằm ở trong kia. Vì biết mày có tâm hồn ăn uống ngang heo, ak ko hơn heo nên sẽ có mực khô, mực tươi, cá chì, sứa,... tha hồ ăn hải sản.

-Trợ ôi, đúng là có chúng mày hiểu tao nhất. C Âm on nhuu nha.

-Hjhhj ko có j.-Mi và Trâm cười tươi.

-Thôi thôi mấy cô nương. Lên thay đồ đi để đi học.-Hần nhắc lại nghĩa vụ cao cả

-Mới về lại phải đi học rồi sao?-Minh và Duy mếu maos

-Lười vừa thôi.-Hần cốc cho mỗi thằng một phát rồi lòi luôn đi rửa bát. Bọn nó thi đi thay đồ rồi tất cả đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Thầy Giáo Hotboy

Hôm nay, cả trường ai ai vui vẻ, náo nức vì 3 cặp đôi hoàn hảo đã tụ tập đầy đủ. Không chỉ thế, do cô Lan chuyển công tác qua Nga cùng Lâm Nhã nên trường sẽ có 1 giáo viên mới. Ko biết sẽ như thế nào? Nữ hay nam? Trẻ hay già? Xấu hay đẹp? Dễ tính hay chảnh tính? Thật là tò mò quá!!!!!!Chuông vào học vang lên. Bàn của Mi và Trâm cùng một khung cảnh: Minh và Duy đang đấm bóp vai cho 2 bx của ṃk. Đúng là hiếm có khó tìm. Một câu vk, 2 câu vk, 10 câu vẫn vk. Nó và hần nghe mà nổi hết da gà. Sao lại có những người sến như vậy chứ? Nó nhắm chán vào mặt xuống bàn nghe nhạc. Hần duy trì công việc mà cả đôi ko chán là ngắm nó. Thấy thầy giáo bc vào, cả lớp đứng lên chào trừ nó và hần

-Woo...Thầy giáo hotboy.-Cả lớp đồng thanh vỗ tay ầm ầm rồi xôn xao hỏi:

-Thầy ơi, thầy tên j?

-Thầy ơi thầy bao nhiêu tuổi?

-Thầy ơi thầy có bn gái chưa? Cho em làm bn gái thầy nha.

-Thầy ơi thầy có bí quyết trẻ đẹp j z, chỉ cho em vs?

-Thầy ơi...vân vân và mây mây.

Đó là hs nữ. Còn hs nam thì khác:

-Trời ơi mới nhìn thấy trai đẹp lần đầu hay sao ý?

-Mấy mụ đấy thấy trai nào chẳng thế. Đầu có nhất thiết phải trai đẹp.

-Thế nào h giải lao thầy giáo hotboy của tở mk cũng đc nổi tiếng vs quy mô toàn trường nhờ mấy bà tám lớp mình quá.

.....Bla.....bla.....bla.....

Thầy giáo giờ tay ra hiệu im lặng. Cả lớp rầm rập nghe theo. Nở nụ cười tỏa nắng, thầy giáo giới thiệu:

-Thầy tên HOÀNG ANH TUẤN. Năm nay thầy mới 20 tuổi ak. Là giáo viên mới nên chưa nhiều kinh nghiệm nên mong các em giúp đỡ

Trời ơi, người j đầu mà đã đẹp trai rồi mà giọng còn hay nữa chứ!!!! Hs nữ trong lớp cứ đỏ rầm rầm. Khoan. Từ từ đã. Cái j cơ? Hoàng Anh Tuấn??? Nó giắt mình ngừng mặt lên diện kiến. Thầy giáo nháy mắt vs nó. Nó hơi ngỡ ngàng nhưng cũng mỉm cười đáp lại. Hs nhìn thấy mà máu cứ sôi sùng sục. Ngày đầu tiên nó gặp hs làm j cười vs hs như vậy? Thế mà hôm nay lại cười vs một người có nhan sắc kém hs. Đúng là ko tức ko là người mà. Đó là suy nghĩ của hs.

Tan học, nó và hs tạm biệt 2 cặp vk kia rồi ra về. Đến cửa thì gặp thầy Tuấn. Thầy cười tươi chào nó:

-Chào em, Khánh Linh. Đi ăn vs thầy chứ?

Nó cũng cười đáp lại:

-Vâng, em cũng định hẹn thầy.

Hs mỉm máo:

-Vậy còn em hà thầy. Thầy mời mỗi bn ấy thôi hà?

Thầy Tuấn khò xir-Ak.....ừm...

-Nó nhanh nhẹn đáp:

-Anh chịu khó ăn một mk đi nhé. Hay là anh đi ăn cùng bọn kia cũng đc. Ít nhất cũng ko nên phá hoại khoảnh khắc riêng tư của em vs thầy chứ?

Hs nghe mà đau lòng “Phá hoại khoảnh khắc riêng tư sao? Nó đã phải lòng thầy Anh Tuấn rồi chắc? “ Hai người họ vậy tay tạm biệt hs rồi xuống căn tin. Hs quyết định.....theo dõi.

Dưới căn tin, hs chọn một bàn cách bàn nó xa. Ở đó hs có thể nhìn thấy nó rất rõ nhưng lại ko nghe đc những j nó nói và nó ko nhìn thấy hs. Nó cười cười nói nói vs thầy. Chưa bao h hs thấy nó nói chuyện cời mở vs ai như vậy. Thầy nhẹ nhàng gấp thức ăn cho nó. Nó cười tươi rồi vui vẻ ăn hết. 2 người còn đùa nhau nữa chứ. Nhìn xem nhìn xem, nó đang lấy khăn lau mồm cho thầy kia. Nhìn trông tình tứ thấy gớm. Hai người kết thúc bữa ăn, đứng dậy khoác tay nhau đi về. Ra đến xe thầy, nó mở cửa cho thầy rồi còn ôm thầy. Trông họ chẳng khác nào cặp tình nhân hết. Nó đứng vậy tay cho đến khi xe thầy đi khuất. Hs theo dõi nhất cử nhĩ động của nó mà ko khỏi tức tím mặt, máu dồn lên não, nhói máu cơ tim, lộn ruột lộn gan. (Có nói quá ko ta??? @-@)

“Rõ ràng mình đẹp trai hơn thầy ấy mẹ” Hs thắc mắc. Xua đi tức giận, hs lấy xe trở nó về nhà, mặt hầm hầm ko nói một câu. Còn nó cứ tùm tà tùm tùm làm mặt hs càng sầm sì đông bão hơn.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Đánh Dấu Chủ Quyền

Buổi tối, hs giận nó nên vào phòng khóa trái cửa, ko thêm xuống nấu cơm. Tâm trạng của nó tốt nên quyết định lao vào bếp. Chỉ 5 ph sau khi nó thực hiện nghĩa vụ cứu dạ dày thì "Xoảng...Bộp.....Choang..." Âm thanh hỗn tạp vang lên. Hs đoán ra đc tiếng gì nên lao ngay xuống bếp. Nó đang cầm củi nhặt mảnh vỡ trên sàn nhà thì "xẹt". Tay nó quệt vào mảnh vỡ và chảy máu. Hs nhanh chóng lấy hộp y tế rồi lôi nó ra phòng khách để dán băng vào vết thương. Hs ăn căn hỏi:-Em xuống bếp làm j vậy?

-Nấu ăn chứ còn làm j?-Nó trả lời hết sức thần nhiên

-Em biết nấu đâu mà đòi.-Hs cốc yêu nó. Nó bủ mủi, nói bóng gió:

-Tại ai đấy biết nấu mà ko nấu nên em đánh phải ra tay thôi.

-Trời ơi, anh xin lỗi. Có đau ko nè!-Hs thôi thôi tay cho nó

-Ko đau nhưng mà em đòi.-Nó xoa bụng, mặt nhăn như khi.

-Đc rồi, đc rồi. Để anh đi nấu em ăn, Từ h cấm vào bếp phá nữa hen.-Hs cười cười rồi đi nấu ăn cho nó.

Cả tuần sau đó, nó cho hs ăn bơ làm hs rất tức giận. Suốt ngày Anh Tuấn, Anh Tuấn và Anh Tuấn. Hết đi ăn lại đi chơi rồi mua sắm,... Cứ chi thì thần mặt, gằn gừ, cười cười nói nói, lại còn nhiều lúc ôm nhau, hôn gió,... Máu hs lúc nào cũng đạt 1000 độ. Tối chủ nhật, hs ko chịu đc nữa bèn lôi nó ra bàn học xét hỏi, mặt nghiêm túc vô cùng:

-Em thấy thầy Anh Tuấn thế nào?

Nó cười cười rồi trả lời:

-Thầy ấy đẹp trai nè, dịu dàng nè, nói cũng hay mà hát cũng hay nữa chứ. Thầy còn cho em ăn rất nhiều đồ ăn ngon nha, dẫn em đi chơi nhiều nữa chứ. Thầy ấy quả là mẫu đàn ông lí tưởng của lí tưởng. Hìhì.

Hs nghe nó nói mà đau lòng hỏi tiếp:

-Vậy anh ko như thế hả?

-Ak, anh cũng vậy nhưng ko bằng thầy ấy.-Nó cười gian nhưng hs ko nhìn thấy

-Kể cả về độ đẹp trai sao?-Hs nuốt nước bọt hỏi tiếp

-Vâng.-Nó gật đầu cái rụp làm tan nát trái tim hs. Hs ngập ngừng ko biết có nên hỏi nó tiếp ko. Nếu nó nói nó thích thầy thì hs chết mất. Hs hít một hơi thật sâu, lấy hết can đảm và nhìn vào mắt nó hỏi:

-Em....thích thầy ấy hả?-Nó hơi sững sờ khi hs hỏi câu ấy nhưng sau đó cười cười, nháy mắt một cái rồi;

-Em...em.....em...-Nó tạo sự hồi hộp làm tim hs muốn nhảy ra ngoài.

-Em.....em.....em...-Nó vẫn chưa chịu thôi trò đùa người hs. Hs mặt bình tĩnh hét:

-Em thế nào hả?

-Em ko biết.-Nó nói thật nhanh rồi chạy lên giường trùm chăn kín đầu cười lăn lóc:-Hahahahahaha.... nhìn cái mặt anh mắc cười quá.

Hắn tức muốn xi khối vì bị nó trêu. Nhưng thôi ko sao. Đấng nào thì nó chưa nói là nó thích thầy Anh Tuấn nên hắn vẫn còn cơ hội. Hắn quyết định mai sẽ gặp thầy Tuấn để ĐÁNH DẤU chủ quyền về nó và CẢNH CÁO thầy ko đc cướp nó CỦA HẮN.

Sáng hôm sau, sau khi tan học, hắn hẹn thầy giáo ra sân sau trường và bắt đầu:

-Em hỏi thầy một chuyện đc ko ạ?

Thầy giáo nở nụ cười tỏa nắng và nói:

-Em cứ hỏi đi thầy sẽ trả lời.

-Dạ....-Hắn ngập ngừng

-Em nói nhanh đi thầy còn đi họp.-Thầy Tuấn giục hắn. Hắn nhìn thẳng vào mắt thầy và nói:

-Dạ thưa thầy. Em thích Khánh Linh ạ. Khánh Linh là của em. Vì vậy, xin thầy đừng quá gần gũi. thân thiết vs bn ấy như thế.

-Hahahahahahah...-Thầy Tuấn cười lớn. Hắn tức giận vì thái độ của ông thầy

-Thầy cười cái j ạ?-Hắn hét lên. Thầy ko cười nữa, ra mặt nghiêm túc đáp lại:

-Thầy cũng thích em ấy. Linh vừa xinh đẹp lại thông minh. Thầy ko thể nhường cho em đc.-Anh Tuấn lắc đầu ra về tiếc nuối

-Thầy!!!-Hắn quát lên:

-Nếu thầy ko tránh xa cô ấy thì em sẽ....sẽ....-Về đầu rất hùng hổ nhưng về sau thì....tạm thời chưa nghĩ ra.

-Sẽ làm j? Thầy thách em làm j đc thầy đấy.-Anh Tuấn ra về thách thức

-Em sẽ....em sẽ....-Hắn vẫn tiếp tục say nghĩ rồi đưa ra quyết định hết sức cao cả: -EM sẽ.....sẽ.....sẽ.....sẽ tự tử.

Anh Tuấn bật cười:

-Hahahahahah.....hồ hô hô hô hô.....hiihiihiihii.....Em ko định sẽ hãm hại thầy bằng cách cho thầy mắc cười đến chết hà?? Hahahahaha.....-Thầy ôm bụng lăn ra cười như chưa đc cười bao h. Hắn tức giận tức xéo. Thầy run người, lấy lại vẻ nghiêm túc, thầy nói:

-Thôi ko trêu em nữa. Thầy xin tự giới thiệu, thầy làanh họ của Linh. Thầy là con trai của thầy hiệu trưởng. Từ trc đến h 2 anh em vẫn thân nhau như vậy. Tại Khánh Linh đe dọa thầy nên thầy mới phải nói dối em như vậy. hìj...-

Đầu hắn bốc khói nghi ngút, hắn chào thầy Anh Tuấn:

-Chào ANH VK, em có việc đi trc.

Câu chào của hắn lại làm Anh Tuấn bật cười lần nữa. Sau khi tạm biệt thầy, hắn hùng hổ về lớp_nơi mà nó đang "trú ngụ". Người hắn tỏa ra sát khí .

RẦM!!! Cửa cửa đã tan tành. Hắn rít lên: KHÁNH LINH!!!!!!

Nó rợn người, cười trừ:

-Anh gọi em mà cứ như muốn nuốt chứng em vậy???

-Sao em lại trêu anh hử?

-Hìj trêu j cơ?-Nó giả nai.

-Thầy Anh Tuấn là anh họ em phải ko?-Hắn liếc nó

-Anh biết rồi ak?-Giọng nó run run

-Khánh Linh! Em đc lắm. Đứng lại đó cho anhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh....-Hắn hét lên rồi rượt nó khắp trường.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Tổ Tình Thất Bại (2)

Sáng thứ 2, h sinh hoạt, Anh Tuấn bc vào, nhìn cái người hum trc gọi mk là "Anh vk" làm anh phải cố nhịn cười. Anh nói-Kì thi đại học sắp đến. Đây là giai đoạn nước rút nên các em cần phải cố gắng ôn luyện để đc kết quả cao. Các em nên chăm chỉ học tập và giúp đỡ lẫn nhau nhé.

-Dạ!-Cả lớp đồng thanh

Sắp thi đại học, ai ai cũng cảm cui học hành siêng năng, thức khuya dậy sớm để mong qua đc kì thi trọng đại. Trái ngược vs số đông thì tụi nó lại cùng nhau đi ăn chơi. Hết TTTM lại đến khu vui chơi rồi đến Bar,... Chả ngày nào là ngày động vào sách vở. Dần dần tình cảm của hắn đã đạt đến ngưỡng cao nhất. Hắn yêu nó, rất yêu nó. Hắn dạy cũng nghĩ đến nó, chơi cũng nghĩ đến nó, làm cũng vì nó, và ngay cả mơ cũng vì nó luôn. Tuy vậy nhưng hắn vẫn chưa dám nói ra. Hắn cảm thấy lo lắng khi thấy nó chẳng có biểu hiện j quá thân mật vs hắn cả. Hắn thật nào nê và khó xử. Nhưng ý nghĩ của hắn quá sai lầm. Nó đã rất yêu hắn. Tuy nhiên nó lại luôn phủ nhận điều đó. Nó ko cho phép mk yêu hắn. Vì sao ư? Bởi vì chẳng biết thế nào mà hằng đêm giấc mơ pa nó mất lại hiện về và kèm theo một câu nói "Khánh Linh, người m yêu đều phải chết." Một câu nói hoang đường nhưng hết sức rợn người. Nó sợ, sợ hắn phải chết. Hắn chết thì sao nó sống nói chứ? Minh, Mi, Duy, Trâm thì bó tay trc cuộc tình a lí bí đất , gian truân vất vả của nó và hắn. Khuyến nó ko xong mà hồi hắn cũng ko đc. Kì thi đại học qua, nó và hắn đều nhận đc giấy mời từ trường đại học Harvard. Nó ko muốn đi vì ko muốn t/c của nó dành cho hắn nhiều hơn nữa, cũng là để hắn quên nó đi và tìm 1 người khác. Hắn rất buồn, nhưng hắn quyết tâm trc khi đi sẽ tỏ tình vs nó, nếu nó đồng ý thì cả 2 sẽ cùng đi du học và sau đó thì làm đám cưới.

Buổi tối trc ngày lên máy bay, hắn đến nhà nó rồi đưa nó đến một gò đất cao cạnh bãi biển. Trên gò đất, hoa cả trái xanh, có một cây cổ thụ cao. Ánh trăng rọi xuống xuyên qua từng kẽ lá tạo nên một khung cảnh lung linh, huyền ảo. Phía dưới nơi biển xanh li rào sóng vỗ sẽ là một bãi cỏ dành cho nó. Khung cảnh thật là đẹp và thơ mộng nhưng lòng người thì ko. Những thứ đó chẳng có ảnh hưởng j tới nó cả. Trong lòng nó đang rối bời. Nó biết hắn đang định làm j nhưng lại ko biết đối mặt ra sao.

"Tách" Sau cái bùng tày của hắn, nôi bãi cát vàng sáng rực lên một bóng hoa hồng đc tạo nên bởi những ngọn nến lung linh. Ở giữa bóng hồng còn có dòng chữ "I LOVE YOU" Hắn quỳ trc mặt nó, giọng nói vừa dịu dàng vừa mang sự cầu khẩn:

-Khánh Linh! Em là mối tình đầu của anh. Em là người đầu tiên và duy nhất làm trái tim anh rung động. Em cũng biết t/c của anh dành cho em đúng ko? Em biết là anh muốn em làm vk anh nhiều đến đâu đúng ko? Khánh Linh, em đồng ý nha. Đồng ý làm vk anh, đồng ý cug anh đi du học và sau đó chúng ta sẽ lấy nhau chứ?

Hắn mở chiếc hộp trong tay ra. Một chiếc nhẫn trong bộ trang sức mà hắn đã tặng nó nhân ngày sn. Mặt của chiếc nhẫn cũng là bông hoa 8 cánh bằng kim cương trắng, nhụy hoa là 1 viên kim cương đỏ có chữ A.

Thời khắc khó xử của nó đã đến. Tâm trí rối loạn. Nó ko biết phải làm sao h. Trong nó là cuộc chiến tranh ác nghiệt giữa lí trí vào trái tim. Trái tim nó đang rung lên niềm hạnh phúc khi đc hắn ngỏ lời. Trái tim muốn nó đồng ý vì nó cũng rất yêu hắn. Nhưng lí trí của nó thì khác. Nó đang gào thét rằng nó ko dc yêu hắn, nó ko thể yêu hắn. Nếu nó yêu hắn thì thế nào hắn cũng gặp nguy hiểm. Bởi vì người con trai mà nó yêu đều phải chết. Nó ko muốn điều xảy ra. Hắn tiếp tục cầu xin:

-Anh biết là em cũng yêu anh mà. Xin em hãy đồng ý, nếu ko có em anh sẽ chết đó.

Ngon lửa nơi bãi cát vẫn cháy, lòng hắn vẫn hi vọng. Cuộc chiến trong lòng nó đã kết thúc. Cuối cùng thì lí trí đã thắng trái tim. Mắt nó đỏ hoe. Tránh ánh mắt của hắn, nó nói và cổ ko cho có chút nghẹn ngào nào:

-Em xin lỗi nhưng em ko thể đồng ý . Anh hãy đi một mk và quên em đi. Em tin chắc anh sẽ tìm dc một người tốt hơn em mà.-Nó nói xong vội chạy đi, những giọt nước mắt cũng thi nhau rơi ra. Hấn sụp đổ, sụp đổ hoàn toàn. Hấn như một người mất hồn. Nước mắt ko tự chủ cũng tuôn trào. Một khi nước mắt nguwoif đàn ông rơi tức là vết thương trong lòng họ quá lớn ~.~

Hấn lết xác ko hồn về biệt thự nhà họ Trần. "Cạch" Vừa nghe thấy tiếng mở cửa là 2 mama lao ra, lay lay tay hấn rồi rít:

-Sao rồi sao rồi. Đồng ý chứ hả?

Ko thấy hấn trả lời, và lại nhìn mặt hấn thế kia 2 mama đoán ngay ra sự việc.

-Thất bại rồi ak? -Bà Hiền nói vs giọng thất vọng tràn trề.

-Con bé này cứng đầu quá. Nó yêu con mà ko chấp nhận là sao? Sao nó lại ko quên tai nạn của pa nó đi chứ? -Bà Mai bắt bình lên tiếng, chỉ có bà là hiểu nó nhất, hiểu lí do nó làm như vậy. Bà Hiền vỗ vai an ủi hấn:

-Ko sao đâu. Vẫn còn ngày mai Linh đi tiễn con mà. Biết đâu con bé sẽ đổi ý. COn đừng nản lòng nha. Cố Gắng lên nào.

Hấn ko nói j, gương mặt ko cảm xúc, gạt tay 2 mama ra, hấn đi lên phòng đóng chặt cửa lại.

Cả đêm hôm đó, cả 2 đều ko ngủ dc. Nó khóc rất nhiều, nhiều đến nỗi ướt đầm hết gối.....

Tại sao 2 người yêu nhau mà cứ làm khổ nhau như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Em Yêu Anh

Sáng hôm sau, 6h, điện thoại của nó vang lên bản nhạc chuông quen thuộc, là mama nó gọi:-Alo.-Giọng nó ưở oải

--Chuẩn pj nhanh đi để ra sân bay tiễn Việt Anh.-Mama nó hét

-Con ko đi đâu.-Nó từ chối, nó sợ khi nhìn thấy hấn rồi đi nó sẽ ko chịu nổi mà ôm trầm lấy hấn mất.

-Thôi mà, coi như là vì mama ha.-Bà Mai giờ chiều năn nỉ nhưng vô tác dụng

-Con bảo là ko mẹ.

-Con mà ko đi thì h đứng có gọi mẹ là mẹ nhé. Con ko đi chứng tỏ con ko chịu dc khi nhìn nó ra đi chứ j.-Bà Mai nói 2 câu trùng tim đen nó lun.

-MAMA.-Nước mắt nó lại rơi

-Ko nói nhiều, cho con 10 ph chuẩn pj, mama đang trên đường tới đó.-Bà Mai cúp máy. Nó ngán nước mắt lại rồi đi làm VSCN. Nó ko thể cãi dc bà Mai mà. Hôm nay, Nó trang điểm đậm để che đi đôi mắt thâm quầng và xưng húp do ko ngủ dc lại khóc nhiều. Khi nó cùng bà Mai đến sân bay thì Bà Hiền, Mí , Minh, Trâm, Duy và hấn đều đã có mặt đầy đủ. Tất cả đều nói chuyện vui vẻ duy chỉ có mỗi hấn là buồn bã, ko 1 lời . Nó cúi mặt để tránh khuôn mặt và ánh mắt hấn. Hấn nhìn nó, một cái nhìn van nài và cầu xin. Trong đầu nó lúc này, những kỉ niệm đẹp đang tua đi như 1 thước phim. Đoạn phim của riêng 2 người nhưu vui bver nhưng cũng ko ít gian truân. Chợt nghe tiếng Mí gọi, nó ngẩng mặt lên. Bất chợt 2 ánh mắt chạm nhau. Thời gian như ngưng đọng vs hấn và nó. Khóc mất nó cay xè. Nó vội quay đi rồi chạy thật nhanh. Khoảnh khắc đó cũng là lúc giọt nước mắt rơi xuống. Nó nhanh chóng lái xe về biệt thự nhà họ Nguyễn. Lòng cô gát đi hình ảnh của hấn, cô ko để nước mắt rơi xuống nhưng hình như lòng nó đã ko nghe lời của nó rồi. Lê xác vào nhà , ngồi bịch xuống ghế sofa, lấy vội cái điều khiển, bật tivi để những hình ảnh khác nhập vào đầu. Một bản tình buồn vang lên, tim nó đau đớn quặn thắt. Nó lấy chai rượu trên bàn và rót vào cốc. Mất hướng về khoảng ko vô định, đầu óc trống rỗng, trái tim vẫn đang nứt ra. Tay cầm ly rượu lắc lắc. Nó cứ ngồi như vậy mặc cho thời gian trôi mãi. Chợt điện thoại của biệt thự đổ chuông, người giúp việc nhanh chóng bắt máy nhưng chưa dc bao lâu thì "Bốp". Chiếc điện thoại rơi bụp xuống sàn nhà làm nó giật nk. "Choang" Chiếc ly thủy tinh trên tay nó rơi xuống. Mảnh vỡ, rượu bắn tung tóe khắp sàn nhà. Lòng nó rẩy lên những tia lo lắng. Cô giúp việc chạy về phía nó, mặt cắt ko còn một giọt máu, tay chân run bắn bật, miệng lắp bắp:

-Thưa.....thưa....thưa.....cô....

Nó bực bội gất lên:

-Có chuyện j nói nhanh lên đi.

Cô giúp việc giật bản mình, nói một lời:

-Thưa cô chủ, bà chủ vừa gọi về nói là sau khi cô chủ bỏ về, thiếu gia nhà họ Trần đuổi theo. Vì đi vs tốc độ quá nhanh nên bị tai nạn. Dù bác sĩ đã cố gắng hết sức nhưng-Đến đây thì cô giúp việc ko dám nói tiếp.

"Âm Ầm" Giông bão đang nổi lên trong lòng nó. Nó đứng dậy, nắm chặt tay của cô giúp việc lắc mạnh:

-Nói! Nói nhanh! Nói rằng cô đang nói dối! Nói nhanh lên!

Cô giúp việc cúi gằm mặt, nước mắt cũng đã rơi:

-Cô chủ xin nén đau buồn. Em ko hề nói dối. Đó là sự thật.

Nó lắc đầu nguầy nguậy:

-Ko! Ko! Ko phải! Cô đang nói dối! Cô đang nói dối tôi. Nói đi! Nói đi! Anh ấy đang ở đâu. Tôi phải đi tìm anh ấy. Ko! Ko đâu! CHấn chấn anh ấy còn sống. Chắc chắn anh ấy đang ở sân bay đợi tôi.

-Em ko nói dối mà! -Cô giúp việc hét lên.-Câu ấy đang ở trong bệnh viện ấy. Cô vào nhanh đi sẽ dc gặp cậu ấy lần cuối bằng không sẽ phải ăn hận cả đời đấy.

Nó buông cô giúp việc ra, lái xe thực mạng đến bệnh viện. Nó bước vào phòng cấp cứu đúng lúc bác sĩ đang kéo tấm màn trắng che mặt hấn. Vậy nghĩa là hấn chết thật sao? Hấn bỏ nó thật sao? 2 mama cùng nhóm bn của nó đang đứng đấy khóc như mưa. Nó quý xuống giữa cửa phòng. Tay đưa lên ngực, tim nó đã tan nát. Nỗi đau làm nó nghẹn thở. Nó gượng dậy, nủ tay vào cánh cửa, nó đứng lên, nhào đến bên hấn. Nước mắt lại 1 lần nữa tuôn rơi. Nó lăm lăm như người mất hồn, giọng nói run rẩy cùng tiếng nấc nghẹn ngào :

-Việt Anh. Anh bỏ em đi thật sao? Anh để em cô đơn ở thế giwois này thật sao? Tại sao chứ? Tại sao lại yêu em? Tại sao lại đuổi theo em? Tại sao lại bỏ rơi em? Rồi bỏ em mà nói anh yêu em sao? Rồi bỏ em khi em chưa cho phép sao? Rồi bỏ em khi em chưa thành vk anh sao? Đã rồi bỏ em sao anh còn nói làm vk anh? Đã rồi bỏ em sao anh còn nói những lời đó hả?

Nó ngóc dậy lay lay người hấn:

-Anh tỉnh lại đi! Tỉnh lại mà nhìn em này. Đừng có trêu em. Đừng có làm em sợ. Đừng có rời xa em. Em xin lỗi mà. Xin lỗi vì đã ko đồng ý làm vk anh. Xin lỗi vì đã ko nói em yêu anh. Xin lỗi vì làm anh đau. Bởi vì em biết, bởi vì em sợ, rất sợ anh sẽ bỏ em, anh sẽ ra đi như thế này đây. Anh sẽ giống như pa em. Phải, anh và ông ấy rất giống nhau. Cả 2 đều yêu em rồi rời xa em như vậy? Anh đi mà chưa kịp nghe em nói yêu anh sao? Em yêu anh, rất rất yêu anh. Anh dậy đi mà. Anh dậy rồi chúng ta cùng đi du học, cùng cưới nhau. Đừng bỏ em mà. Em yêu anh.-Nó quằn quại, nôi trong nước mắt.

-Có thật ko vậy? Tất cả đồng thanh nhìn nó. Mắt nó ngấn nước, ngược mặt lên, nó nói:

-Tất nhiên là thật.

Nghe dc những j cần nghe, hấn sung sướng nhảy cẫng lên. Nó đơ người. Hấn bế phốc nó, quay vòng vòng. Mọi người vỗ tay đôm đốp. Nó gơ tay:

-Khoan khoan khoan.

Hấn đặt nó xuống mỉm cười. Trong lòng nó đang vui như nở hoa nhưng ngặt thì đen xì:

-Tôi bị lừa sao?

-Hi hi đây ko phải lừa mà là giúp cho m nhận ra lòng mk thôi.-Trầm cười tươi

-Hơ hơ, đáng ghét!-Nó đấm hân túi bụi rồi ôm trầm lấy hân:-Đồ đáng ghét, có pít làm em đau ko hả?

Hân cũng ôm nó:

-Vậy em có pít hôm qua em cũng làm anh xem chút tụi ko? Thôi nha, vk ừ, em hứa rồi đấy, ko đc bỏ anh nữa nha. Anh yêu em, vk ngốc ạ.

-Em cũng vậy.-Nó đáp lại

-Thời thời mà tình cảm sến súa này đi nha. Máy bay sắp cất cánh rồi đó. Họ ko dành nhiều thời gian cho 2 người đâu.-Minh giục. Nó và hân ngườm, đồng thanh

-Học từ anh đó cả.

-Đi thôi.-Bà Hiền giục

Nó lắc đầu phụng phịu

-Em ko đi đâu.

Mặt hân tái mét:

-Em vừa báo....

-Em sẽ ko đi đâu nếu anh ko đeo nhẫn cho em.-Nó nói tiếp. Tất cả bật cười. Hân thở phào, lấy nhẫn ra và đeo cho nó rồi tất cả lái xe đến sân bay. Hành lí của nó cũng đã đc thu dọn sẵn và mang đến.

-Đi vui về nha! Chăm học rồi nhanh lấy bằng về còn cho tụi t làm phụ đầu nữa chứ.-Mi vẫy tay

-Tạm biệt, chúc may mắn.-2 mama ôm nó và hân vào lòng.

-Chào mọi người! Bye bye. Ở lại bình an nha.-Nó và hân vẫy tay rồi nắm tay nhau lên máy bay.

Cuối cùng thì hạnh phúc đã mở ra vs cặp đôi cuối cùng *Vỗ tay*

_____Chương tiếp theo: Đám cưới (Mọi người ủng hộ nuốt mấy chương cuối nha)_____

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Đám Cưới

5 năm sau, khóa học lên tiến sĩ ở trường đại học Harvart của nó và hân kết thúc. Cả hai đều rình đc bằng đại học loại xuất sắc. 2 người trở về nước và tiếp nhận 2 công ti cùng vs đó là một việc vô cùng trọng đại.Hôm nay Một ngày đẹp trời, một ngày đặc biệt, một ngày mà báo chí trong nc và quốc tế đang tin rầm rộ, một ngày mà mọi người đã chờ đón từ rất lâu. Và hôm nay chính là hôn lễ của nó và hân. Lễ cưới đc diễn ra tại nhà thờ lớn và đẹp nhất Việt Nam Tại phòng chờ của cô dâu, nó đứng ngồi ko yên, lòng ko thể thiếu sự hồi hộp, lo lắng. Nó chính là cô dâu đẹp nhất trong tất cả những cô dâu từ trước đến nay. Nó trang điểm nhẹ, tóc đc làm rất tỉ mỉ. Nó lộng lẫy trong bộ váy cưới màu trắng tinh khiết. Chiếc váy đc thiết kế rất tinh tế. Đó là thành quả sau mấy năm nó đi du học của bà Mai.

"Cạch!" Cửa phòng mở ra, Mi và Trâm bước vào trong bộ váy phù dâu cùng 2 cậu nhóc so cưa. Vừa thấy nó, 2 đứa nhỏ đã chạy ra và ôm trầm lấy:

-Di Khánh Linh, hôm nay trông di xinh hơn cả công chúa luôn ý.-Hạo Nam cười tóa nắng để lộ chiếc răng khểnh hút hồn phái đẹp.

-Ý con là thường ngày di ko xinh sao?~Nó phồng miệng mặt bí si.

-Ko phải đâu mà di. Ý bọn con là thường ngày di XINH như công chúa. Còn hôm nay thì hơn cả công chúa ấy mà.-Chấn Vũ chu môi kéo thật dài, nhấn mạnh chữ "Xinh" ra rồi nở nụ cười tươi cùng má lún đồng tiền dễ thương. Nó quay ra xoa đầu 2 cậu nhóc:

- Vậy di hỏi 2 đứa 1 câu nha. Di xinh hơn hay mama của các con xinh hơn vậy?

-Di ạ!-2 cậu nhóc đồng thanh nhanh chóng. Nó nháy mắt vs Mi và Trâm làm 2 bà mẹ trẻ tức tím mặt. Mi hét:

-2 con có phải là con của chúng ta ko vậy? Sao lại đi khen di Linh xinh hơn 2 mama chứ? Có muốn mama cho ra đường ngủ ko vậy hà.....

2 cậu bé gật mình, cười trừ nhìn nhau rồi dõ chiêu nịnh bợ:

-Hjij 2 mama yêu quý, xinh đẹp, dễ thương, đáng yêu, tài giỏi thông minh của tụi connnnnn. 2 mama bớt giận, như vậy sẽ có nhiều nếp nhăn lắm đó nha. Đối vs tụi con (Nuốt nước bọt một cái) 2 mama là nhất của nhất đấy.-Nó bĩu môi:

-2 chúng m hung dữ như sư tử vậy lo tụi nhỏ chẳng chê, các con nhĩ?

2 cậu bé *Gật gật đầu*. 2 mama liếc xéo:

-Mấy!!!!Hừ, ko đùa vs m nữa.-Mi, Trâm đồng thanh, nó nhún vai.

-Di Linh ơ, di xinh như vậy chắc mai sau baby của di cũng xinh lắm ha.-Hạo Nam ngược mắt lên hỏi

-Vậy sau này di gả con gái cho con nha!-Chấn Vũ xen vào.

-Hahahaha....Tụi con có phải là trẻ lên 3 ko vậy?~Tụi nó bật cười

-Di đừng cười nữa, tụi con nói nghiêm túc đó.-2 cậu nhóc nghiêm mặt

-Ok ok.-Nó cười hi hi

-Cho con nhé.-Hạo Nam

-Ko, cho con cơ!-Chấn Vũ ngườm Hạo Nam

-Cho con!

-Ko đc, cho con.

-cho con!

-Cho con cơ!

.....

-Thời gian dự đã hết.

-Bx ak!!!!-Hắn nói ngọt như đường

-Ox, làm sai thì ráng chịu hen. - Nó cười cười quay sang Thiên Ân:

-Con bắt đầu đi.-Thiên Ân gật đầu:

-Dạ thưa mama. Tháng quai, papa mắc rất nhiều lỗi. 2 ngày ngủ dậy muộn, 1 ngày chủ nhật ko đưa con đi chơi, 2 ngày quên ko đón con làm con phải đối phó vs mấy cái bọn cuồng dâm sinh hoang trường ở trường, cũng may là anh Đồng đương đến kịp, 1 bữa nấu cơm mà thành cái j ấy làm cho con và mama phải tranh nhau nhà vệ sinh. Ôi trời, nghĩ lại con vẫn rùng mình. Tóm lại, papa đã làm sai khoản 3, 5, 9, 12 trong bộ luật Công chúa dc ban hành vào ngày 22/12 2 năm trước. Hình phạt cho papa uuuuuu quý là chống đay 2000 cái, chép phạt 5 tờ giấy, làm nội trợ nửa tháng và đặc biệt, điều cuối cùng mà tháng nào con cũng mong chờ đó là.....papa ko dc ngủ vs mama hahahahahaha. Xong, papa có lời chân chối nào trước khi mama duyệt ko?-Thiên Ân tuân một lễ làm mặt hắn càng ngày càng đen, nó thì gật gật đầu hải lòng. Hắn đang vắt chất xám để tìm tội của bé con:

-Bx ak, anh ko dc ngủ cùng em thì pé con cũng ko dc.

Thiên Ân giật mình, bất bình lên tiếng:

-Tại sao ạ? Con mắc lỗi j đâu chứ?

-Thật con ko mắc lỗi ko?-Hắn hỏi lại-Có lần cô giáo gọi đến nói vs pa là trong lớp con ngồi đọc truyện tranh nhá.-Hắn cười gian

-Ồ đáng nhẽ ra là pa và cô phải tự hào vì con mới đúng. Các bạn chưa học chữ con đã biết đọc truyện tranh rồi nhá.-Thiên Ân tự hào khoe

-Ox còn lí do nào nữa ko?-Nó nghiêng đầu hỏi. Hắn mỉm máo:

-Hết rồi bx.

-Vậy cứ thế mà làm ha. Tháng này ox sang phòng Thiên Ân còn con thì qua phòng mama.

-Dạ.-Thiên Ân khoái trí gật đầu. Hắn ngườm Thiên Ân muốn cháy áo.

Cánh cửa phòng cách mở ra, gia đình của Mi và Trâm đi vào, Minh khịt khịt mũi:

-Cố mũi khét ở đâu á.

Duy nhìn hần nà giật mình:

-Sao mặt ông đen xì như than Quảng Ninh vậy?

-Hôm nay nhà này có j mà căng dữ thế-Mi

-Linh vs Thiên Ân bắt nạt ông sao?-Trâm

-Đâu có đâu di.-Thiên Ân xua xua tay.

Bây h, Hạo Nam và Chấn Vũ mới chạy vào. Đến gần Thiên Ân thì Hạo Nam xô Chấn Vũ sang một bên rồi ôm trâm lấy Thiên Ân:

-Thiên Ân yêu quý của anh. Em có nhớ anh ko nè.

Chấn Vũ chạy ra lỗi Hạo Nam ra, ghé sát vào tai Thiên Ân nói nhỏ:

-Thiên Ân của anh, đừng nghe cậu ta nói, cậu ta xấu lắm nhá. Hôm nay cậu ta viết thư tình cho nữ sinh lớp dưới đó.

Hạo Nam kéo tay Thiên Ân về phía mk cãi:

-Em đừng tin cậu ấy. Hôm trước anh thấy cậu ấy nắm tay cô bn cùng lớp kia.

Chấn Vũ kéo tay còn lại.-Cậu ấy nói dối đó.

-Ko, cậu ta mới nói dối.-Hạo Nam

-Ko, cậu ấy

-Ko, cậu ta

-Cậu ấy

-Cậu ta

-Cậu ấy

-Cậu ta

Kéo qua kéo lại tay Thiên Ân làm cô bé quay vòng vòng, bực tức quá, Thiên Ân hét lên:

-Stop here!!!!

2 cậu nhóc lập tức ngưng lại. Thiên Ân tay chống hông nói:

-2 anh ko cần như vậy đâu. Để em kể cho nghe ha.

gật gật đầu

-Đầu tiên, anh!-Thiên Ân chỉ ta vào Hạo Nam, cậu giắt quần mình:- Nắm tay cô bạn cùng bàn, mời cô bạn trên đi uống trà sữa, ôm 1 em lớp dưới, vk vk ck ck ngọt sớt vs cô hotgirl cùng trường.

Chấn Vũ lẩn ra cười :-Ko ngờ cậu còn hơn cả tôi nghĩ.

Hạo Nam ko nói j, cúi mặt hối lỗi.

-Anh đừng lại đi Chấn Vũ. Giờ đến lượt anh nè,-Thiên Ân nói làm Chấn Vũ im bất:-Anh có cần em kể nữa ko?

-Thôi, ko cần đâu em.-Chấn Vũ

Cánh cửa lại mở, Phong và Ailee bước vào

-Hé lu 2 người!-Nó, hần, Mi, Trâm, Duy, Minh đồng thanh

-Chào chú Phong, chào dì Ailee.-Thiên Ân tươi cười

-Chào mọi người, chào bé cưng.-Phong và Ailee giờ tay

-Ừa sao ko thấy Khánh đâu nhì?-Phong đảo dác tìm

-Anh ấy hộ tống 2 mama sang Mĩ rồi, tiện thể tìm bạn gái luôn ấy mà. Khổ thân, đẹp trai mà vẫn ế.-Hần lắc đầu.

-Xuyt!!!!-Mi đưa tay ra hiệu các bậc phụ huynh im lặng-Nhìn bọn trẻ kia.

Đồng Dương bước vào. Người toát ra hàn khí, cúi đầu chào mọi người rồi cũng chạy đến ôm trằm lấy Thiên Ân, hàn khí cũng đâu mất hết:

-Shara, anh nhớ em quá đi! (Shara là cái tên cậu nhóc đặt cho Thiên Ân)

-Anh nói xạo. Bảo nhớ mà sao tôi qua ko gọi điện hay nhắn tin j cho em vậy? -Thiên Ân làm mặt giận dỗi

-Sorry mà baby. Tại tôi qua anh nhiều bài tập quá nên ngủ quên mất, chẳng phải sáng nay anh đã xin lỗi bé cưng rồi sao? Ak, hay sáng mai anh đón Shara đi học về rồi dẫn Shara đi ăn kem chuộc tội ha.-Đồng dương dỗ ngọt.

-Dạ.-Thiên Ân vui vẻ ôm lấy Đồng Dương, cậu nhóc mỉm cười. Hạo Nam và Chấn Vũ nhìn nhau, lắc đầu chán nản:

-Cứ tưởng tình địch ko đến chứ? Cậu ta đến rồi thì anh em ta hết hi vọng. Haizzzz.....-2 cậu nhóc thở dài thườn thượt.

Các bậc phụ huynh chăm chú vào câu chuyện của bọn trẻ rồi lần ra cười vì độ "ngây thơ" của chúng. Sau đó, một buổi party ngoài trời diễn ra rất vui vẻ.

♥ Hạnh phúc đơn giản là vậy ♥

@/@/@/@/THE END@/@/@/@/

*Một số lời của tác giả trước khi kết thúc truyện:

Ở nhà, mk dc mọi người gọi là rùa bởi vì mình quá lười và chậm chạp. Có mấy người bạn giới thiệu cho mk lên santruyen đọc. Mk thấy thích thích. Nhưng ở trên đó quá lăm truyện vs nam chính lạnh lùng và nữ chính làm cho nam chính thích. Mk lại muốn một câu chuyện mà nam chính phải chinh phục nữ chính nên mk viết ra vở tập truyện Chinh Phục Công Chúa này. Đầu tiên mk cũng định viết cho vui và đem cho bn cùng lớp đọc nhưng sau đó thì chúng nó báo mk đăng lên và mk cũng thử. Mk đánh máy tính cực chậm nên nhiều lúc nản lắm luôn ý, chỉ muốn bỏ luôn thôi. Có lần mk cũng đã có ý định đó nhưng khi đọc cmt nhận xét của các bn thì mình lại thấy nên có trách nhiệm một chút. Vì vậy truyện thành công một phần lớn cũng nhờ các bạn đã quan tâm và góp ý cho mình. Dù khen hay chê thì mk cũng tôn trọng và tiếp thu ý kiến của các bạn. Cảm ơn các bạn đã theo dõi và nhận xét truyện của mình. Cảm ơn một số bạn đã copy truyện của mk sang các trang truyện khác. Mk đang có một ý tưởng truyện xuyên không. Nếu các bạn ủng hộ mk sẽ tiếp tục viết tiếp. Truyện đã kết thúc nhưng mong sau khi đọc các bn vẫn đề lại nhận xét để mk có kinh nghiệm cho truyện sau. Một lần nữa cảm ơn các bạn. *Cúi người*

♥Thân mến và chào tạm biệt♥

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Công Chúa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.